

สรุปผลการดำเนินงาน

ของ

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ
สภาผู้แทนราษฎร

(ระหว่าง ๒๑ เมษายน ๒๕๔๘ - ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙)

รวบรวมโดย กลุ่มงานคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ
สำนักงานกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คำนำ

ตามที่ สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) ได้ตั้งคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ในวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๘ คณะกรรมการได้มีการปฏิบัติหน้าที่และภารกิจตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ หมวด ๔ ข้อ ๘๐(๒) โดยมีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใดๆ ที่เกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ รวมทั้งประสานกับองค์กรภายในประเทศ ต่างประเทศ ประชาคมนานาชาติเกี่ยวกับแนวทางการร่วมมือเพื่อส่งเสริมการแก้ปัญหาเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ

ผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการได้มีการดำเนินการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตตลอดจนแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ อันได้แก่ การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สำหรับเด็กและครอบครัว การแก้ไขระเบียบของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับคณะกรรมการพัฒนาสตรี พ.ศ. ๒๕๓๘ การติดตามการดำเนินการตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ตลอดจนให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาการค้าประเวณี การค้าหญิงและเด็ก รวมถึงการป้องกันและคุ้มครองมิให้เกิดปัญหาขึ้นกับบุคคลดังกล่าว เป็นต้น

ทั้งนี้ คณะกรรมการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือสรุปผลงานเล่มนี้จะเป็นประโยชน์อย่างกว้างขวางแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจศึกษาในเรื่องนี้ต่อไป

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ

สภาผู้แทนราษฎร

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

สารบัญ

	หน้า
โครงสร้างคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ	๑
ที่มาของคณะกรรมการ	๑๔
อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ	๑๖
อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ	๑๘
กรอบการดำเนินงานของคณะกรรมการ	๑๙
ผลงานคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ (ระหว่าง ๒๑ เมษายน ๒๕๔๘ – ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙)	๒๑
เรื่องที่คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร ทำการพิจารณาศึกษา	๒๗
คณะอนุกรรมการในคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ	๔๖
สรุปผลการศึกษาดูงานต่างประเทศ	๘๐
ภาคผนวก	
ภาพกิจกรรมของคณะกรรมการ	๑๐๑
รายนามเจ้าหน้าที่ประจำคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ	๑๑๐

โครงสร้าง

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ

โครงสร้าง
คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ
สภาผู้แทนราษฎร

โดยอาศัยอำนาจตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘๙ สภาผู้แทนราษฎรได้จัดตั้งคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ขึ้นเป็นคณะกรรมการสามัญคณะหนึ่ง ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนทั้งสิ้น ๑๗ คน ในระหว่างช่วง ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ - ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ มีรายชื่อดังต่อไปนี้

นางลดาวัลลิ์ วงศ์ศรีวงศ์
ประธานคณะกรรมการ
ส.ส.บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย
www.ladawan.net
E-mail : lw @ ladawan.net

นางมยุรา มนะสิการ
รองประธานคณะกรรมการธิการ คนที่ ๑
 ส.ส.จังหวัดพิษณุโลก เขต ๓ พรรคไทยรักไทย

หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล
รองประธานคณะกรรมการธิการ คนที่ ๒
 ส.ส.บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย

นายนิพนธ์ บุญญามณี
รองประธานคณะกรรมการธิการ คนที่ ๓
ส.ส.บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์

นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์
รองประธานคณะกรรมการธิการ คนที่ ๔
ส.ส.บัญชีรายชื่อ พรรคชาติไทย

นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ
รองประธานคณะกรรมการธิการ คนที่ ๕
 ส.ส.บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย

นายเอกรักษ์ อินทร์รอด
เลขานุการคณะกรรมการธิการ
 ส.ส.จังหวัดหนองคาย เขต ๓ พรรคไทยรักไทย

นางกนกวรรณ วิลาวลัย ศรีจันทร์งาม
 ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการธิการ คนที่ ๑
 ส.ส.จังหวัดปราจีนบุรี เขต ๑ พรรคไทยรักไทย

นายนาราช สุวิทย์
 ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการธิการ คนที่ ๒
 ส.ส.จังหวัดสงขลา เขต ๘ พรรคประชาธิปัตย์

นางมาลิณี อินฉัตร
ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง คนที่ ๓
 ส.ส.จังหวัดศรีสะเกษ เขต ๗ พรรคไทยรักไทย

นายยุรพันธ์ ภมรมนตรี
โฆษกคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 ส.ส.กรุงเทพมหานคร เขต ๑๑ พรรคไทยรักไทย

นายณรงค์ ดูดิง
โฆษกคณะกรรมการ
ส.ส.จังหวัดยะลา เขต ๓ พรรคประชาธิปัตย์

นางสาวเพ็ญชิสา หงษ์อุปถัมภ์ไชย
โฆษกคณะกรรมการ
ส.ส.จังหวัดอ่างทอง เขต ๑ พรรคไทยรักไทย

นายวชิระมณฑ์ คุณะเกษมธนาวัฒน์
โฆษกคณะกรรมการ
 ส.ส.กรุงเทพมหานคร เขต ๑๗ พรรคไทยรักไทย

นางกรุณา ชิตชอบ
กรรมการ
 ส.ส.จังหวัดบุรีรัมย์ เขต ๒ พรรคไทยรักไทย
 (ลาออกจากคณะกรรมการ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘)

นายประชา ประสพดี

กรรมการ

ส.ส.จังหวัดสมุทรปราการ เขต ๗ พรรคไทยรักไทย

นางสาวอาภาภรณ์ พุทธปวน

กรรมการ

ส.ส.จังหวัดลำพูน เขต ๑ พรรคไทยรักไทย

นางสาวอรุณี ชำนาญยา

กรรมการ

ส.ส.จังหวัดพะเยา เขต ๑ พรรคไทยรักไทย

(แทนนางกรุณา ชิตชอบ)

รายชื่อที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำคณะกรรมการ
กิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ

๑. นายกฤษศักดิ์ จันทจรวิวัฒน์	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ
๒. นายสุรินทร์ นาคศุภมิตร	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ
๓. นางสุนีย์ สัจจาไชยนนท์	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ
๔. นางสาวบุษบา เปรมเจริญ	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ
๕. นางสาวลัดดา รติโรจนากุล	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ
๖. นายธเนศ สุขวัฒน์	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
๗. นางสาวพนอม นพพวง	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๘. นางศิริพร หอสังกุล	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๙. นายพรชัย มีมาก	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๐. นางวันทนา ชิงห์	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๑. นางกาญจนาภรณ์ วงศ์สังวาลย์	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๒. นายสันติ สาทิพย์พงษ์	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๓. นายกฤษดา กุลภัทรภักดี	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๔. นายอโณทัย คุณาลัย	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๕. นางสาวนวพร บุญรักษา	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๖. นายเอกรินทร์ สถานนชัย	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๗. นายวีระศักดิ์ บุญเพลิง	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๘. นายฉัตรชัย ปาติยเสวี	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๙. นายไรวินท์ เลขวรนนท์	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๒๐. นางวิศรา แก้วสิทธิ์	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๒๑. นายสุรพันธ์ วิเชียรชม	เลขานุการประจำคณะกรรมการ

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ
(ไม่ได้รับค่าตอบแทน)

๑. นางสาวนิภาภรณ์ โกษาผล
 ๒. นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ
 ๓. นางสาวชลลดา พรหมเดชไพบูลย์
 ๔. นายภูเบศ โพธิ์ไชยะ
 ๕. นางสาวผ่องเพ็ญ สัมมาพันธ์
 ๖. นางมาลีรัตน์ คุณผลิน
 ๗. นางวิษชุดา สกลนันทน์
 ๘. นางดวงแข อรรถนพพร
 ๙. พันเอก ศิวะวุฒิ วานิชย์
 ๑๐. นายประชา ฉัตรรวงวัลย์
 ๑๑. นายณรงค์รัฐ ภูติธยา
 ๑๒. นาวาเอก จุมพล แก้วสว่าง
 ๑๓. คุณหญิงสมจินตนา ภักดิ์ศรีวงศ์
 ๑๔. นายจุมพฏ ประเสริฐสุข
 ๑๕. นางสาวจิรวรรณ รัตนภาณุ
 ๑๖. นายนิคม เปี่ยมศุภทรัพย์
 ๑๗. นางปัทมรา เตชะไพฑูริย์
 ๑๘. นายจรัสหล้า ภูมิวัฒน์
 ๑๙. นายปรีชา กาบแก้ว
-

คณะกรรมการ

๑. นายอนุภาพ ชีรณิธรานนท์
 ๒. นายวิชา วัชรานันท์
 ๓. นางสาวศพร ปัตนกุล
 ๔. นางวิรงรอง รัตนฉายา
 ๕. พันตรี ธนพงษ์ จันทร์ทอง
 ๖. นางพอฤทัย ชินวัตร
 ๗. นางกรรณิกา ธรรมเกษร
 ๘. นางบุญพา วิสัฬสุทธิ์
 ๙. นายกิจจา อาลีอิสหะ
 ๑๐. นางสาวคณิตศร วงศ์ใหญ่
 ๑๑. ดร.มณีวรรณ จัตรอุทัย
-

ที่มาของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎร

นับแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันประเทศไทยได้มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศตลอดมา รัฐธรรมนูญที่มีมาทุกฉบับได้กำหนดรูปแบบของการบริหารการปกครองประเทศอยู่ในระบบรัฐสภา โดยมีหลักสำคัญในการปกครองว่า “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล”

จากหลักสำคัญของการปกครองดังกล่าว จึงได้มีการแบ่งอำนาจอธิปไตยอันเป็นอำนาจสูงสุดออกเป็น ๓ ฝ่าย ดังนี้

๑. อำนาจนิตินบัญญัติ หรืออำนาจในการตรากฎหมายเพื่อใช้บังคับ รัฐสภาเป็นผู้ใช้อำนาจนี้
 ๒. อำนาจบริหาร หรืออำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย คณะรัฐมนตรีเป็นผู้ใช้อำนาจนี้
 ๓. อำนาจตุลาการ หรืออำนาจในการพิจารณาพิพากษารรคดีต่าง ๆ ศาลเป็นผู้ใช้อำนาจนี้
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้กำหนดองค์ประกอบของรัฐสภาเป็นระบบสองสภา ดังที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐ ดังนี้

มาตรา ๙๐ “รัฐสภาประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

รัฐสภาจะประชุมร่วมกันหรือแยกกัน ย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้”

ระบบสองสภาตามบทบัญญัติในมาตรา ๙๐ นี้ ถึงแม้จะไม่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนแต่ก็เป็นที่เข้าใจและยอมรับกันเหมือนกับประเพณีปฏิบัติที่มีมานานว่า สภาผู้แทนราษฎรเป็นสภาล่าง และวุฒิสภาเป็นสภาสูง สิ่งที่แตกต่างออกไปจากระบบสองสภาที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญฉบับก่อนๆ ก็คือ บทบาทและอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างมาก เพราะรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้กำหนดที่มาของสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างออกไปจากรัฐธรรมนูญทุกฉบับที่ผ่านมา โดยให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ซึ่งนอกจากจะมีอำนาจในการกลั่นกรองกฎหมายที่ผ่านมาสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ยังได้เพิ่มอำนาจในการตรวจสอบเลือกและถอดถอนบุคคลให้ออกจากตำแหน่งอีกด้วย

ในขณะเดียวกัน ทางด้านสภาผู้แทนราษฎรก็ได้รับมอบหมายบทบาทและอำนาจหน้าที่ทางด้านนิตินบัญญัติคือ การตราพระราชบัญญัติและการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินได้มากและสมบูรณ์ขึ้นพร้อมๆ กับการแยกหน้าที่ชัดเจนระหว่างผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีกับผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามบทบัญญัติในมาตรา ๒๐๔ ที่ห้ามสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีในขณะเดียวกัน

ด้วยสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนมาก และมีระยะเวลาในการประชุมแต่ละครั้งไม่มากพอที่จะพิจารณาศึกษาในรายละเอียดได้อย่างสมบูรณ์ รัฐธรรมนูญจึงกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกและตั้งสมาชิกหรือบุคคลผู้มีได้เป็นสมาชิกประกอบเป็น “คณะกรรมการ” เพื่อกำหนดพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา แล้วรายงานต่อสภา เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสภาดังที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘๙ ว่า “สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิกตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญเพื่อกำหนด

กิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาแล้วรายงานต่อสภา...” และในมาตรา ๑๙๑ ได้กำหนดไว้ว่า “สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจตราข้อบังคับการประชุมเกี่ยวกับการเลือกและการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภา รองประธานสภา เรื่องหรือกิจการอันเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการสามัญแต่ละชุด...” ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าคณะกรรมการเป็นกลไกที่สำคัญยิ่งในระบบรัฐสภา

วิธีการตั้งกรรมการ

การเลือกและการตั้งกรรมการเป็นอำนาจของสภาโดยที่ประชุมสภามีอำนาจเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการโดยวิธีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมสภาซึ่งมีขั้นตอนในทางปฏิบัติทั่วไปพอสรุป ได้ดังนี้

๑. สภาจะพิจารณากำหนดจำนวนกรรมการที่ตั้งว่าควรมีจำนวนเท่าใด ซึ่งถ้ารัฐธรรมนูญหรือข้อบังคับการประชุมสภากำหนดไว้แล้วก็ให้ถือตามนั้น

๒. สมาชิกแต่ละคนมีสิทธิเสนอชื่อได้ไม่เกินจำนวนกรรมการและการเสนอนั้นต้องมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า ๕ คน

๓. การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งกรรมการ ถ้ามีการเสนอชื่อกรรมการเท่ากับจำนวนกรรมการทั้งหมดให้ถือว่าผู้ถูกเสนอชื่อนั้นเป็นผู้ที่ได้รับเลือก ถ้ามีการเสนอชื่อมากกว่าจำนวนกรรมการทั้งหมดให้ออกเสียงลงคะแนนเป็นการลับ

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

หากพิจารณาจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบกับข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้ว สามารถจำแนกอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ได้ดังนี้

๑. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

อำนาจหน้าที่ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอาจจำแนกออกเป็น ๓ ลักษณะ คือ

๑.๑ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญในวาระที่ ๑ ขึ้นรับหลักการโดยในการพิจารณาจะพิจารณาและลงมติว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น

หนึ่ง เพื่อประโยชน์แก่การวินิจฉัยของสภาข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๐๕ ได้กำหนดว่า สภาจะให้คณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญก่อนรับหลักการก็ได้

๑.๒ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ในวาระที่ ๒ ขึ้นกรรมาธิการ

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญในวาระที่ ๒ ก่อนที่สภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ข้อบังคับการประชุมสภา ได้กำหนดให้สภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญโดยคณะกรรมการที่สภาตั้งหรือกรรมาธิการเต็มสภาซึ่งเป็นการพิจารณารายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติรับหลักการในวาระที่ ๑ มาแล้ว

๑.๓ การพิจารณาปัญหาใดโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญโดยกรรมาธิการเต็มสภา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ โดยกรรมาธิการเต็มสภานั้นสภาจะตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาปัญหาใดโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นก็ได้

๒. กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาแล้วรายงานต่อสภา ตามที่รัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจไว้หรือตามที่สภาผู้แทนราษฎรมอบหมาย

คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการดังกล่าวนี้ได้ตั้งที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘๙ ได้บัญญัติให้ “สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิกตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญเพื่อกระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาแล้วรายงานต่อสภา...”

๓. อำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด ๆ หรือเรียกบุคคลใด ๆ มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘๘ ประกอบกับข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๘๘ ได้กำหนดให้การเรียกเอกสารจากบุคคลใด ๆ หรือเรียกบุคคลใด ๆ มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อประธานคณะกรรมการหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานคณะกรรมการ

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่ง เป็นข้าราชการพนักงาน หรือลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้รัฐมนตรี ซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดทราบและมีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการ

๔. อำนาจในการกระทำกิจการอื่นๆ

ในการดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ ยังได้กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่างๆ ต่อไปนี้

๔.๑ ตั้งคณะอนุกรรมการ

คณะกรรมการมีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาปัญหาอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการซึ่งจะต้องพิจารณาภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดไว้แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

อย่างไรก็ตาม หากคณะอนุกรรมการไม่สามารถจะดำเนินการดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดไว้ประธานคณะอนุกรรมการสามารถขออนุญาตขยายเวลาต่อที่ประชุมคณะกรรมการได้

ในการตั้งคณะอนุกรรมการแต่ละคณะ จะมีองค์คณะประกอบด้วยอนุกรรมการไม่เกิน ๑๐ คน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นบุคคลที่เป็นกรรมการในคณะนั้นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด (ต้องมีกรรมการในคณะนั้นตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไป) จำนวนนอกจากนั้นให้ที่ประชุมเลือกจากรายชื่อที่กรรมการเสนอ

๔.๒ การขอให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ

ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๐๙ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ คณะกรรมการอาจขอให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการก็ได้

อำนาจหน้าที่ของ
คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ
สภาผู้แทนราษฎร

ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ หมวด ๔ กรรมการ ข้อ ๘๐(๒)
ได้บัญญัติไว้ว่า

“คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ

มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใดๆ ที่เกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี
และผู้สูงอายุ รวมทั้งประสานกับองค์กรภายในประเทศ ต่างประเทศ ประชาคมนานาชาติ เกี่ยวกับแนวทาง
ความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการแก้ปัญหาเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ”

ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ
มีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น
ในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๘๙ ซึ่งได้บัญญัติให้คณะกรรมการมีเอกสิทธิ์ตามรัฐธรรมนูญด้วย

กรอบการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิการ

๑. ศึกษาจากข้อมูลและสภาพปัญหา

๑.๑ กลุ่มเด็ก จากข้อมูลด้านจำนวนประชากรแบ่งเป็นกลุ่มเด็กประมาณ ๑๔.๖ ล้านคน สถานการณ์ด้านเด็กตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๔๖ ปรากฏข้อมูลดังนี้

- เด็กอายุ ๐ - ๕ ปี - กลุ่มมรสขาดความรู้ ทักษะในการเลี้ยงดู ฝากครรภ์ช้า การเกิดมีสูงขึ้น

- เด็กอายุ ๖ - ๑๘ ปี - มีภาวะโภชนาการเกิน มีปัญหาทันตสุขภาพ

- เด็กอายุ ๑๐ - ๑๘ ปี - มีพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม จริยธรรมต่ำ เกิดปัญหาด้านภาวะสุขภาพเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ภาวะการสูบบุหรี่ ดื่มสุรา เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ ปัญหาเด็กยากไร้ เด็กไร้สัญชาติ

๑.๒ กลุ่มสตรี มีปัญหาด้านความรุนแรงต่อเด็กและสตรี การมีส่วนร่วมทางการเมืองและการปกครองต่ำ มีการศึกษาและภาวะการมีงานทำ ความรู้และทักษะการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก เด็กและสตรีขายบริการทางเพศ รวมทั้งปัญหาการค้ามนุษย์และค้าเด็กหญิงและผู้หญิงข้ามชาติ ถูกนำมาเชื่อมโยงกับปัญหาการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งบางครั้งเป็นเหตุให้ประเทศไทยมีปัญหาเรื่องโควตาการส่งออก

๑.๓ กลุ่มผู้สูงอายุ ประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ, ผู้สูงอายุที่ทำงานไม่ได้ในครอบครัวที่ยากจน, การมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาคอขวดและสังคมต่ำ, ปัญหาการดูแลสุขภาพ

๑.๔ กลุ่มครอบครัว มีปัญหาไม่สามารถพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจได้, แนวโน้มการจดทะเบียนสมรสน้อยลง, อัตราการว่างงานสูงขึ้น, เด็กและผู้สูงอายุถูกทอดทิ้งและมีปัญหาด้านพฤติกรรม การเลี้ยงดูมากขึ้น

สภาพปัญหามีลักษณะเรื้อรัง เนื่องจากนโยบายและงบประมาณไม่เพียงพอ รวมทั้งไม่มีนโยบายที่ชัดเจนในการแก้ปัญหา

ประธานคณะกรรมการได้นำเสนอโครงการต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการทำงาน ดังนี้

๑. ผลักดันให้พ่อแม่ในชุมชนเข้าอบรมหลักสูตรต่างๆ เกี่ยวกับครอบครัวก่อนแต่งงานระหว่างการใช้ชีวิตคู่และระหว่างเลี้ยงดู เป็นต้น

๒. ผลักดันให้คู่สมรสในชุมชนเห็นความสำคัญของครอบครัว เลี้ยงลูกด้วยน้ำนมแม่และอบรมลูกให้มีความรู้เท่าทันยุคโลกาภิวัตน์

๓. อบรมชายและหญิงมาให้เข้าใจถึงบทบาทภาระหน้าที่และเทคนิคในการเลี้ยงดูลูก

๔. ผลักดันให้พ่อแม่กลับมาแสดงบทบาทของตนเองต่อครอบครัว โดยร่วมมือกับโรงเรียน ทำการจัดแบบทดสอบพ่อแม่ลูกลักษณะ Family retreat และทำกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ร่วมกัน

๕. โครงการรณรงค์ต่อต้านสุรา บุหรี่ ยาเสพติด โดยรณรงค์ให้พ่อแม่เป็นตัวอย่างที่ดีไม่สูบบุหรี่ ดื่มสุราและร่วมต่อต้านยาเสพติด

๖. กระตุ้นเตือนสื่อมวลชนให้ตระหนักถึงบทบาทของตนเองต่อสังคม เนื่องจากปัจจุบันสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อเด็กและสตรีอย่างมาก

๗. รณรงค์เรื่องจริยธรรมและลักษณะนิสัยเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีจริยธรรม คุณธรรม และมีวินัย

หลักการและเป้าหมายในการทำงาน

๑. เข้าไปค้นหาปัญหามากกว่ารอคำร้องเรียน (ทำงานเชิงรุก Proactive)
๒. มุ่งหาแนวทางหรือทางเลือกที่ทำให้นโยบายและมาตรฐานของรัฐบาลบรรลุวัตถุประสงค์ (ไม่สร้างความขัดแย้ง)
๓. ต้องเป็นแนวทางที่ก่อให้เกิดการประสานงานกับภาครัฐ ภาคองค์กรสาธารณประโยชน์ และองค์กรประชาชน

โดยสรุปบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการติดตามข้อบังคับการประชุมมี ๓ ประการดังนี้

๑. พิจารณาสอบสวนเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย
๒. พิจารณาศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเป้าหมาย
๓. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ

โดยกรอบการทำงานที่สำคัญมี ๒ ส่วน คือ

๑. ด้านกฎหมาย อันแสดงถึงโครงสร้างอำนาจรัฐ
๒. วัฒนธรรมเป็นส่วนใหญ่ซึ่ง ละเอียดอ่อน ซึ่งหากคณะกรรมการทำงานด้านกฎหมายเพียงด้านเดียว จะทำให้ขาดความสัมพันธ์กับสังคมและควรจะมีการจัดสรรแบ่งงานให้ชัดเจน เพื่อสามารถนำไปปฏิบัติในเชิงรุกได้

ประธานคณะกรรมการได้เสนอให้คณะกรรมการพิจารณากรอบการทำงานโดยแบ่งกลุ่มงานออกเป็น ๕ กลุ่ม กล่าวคือ

๑. เด็ก เยาวชน
๒. สตรี
๓. ผู้สูงอายุ
๔. ต่างประเทศ
๕. กฎหมาย

ที่ประชุมได้รับฟังความคิดเห็นของกรรมการและร่วมพิจารณาโดยวางกรอบและจัดสรรการทำงาน ดังนี้

๑. นางมยุรา มนะสิการ รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง รับผิดชอบด้านสตรี
๒. หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง รับผิดชอบด้านเด็กและเยาวชน
๓. นายนิพนธ์ บุญญามณี รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม รับผิดชอบด้านผู้สูงอายุ
๔. นายยุรพันธ์ ภมรมนตรี โฆษกคณะกรรมการ รับผิดชอบงานด้านครอบครัว
๕. นายวีระศักดิ์ ไควสุรัตน์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่ รับผิดชอบด้านกฎหมายและต่างประเทศ

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ (ผลงานระหว่าง ๒๑ เมษายน ๒๕๔๘ ถึง ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙)

ประชุมคณะกรรมการ ๓๑ ครั้ง พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. พิจารณาเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ของคณะกรรมการ (๒๗ เมษายน ๒๕๔๘)
๒. พิจารณากรอบการดำเนินงานของคณะกรรมการ , พิจารณาศึกษาการตั้งที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำคณะกรรมการ , พิจารณาศึกษาแก้ไขระเบียบของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับคณะกรรมการพัฒนาสตรี พ.ศ. ๒๕๓๘ (๔ พฤษภาคม ๒๕๔๘)
๓. พิจารณาศึกษาการจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าตอบแทนให้กับคณะกรรมการพัฒนาสตรี , พิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สำหรับเด็กและครอบครัว , พิจารณาศึกษาการตั้งที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำคณะกรรมการ (๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘)
๔. พิจารณาศึกษาการจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นการสนับสนุนภารกิจของคณะกรรมการพัฒนาสตรี , พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับเรื่องขบวนการการค้านุญช์ข้ามชาติกรณีการลักลอบนำเด็กเขมรเข้ามาขอทานในประเทศไทย (๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๘)
๕. พิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สำหรับเด็กและครอบครัว , พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับเรื่องขบวนการการค้านุญช์ข้ามชาติกรณีการลักลอบนำเด็กเขมรเข้ามาขอทานในประเทศไทย (๑ มิถุนายน ๒๕๔๘)
๖. พิจารณาศึกษาความคืบหน้าในการแต่งตั้ง “พนักงานเจ้าหน้าที่” ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ , พิจารณาศึกษาแนวทางการให้คณะกรรมการบริหารวิฑูรย์กระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (กบว.) กลับมาเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการควบคุมคุณภาพของสื่อโทรทัศน์ , พิจารณาศึกษาโครงการสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการพัฒนาสตรี” (๘ มิถุนายน ๒๕๔๘)
๗. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและแก้ไขการใช้ความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้านุญช์ พ.ศ. (๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๘)
๘. พิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ , พิจารณาศึกษาปัญหาพฤติกรรมเด็ก เยาวชนที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน , พิจารณาศึกษาโครงการสุภาพบุรุษ (๖ กรกฎาคม ๒๕๔๘)
๙. พิจารณาศึกษาโครงการ “ออกกำลังกายผู้สูงวัยสู่เมืองไทยแข็งแรง” , พิจารณาศึกษาการเดินทางไปศึกษาดูงาน ณ สิบสองปันนา สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ ๒๓ – ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๘ (๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๘)
๑๐. รับฟังบรรยายสรุปจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเรื่อง
 - นโยบายและแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของกระทรวงมหาดไทยในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของสตรีและผู้สูงอายุ

- การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสรรงานอุดหนุนในส่วนของการบริหารจัดการของคณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล ระดับอำเภอ และระดับจังหวัด ในประเด็นเกี่ยวกับความชัดเจนของงบประมาณที่จะจัดสรร ตลอดจนการดำเนินการหรือวิธีการปฏิบัติเมื่อได้รับจัดสรรงบประมาณดังกล่าว เพื่อให้มีการนำงบประมาณไปใช้เพื่อการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวโดยเฉพาะ
- การดำเนินการจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุ
ณ ห้องประชุมอาคารพระยาดำรงราชานุภาพ ชั้น ๔ กระทรวงมหาดไทย (๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘)
- ๑๑. พิจารณาศึกษาปัญหาพฤติกรรมการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน (๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘)
- ๑๒. พิจารณาศึกษาการเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ , พิจารณาศึกษาความคืบหน้าการจัดทำโครงการ “ไทเก็ก ชี้กง ร่วมใจเทิดไท้องค์ราชินี” ในวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ (๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘)
- ๑๓. พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. (๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘)
- ๑๔. พิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดให้มีรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก (๗ กันยายน ๒๕๕๘)
- ๑๕. รับฟังบรรยายสรุปจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง “นโยบายทั่วไปและนโยบายเร่งด่วนในการดูแล ส่งเสริมและพัฒนาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุและครอบครัว” ณ ห้องประชุมหมายเลข ๑ ชั้น ๒๖ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (๑๔ กันยายน ๒๕๕๘)
- ๑๖. พิจารณาศึกษางบประมาณของกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ที่กระจายลงไปสู่ท้องถิ่นทั่วประเทศ , พิจารณาศึกษาการเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ (๒๑ กันยายน ๒๕๕๘)
- ๑๗. พิจารณาศึกษาการผลิตโครงการเพื่อเป็นพี่เลี้ยงการลงทุนให้แก่ผู้ใช้แรงงานที่ต้องการเปลี่ยนอาชีพ (๕ ตุลาคม ๒๕๕๘)
- ๑๘. พิจารณาข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สำหรับเด็กและครอบครัว , พิจารณาศึกษากิจกรรมโครงการ “ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี” , พิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาการข่มขืนและกระทำอนาจาร (๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘)
- ๑๙. พิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน (๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘)
- ๒๐. พิจารณาศึกษาหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาเพศศึกษา (๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘)
- ๒๑. พิจารณาติดตามผลความคืบหน้างบประมาณเงินอุดหนุนสำหรับการส่งเสริมกิจการสตรี (๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘)
- ๒๒. พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. (๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘)
- ๒๓. พิจารณานโยบายของกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับการมิให้มีการจัดวางขายสินค้าประเภทบุหรี่ รวมไปถึงผลกระทบจากการจัดวางสินค้าประเภทบุหรี่ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคของผู้บริโภค (๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘)

๒๔. พิจารณารายละเอียดโครงการสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ โดยการออกกำลังกาย (ไทเก็ก ลมปราณ ๑๘ ท่า)” ในวันศุกร์ที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ (๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘)
๒๕. พิจารณาปรับปรุงกฎหมายการสืบพยานเด็กในคดีอาญา (ป.วิอาญา ฉบับที่ ๒๐) , พิจารณาศึกษาโครงการโต้วาทีสำหรับเด็กและเยาวชน (๘ ธันวาคม ๒๕๔๘)
๒๖. พิจารณาศึกษาการจัดทำบ้านนาฏภาคประชาชน , พิจารณาศึกษาเรื่องปัญหาผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานคร (๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘)
๒๗. พิจารณาศึกษาความคืบหน้าในการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวชุมชน (๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๘)
๒๘. พิจารณาศึกษานโยบายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน , พิจารณาศึกษาความคืบหน้าการจัดงานวันเด็กแห่งชาติประจำปี ๒๕๔๙ (๑๑ มกราคม ๒๕๔๙)
๒๙. พิจารณาศึกษาติดตามผลความคืบหน้าโครงการคาราวานเสริมสร้างเด็ก (๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙)
๓๐. พิจารณาศึกษาผลความคืบหน้าการจัดโครงการวันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว (๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙)
๓๑. พิจารณาศึกษาการจัดทำโครงการเข้าวัดวันเสาร์ (๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙)

การจัดการสัมมนา ๑๗ ครั้ง

๑. สัมมนาเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการพัฒนาสตรี” ณ โรงแรมเอส.ดี.เอเวนิว กรุงเทพฯ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘
๒. สัมมนาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาชุมชนและเสริมสร้างครอบครัวให้เข้มแข็ง” ณ หอประชุมโรงเรียนจักรคำคณาทร จังหวัดลำพูน วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๘
๓. สัมมนาเรื่อง “โครงการรวมพลังองค์กรสตรีรวมใจถวายไท้องค์ราชินี” ณ ศาลาประชาคมจังหวัดพะเยา วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๘
๔. สัมมนาเรื่อง “พลังผู้นำสตรี ด้านภัยยาเสพติดและการค้ามนุษย์” ณ ห้องประชุมกองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๓๒๖ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา วันที่ ๕ - ๙ สิงหาคม ๒๕๔๘
๕. โครงการเรื่อง “ไทเก็ก ชีกง ร่วมใจเทิดไท้องค์ราชินี” ณ บริเวณท้องสนามหลวง (ฝั่งวัดพระแก้ว) วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๘
๖. สัมมนาเรื่อง “พลังผู้นำสตรี ด้านภัยยาเสพติดและการค้ามนุษย์” รุ่น ๒ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ณ ห้องประชุมโรงเรียนเชียงคำวิทยาคม อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา วันที่ ๓ - ๗ กันยายน ๒๕๔๘
๗. สัมมนาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาชุมชนและเสริมสร้างครอบครัวให้เข้มแข็ง” ณ อาคารคุณธรรม อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๘
๘. สัมมนาเรื่อง “ทีวีสีขาว สำหรับเด็กและเยาวชน” ณ ห้องประชุมคณะกรรมการธิการ หมายเลข ๒๑๓ - ๒๑๖ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๘
๙. สัมมนาเรื่อง “พลังผู้นำสตรี ด้านภัยยาเสพติดและการค้ามนุษย์” รุ่น ๑ อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา ณ ห้องประชุมกองร้อยหน่วยปฏิบัติการพิเศษตำรวจภูธร อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา วันที่ ๘ - ๑๒ กันยายน ๒๕๔๘

๑๐. สัมมนาเรื่อง “พลังผู้นำสตรี ด้านภัยยาเสพติดและการค้ามนุษย์” จังหวัดศรีสะเกษ ณ ค่ายทหารพราน อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ วันที่ ๒๗ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๘
๑๑. สัมมนาเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการพัฒนาสตรี” ณ สโมสรสัญญาบัตรกรมอุทการเรือป้อม พระจุลจอมเกล้า ตำบลแหลมฟ้าผ่า อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๘
๑๒. สัมมนาเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการพัฒนาสตรี” ณ ห้องประชุมวิทยาลัยพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๘
๑๓. สัมมนาเรื่อง “วัฒนธรรมเสริมสร้างสถาบันครอบครัว” ณ หอประชุมโรงเรียนเจริญใจ อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา วันที่ ๑๐ - ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘
๑๔. สัมมนาเรื่อง “การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ โดยการออกกำลังกาย (ไทเก็ก ลมปราณ ๑๘ ท่า)” ณ ห้องประชุมคณะกรรมการธิการ หมายเลข ๒๑๓ - ๒๑๖ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒ วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๘
๑๕. สัมมนาเรื่อง “การลด ละ เลิก ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี” ณ หอประชุมวิทยาลัยเทคนิคลำพูน จังหวัดลำพูน วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๘
๑๖. สัมมนาเรื่อง “เด็กกับการแก้ไขปัญหาสังคม” ณ กรุงเทพมหานคร วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘
๑๗. สัมมนาเรื่อง “ผู้ขับมอเตอร์ไซด์ คุ่มภัยเด็กและสตรี” ณ ห้องประชุมคณะกรรมการธิการ หมายเลข ๒๑๓ - ๒๑๖ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

ตั้งคณะกรรมการ ๑๑ คณะ คือ

๑. คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาการดำเนินการจัดทำโครงการ “ไทเก็ก ชีกง ร่วมใจเทิดไท้องค์ราชินี”
๒. คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาปัญหาด้านสังคม
๓. คณะอนุกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์
๔. คณะอนุกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองอนามัยเจริญพันธุ์ พ.ศ.
๕. คณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย และต่างประเทศ
๖. คณะอนุกรรมการด้านครอบครัว
๗. คณะอนุกรรมการด้านเด็ก
๘. คณะอนุกรรมการด้านสตรี
๙. คณะอนุกรรมการด้านผู้สูงอายุ
๑๐. คณะอนุกรรมการด้านแก้ไขปัญหาลูกเร่ร่อน (สนามหลวง)
๑๑. คณะอนุกรรมการเพื่อติดตามผลการใช้งบประมาณส่งเสริมกิจการของคณะกรรมการพัฒนาสตรี

คณะทำงาน ๓ คณะ คือ

๑. คณะทำงานเพื่อพิจารณาศึกษาการดำเนินการจัดทำโครงการ “ไทเก็ก ชีกง ร่วมใจเทิดไท้องค์ราชินี” (กรกฎาคม ๒๕๔๘)
๒. คณะทำงานเพื่อพิจารณาศึกษาการจัดทำโครงการสัมมนาเรื่อง “แนวทางการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมให้กับเด็กและเยาวชน (ตุลาคม ๒๕๔๘)
๓. คณะทำงานเพื่อพิจารณาศึกษาการดำเนินการมอบโล่รางวัลแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สนใจและดูแลกิจกรรมของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและครอบครัว (กันยายน ๒๕๔๘)

การรับรองแขกต่างประเทศ ๓ ครั้ง

๑. คณะกรรมการการของประเทศเวียดนาม (The Committee for Social Affaire – CSA) ณ ห้องรับรอง ๑ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๘
๒. ผู้ว่าการเขตปกครองตนเองสิบสองปันนา สาธารณรัฐประชาชนจีน และคณะ ณ ห้องนิทรรศการหมุนเวียน ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๘
๓. คณะกรรมการเลี้ยวรับรองเอกอัครราชทูตเวียดนามประจำประเทศไทย ณ โรงแรมรอยัลปรี๊นเซส หลานหลวง กรุงเทพมหานคร วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๘

เดินทางไปศึกษาดูงานภายในประเทศ ๑๗ ครั้ง คือ

๑. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดปทุมธานี วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๘
๒. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดพะเยา ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘
๓. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดเชียงราย ระหว่างวันที่ ๘ - ๙ สิงหาคม ๒๕๔๘
๔. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดหนองคายและหนองบัวลำภู วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๘
๕. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดพะเยา วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๘
๖. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดศรีสะเกษ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๘
๗. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดสมุทรปราการ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๘
๘. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดพิษณุโลก วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๘

๙. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดกรุงเทพมหานครและปทุมธานี วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘
๑๐. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดชลบุรี วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘
๑๑. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดนครปฐม วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘
๑๒. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดพะเยา วันที่ ๑๑ - ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘
๑๓. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดลพบุรี วันที่ ๖ - ๗ ธันวาคม ๒๕๔๘
๑๔. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดพะเยา วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘
๑๕. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดปทุมธานี วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๙
๑๖. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดพะเยา วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙
๑๗. เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ณ จังหวัดพิษณุโลก วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

เดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ ๔ ครั้ง คือ

๑. เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ สิบสองปันนา สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๘
 ๒. เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ และสาธารณรัฐฝรั่งเศส ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๘
 ๓. เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๗ กันยายน ๒๕๔๘
 ๔. เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ ราชอาณาจักรสวีเดนและสาธารณรัฐฟินแลนด์ ระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๖ มกราคม ๒๕๔๙
-

เรื่องที่คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สมาผู้แทนราษฎร ทำการ พิจารณาศึกษา

๑. พิจารณาศึกษาการดำเนินงานของคณะกรรมการ
๒. พิจารณาศึกษาแก้ไขระเบียบของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับคณะกรรมการพัฒนาสตรี พ.ศ. ๒๕๓๘
๓. พิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถานโทรทัศน์สำหรับเด็กและครอบครัว
๔. พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับเรื่องขบวนการค้ามนุษย์ข้ามชาติกรณีการลักลอบนำเด็กเขมรเข้ามาขอทานในประเทศไทย
๕. พิจารณาศึกษาความคืบหน้าในการแต่งตั้ง “พนักงานเจ้าหน้าที่” ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖
๖. พิจารณาศึกษาแนวทางการให้คณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (กบว.) กลับมาเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการควบคุมคุณภาพของสื่อโทรทัศน์
๗. พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและแก้ไขการใช้ความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.
๘. ติดตามผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖
๙. พิจารณาศึกษาปัญหาพฤติกรรมเด็ก เยาวชน ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
๑๐. พิจารณาศึกษาการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ
๑๑. ติดตามการดำเนินงานของกระทรวงมหาดไทย ในเรื่อง นโยบายและแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของสตรีและผู้สูงอายุ
๑๒. พิจารณาศึกษาปัญหาพฤติกรรมการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน
๑๓. พิจารณาศึกษาการผลิตโครงการเพื่อเป็นพี่เลี้ยงการลงทุนให้แก่ผู้เปลี่ยนอาชีพ
๑๔. พิจารณาศึกษาหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาเพศศึกษา
๑๕. พิจารณาศึกษากฎหมายอนามัยเจริญพันธุ์ พ.ศ.
๑๖. พิจารณานโยบายของกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับการมิให้มีการจัดวางขายสินค้าประเภทบุหรี่ รวมไปถึงผลกระทบจากการจัดวางสินค้าประเภทบุหรี่ ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคของผู้บริโภค
๑๗. พิจารณาปรับปรุงกฎหมายการสืบพยานเด็กในคดีอาญา (ป.วิอาญา ฉบับที่ ๒๐)
๑๘. พิจารณาศึกษาการจัดทำบ้านญาติประชาชน
๑๙. พิจารณาศึกษาความคืบหน้าในการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวชุมชน , พิจารณาจัดทำ ๑๐ มาตรการเร่งด่วนในการยุติปัญหาการข่มขืน อนาคต และทารุณเด็ก
๒๐. พิจารณาศึกษาติดตามนโยบายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน
๒๑. พิจารณาศึกษาความคืบหน้าการจัดโครงการวันอาทิตย์เป็นวันครอบครัวและพิจารณาศึกษาการจัดทำโครงการเข้าวัดวันเสาร์

๒๒. โครงการต่างๆ ที่คณะกรรมการฯ ได้จัดทำ

- ๒๒.๑ โครงการสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการพัฒนาสตรี”
- ๒๒.๒ โครงการสัมมนาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาชุมชนและเสริมสร้างครอบครัวให้เข้มแข็ง”
- ๒๒.๓ โครงการสัมมนาเรื่อง “พลังผู้นำสตรี ด้านภัยยาเสพติดและการค้ามนุษย์”
- ๒๒.๔ โครงการสัมมนาเรื่อง “โครงการรวมพลังองค์กรสตรี รวมใจถวายไทองค์กรราชินี”
- ๒๒.๕ โครงการ “ไทเก็ก ชีกง รวมใจเทิดไท้องค์ราชินี”
- ๒๒.๖ โครงการสัมมนาเรื่อง “ทีวีสีขาว สำหรับเด็กและเยาวชน”
- ๒๒.๗ โครงการสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ด้วยการออกกำลังกาย (ไทเก็ก ลมปราณ ๑๘ ท่า)”
- ๒๒.๘ โครงการสัมมนาเรื่อง “การลด ละ เลิก ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี”
- ๒๒.๙ โครงการสัมมนาเรื่อง “ผู้ขับเคลื่อนมอเตอร์ไซค์ คู่ภัยเด็กและสตรี”

๑. พิจารณาศึกษาการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิการ

หลักการ

๑. มุ่งเข้าศึกษาปัญหาต่างๆ มากกว่าการร้องเรียน
๒. การศึกษาค้นคว้าหาคำตอบของปัญหาต่างๆ ต้องสร้างกระบวนการการมีส่วนร่วม
๓. ไม่สร้างประเด็นความขัดแย้งให้เกิดขึ้น

เป้าหมาย

๑. มุ่งหา “ผลสัมฤทธิ์” ที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นหรือสามารถแก้ไขปัญหาได้แบบยั่งยืน
๒. มุ่งหาแนวทางหรือทางเลือกที่จะทำให้นโยบายของรัฐบาลบรรลุวัตถุประสงค์
๓. ต้องเป็นแนวทางที่ก่อให้เกิดการประสานงานกับภาครัฐ องค์กรสาธารณประโยชน์ และองค์กรมหาชน

โครงการที่สมควรนำมาเป็นแนวทางในการทำงานของคณะกรรมการสิทธิการ

๑. โครงการผลักดันให้พ่อ – แม่เข้าอบรมหลักสูตรต่างๆ เกี่ยวกับครอบครัว
๒. ผลักดันให้คู่สมรสเห็นความสำคัญของสถาบันครอบครัว
๓. อบรมชายและหญิงมาให้เข้าใจถึงบทบาทภาระหน้าที่และเทคนิคในการเลี้ยงดูบุตร
๔. ผลักดันให้พ่อแม่กลับมาแสดงบทบาทของตนเองต่อครอบครัว
๕. จัดโครงการรณรงค์ให้พ่อ – แม่เป็นตัวอย่างที่ดีในการต่อต้านสุรา บุหรี่ และยาเสพติด
๖. กระตุ้นให้สื่อมวลชนตระหนักถึงบทบาทของตนเองต่อสังคม
๗. รณรงค์เรื่องจริยธรรมและลักษณะนิสัย เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม
๘. พัฒนาปรับปรุงกฎหมายต่างๆ ให้สามารถมีผลบังคับใช้ได้จริง

๒. พิจารณาศึกษาแก้ไขระเบียบของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับคณะกรรมการพัฒนาสตรี พ.ศ. ๒๕๓๘

เนื่องจากในปัจจุบันกลุ่มสตรีได้ทำงานสร้างประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่นและสามารถตอบสนองนโยบายของรัฐบาลได้เป็นอย่างมาก แต่ยังไม่มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อนำมาดำเนินงานของกลุ่มคณะกรรมการจึงเห็นสมควรว่า รัฐควรจัดสรรงบประมาณให้กับกลุ่มสตรีเพื่อใช้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ โดยที่ประชุมคณะกรรมการได้เชิญหน่วยงานต่างๆ เข้าร่วมประชุมดังนี้

๑. กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย
๒. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

โดยที่ประชุมได้เสนองบประมาณเพื่อเป็นค่าตอบแทนให้กับคณะกรรมการพัฒนาสตรี ดังนี้

คณะกรรมการพัฒนาสตรี	ระดับหมู่บ้าน	๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน
คณะกรรมการพัฒนาสตรี	ระดับตำบล	๓,๐๐๐ บาทต่อเดือน
คณะกรรมการพัฒนาสตรี	ระดับอำเภอ	๓,๕๐๐ บาทต่อเดือน
คณะกรรมการพัฒนาสตรี	ระดับจังหวัด	๔,๐๐๐ บาทต่อเดือน

โดยคณะกรรมการพัฒนาสตรีมีจำนวนประมาณ ๑.๑ แสนคนทั่วประเทศ คาดว่าจะใช้งบประมาณปีละ ๑,๙๐๐ ล้านบาท

ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้ว ซึ่งทุกหน่วยงานเห็นควรให้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นการสนับสนุนภารกิจของคณะกรรมการพัฒนาสตรี โดยให้กรมพัฒนาชุมชนแก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยคณะกรรมการพัฒนาสตรี พ.ศ. ๒๕๓๘ ในประเด็นของการระบุหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาสตรีให้มีความชัดเจน ตลอดจนจัดตั้งงบประมาณเพื่อการดังกล่าว และให้นำร่างดังกล่าวเสนอมายังคณะกรรมการให้พิจารณา ก่อน และทางคณะกรรมการได้จัดสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นในเรื่องนี้แก่สตรีทั่วประเทศ คือ “โครงการพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการพัฒนาสตรี” ในวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ ณ โรงแรมเอส.ดี.โอเวนิว กรุงเทพฯ ซึ่งผลของการสัมมนาตัวแทนของคณะกรรมการพัฒนาสตรีทั่วประเทศเห็นพ้องต้องกันว่า ควรมีเงินสนับสนุนภารกิจดังกล่าวเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานเพื่อชุมชนในการพัฒนาประเทศ ดังนั้น คณะกรรมาธิการฯ จึงได้รวบรวมข้อมูลต่างๆ เป็นหนังสือเสนอแนะรัฐบาลในเรื่องการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาสตรี โดยได้เข้าพบนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เพื่อยื่นหนังสือฉบับดังกล่าวและยังได้มีการเร่งรัดติดตามผลการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาสตรีอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งได้มีการแปรญัตติงบประมาณปี ๒๕๔๙ เพิ่มเติมจำนวน ๗๗๘ ล้านบาท ในส่วนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยในการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาสตรีที่จะได้นำไปดำเนินโครงการส่งเสริมอาชีพและกิจกรรมอื่นๆ ต่อไป

๓. พิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถานียุทธศาสตร์สำหรับเด็กและครอบครัว

เนื่องจากในปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีว่าสื่อมีอิทธิพลสำหรับเด็กและครอบครัว การบริโภคสื่อที่ไม่ดีจะมีผลต่อพฤติกรรมและความรุนแรงในเด็ก คณะกรรมาธิการจึงได้หยิบยกประเด็นเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถานียุทธศาสตร์สำหรับเด็ก โดยที่ประชุมได้เชิญหน่วยงานต่างๆ เข้าร่วมประชุม ดังนี้

๑. ตัวแทนจากสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง ๕
๒. ตัวแทนจากสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง ๗
๓. ตัวแทนจากองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ช่อง ๙
๔. ตัวแทนจากสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง ๑๑
๕. ตัวแทนจากชมรมผู้บริโภคสื่อสีขาว

ที่ประชุมได้รับฟังความคิดเห็นจากตัวแทนสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่องต่างๆ ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการในการเสนอสื่อที่ดีให้กับเด็กในเรื่องรายการต่างๆ แต่มีปัญหาและอุปสรรคที่เหมือนๆ กัน คือ รายการสำหรับเด็กและครอบครัวมีผู้สนับสนุนรายการค่อนข้างน้อย การผลิตไม่คุ้มต้นทุน ถ้าจะแก้ไขปัญหาลักษณะนี้รัฐบาลจะต้องหางบประมาณมาช่วยเสริมให้สามารถดำเนินการได้ โดยเฉพาะในตอนเย็นที่มีผู้ชมโทรทัศน์มากไม่อาจสอดแทรกรายการเด็กได้มากนัก เพราะช่วงเวลาดังกล่าวมีการแข่งขันสูง

ที่ประชุมได้พิจารณาและรับทราบปัญหาและอุปสรรคของสถานีโทรทัศน์ต่างๆ แต่ขอให้คำนึงถึงการเสนอสื่อต้องเน้นด้านคุณธรรม จริยธรรมและต้องแสดงให้เห็นว่าสื่อสามารถสร้างจริยธรรมของคนทั้งชาติได้ ซึ่งที่ประชุมมีมติที่จะทำหนังสือไปยังผู้อำนวยการสถานีวิทยุโทรทัศน์ต่างๆ เพื่อขอความร่วมมือในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ด้วย ตลอดจนมองลึกไปถึงประเด็นการเชิญผู้ผลิตรายการมาร่วมเสวนา รับผิดชอบต่อปัญหาและช่วยกันผลิตสื่อที่สามารถชี้นำสังคมที่ถูกต้องต่อไป โดยได้ข้อสรุปจากการประชุมว่า ในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สำหรับเด็กและครอบครัวสามารถที่จะบริหารจัดการได้ แต่ขึ้นอยู่กับงบประมาณ

ต่อมาในระหว่างวันที่ ๑๕ - ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๘ คณะกรรมการจึงได้เดินทางไปศึกษาดูงานสถานีโทรทัศน์ BBC ณ กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร เพื่อศึกษาแนวทางในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สำหรับเด็กและครอบครัวในด้านการบริหาร การจัดการ และงบประมาณ อีกทั้งศึกษาการดำเนินงานโทรทัศน์ช่องสำหรับเด็กของสถานีโทรทัศน์ BBC เพื่อเป็นข้อมูลเพิ่มเติมในการผลักดันให้มีการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สำหรับเด็กและครอบครัวในประเทศไทย และหลังจากนั้นคณะกรรมการยังได้มีการจัดสัมมนาเรื่อง “ทีวีสีขาวสำหรับเด็กและเยาวชน” ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๒๑๓ - ๒๑๖ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๘ เพื่อเป็นการรับฟังความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนว่าต้องการให้มีรายการเพื่อเด็กและครอบครัวอย่างไรบ้าง เมื่อได้ข้อสรุปทุกด้านคณะกรรมการจึงได้จัดทำรายงานเสนอต่อรัฐบาลในการผลักดันให้เกิดสถานีโทรทัศน์เพื่อเด็กและครอบครัวอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

๔. พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับเรื่องขบวนการค้ำมนุษย์ข้ามชาติกรณีการลักลอบนำเด็กเขมรเข้ามาขอทานในประเทศไทย

ในปัจจุบันรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับเรื่องการค้ำมนุษย์โดยกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติ ซึ่งเรื่องดังกล่าวมีความสอดคล้องกับภารกิจของคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ประกอบกับมีการเสนอข่าวหน้าหนังสือพิมพ์กรณีการลักลอบนำเด็กเขมรเข้ามาขอทานในประเทศไทย

โดยที่ประชุมได้มีการเชิญหน่วยงานต่างๆ เข้าร่วมประชุม ดังนี้

๑. สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองอรัญประเทศ
๒. บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ คม ชัด ลึก
๓. รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
๔. ผู้กำกับการกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน
๕. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ที่ประชุมได้รับฟังคำชี้แจงจากหน่วยงานต่าง ๆ ทำให้ทราบว่า ในเรื่องดังกล่าวสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ดำเนินการเรื่องนี้มาโดยตลอด และในปัจจุบันรัฐบาลได้มีการตั้งคณะกรรมการเพื่อดูแลเกี่ยวกับเรื่องการค้ามนุษย์อยู่แล้ว ดังนั้นคณะกรรมการกิจการเด็กฯ ควรที่จะเชื่อมโยงการทำงานกับคณะกรรมการชุดดังกล่าว นอกจากนี้ที่ประชุมยังเห็นว่ากฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ยังมีปัญหาอีกมาก ที่ประชุมจึงได้มอบหมายให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการร่างแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเสนอต่อรัฐบาล และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จะทำการฟื้นฟูและฝึกอาชีพให้เพื่อป้องกันการกลับมาเป็นขอทานอีก ตลอดจนให้มีการรณรงค์เรื่องค่านิยมการให้เงินทำบุญแก่ขอทาน

๕. พิจารณาศึกษาความคืบหน้าในการแต่งตั้ง “พนักงานเจ้าหน้าที่” ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

เนื่องจากตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ยังไม่มีการตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการจึงควรเชิญกระทรวงที่เกี่ยวข้องมาประชุมร่วมกัน

โดยที่ประชุมได้รับฟังคำชี้แจงจากหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

๑. ตัวแทนจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๒. ตัวแทนจากกระทรวงยุติธรรม
๓. ตัวแทนจากกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ประชุมได้รับฟังคำชี้แจงจากตัวแทนกระทรวงต่าง ๆ สรุปได้ว่า ทางกระทรวงศึกษาธิการได้มีการดำเนินไปแล้วคือ ดำเนินการร่างกฎกระทรวง ระเบียบและประกาศกระทรวง จำนวน ๕ ฉบับ ขณะนี้กฎกระทรวง ๒ ฉบับได้ผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแล้ว และอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานกฤษฎีกา ส่วนพนักงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา นั้น ตามระเบียบของคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติว่าด้วยการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษานั้น ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบและมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งขณะนี้ได้ออกประกาศกระทรวงไปแล้ว ๒ ฉบับ คือ

๑. หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง
๒. คุณสมบัติของบุคคล

ซึ่งประกาศทั้งสองได้ผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีไปแล้ว ซึ่งทางกระทรวงศึกษาธิการจะได้ดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งต่อไป

ส่วนทางกระทรวงยุติธรรมได้ให้ข้อมูลว่า ทางกระทรวงยังไม่ได้แต่งตั้งเพราะกระทรวงไม่ได้มีอำนาจโดยตรงในการแต่งตั้ง

ทางกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ให้ข้อมูลว่า ทางกระทรวงได้แต่งตั้งบุคคลตามหมวด ๓ และหมวด ๔ มีชื่อว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่ในการสงเคราะห์เด็กและคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก” โดยได้ฝึกอบรมไปแล้วจำนวน ๑๖๑ คน แต่ผ่านการฝึกอบรมและรอขึ้นทะเบียน ๑๐๙ คน โดยคาดว่าจะมีพนักงานทั้งสิ้น ๒๗๐ คน

ในที่ประชุมได้เห็นว่ กระทรวงยุติธรรมมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานได้ด้วยตนเองตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้กระทรวงแต่งตั้งโดยเร็ว และให้แจ้งคณะกรรมการสิทธิการทราบด้วยเมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว

๖. พิจารณาศึกษาแนวทางการให้คณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (กบว.) กลับมาเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการควบคุมคุณภาพของสื่อโทรทัศน์

เนื่องจากปัจจุบันสื่อวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เป็นสื่อที่เข้าถึงประชาชนทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะสื่อวิทยุโทรทัศน์ แต่มีบางรายการเผยแพร่ภาพหรือฉากที่ไม่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นฉากที่มีความรุนแรง หรือฉากกระตุ้นทางเพศ หรือการแต่งกายของผู้ดำเนินรายการไม่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน

โดยที่ประชุมได้มีการเชิญ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ เข้าร่วมประชุม

ที่ประชุมได้รับฟังการชี้แจงจากกรมประชาสัมพันธ์ทำให้ทราบว่า ปัจจุบันการตรวจสอบรายการวิทยุโทรทัศน์จะมีการตรวจสอบกันเอง โดยมีกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ ให้อำนาจไว้ ส่วนกรมประชาสัมพันธ์จะมีการตรวจสอบหลังการออกอากาศไปแล้ว หากพบว่าไม่ถูกต้องก็จะมี การเตือนไปยังสถานี แต่หากไม่มีการดำเนินการก็จะเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรอีกครั้งหนึ่ง หากยังไม่ปฏิบัติตามอีกก็จะมี การดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ต่อไป และที่ประชุมมีมติทำหนังสือถึงอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ให้เข้มงวดและใช้อำนาจที่มีอยู่ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ในการมีอำนาจตักเตือน เลื่อนเวลาออกอากาศ หรือเพิกถอนใบอนุญาต

๗. พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและแก้ไขการใช้ความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.

เนื่องจากคณะกรรมการได้ให้ความสนใจในกรณีปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ประกอบกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ยกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

โดยที่ประชุมได้มีการเชิญหน่วยงานต่างๆ เข้าร่วมประชุม ดังนี้

๑. ตัวแทนจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๒. ตัวแทนจากสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ที่ประชุมได้รับฟังความคิดเห็นจากตัวแทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และผู้แทนสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว เห็นว่า เมื่อเกิดปัญหาในครอบครัวขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทำร้ายร่างกาย อนาคตหรือข่มขืน เจ้าพนักงานมักจะไม่รับเรื่องราวร้องทุกข์และดำเนินคดีให้ เพราะเห็นว่าเป็นปัญหาครอบครัวและผู้ที่เกี่ยวข้องมีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและแก้ไขความรุนแรงในครอบครัวส่วนมากมักจะเป็นผู้ชายหัวหน้าครอบครัว ถ้ามีการลงโทษโดยวิธีจับกุมและคุมขังจะทำให้ครอบครัวเดือดร้อน โดยที่ประชุมได้เสนอแนะเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

๑. นำวิธีการบำบัดฟื้นฟูมาใช้แทนการลงโทษ
๒. เน้นคุณภาพการทำงานของศูนย์พึ่งได้
๓. การจ่ายเงินบรรเทาทุกข์
๔. การห้ามเผยแพร่การกระทำใดๆ ที่รุนแรงต่อเด็กและสตรี

จนกระทั่งในวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นช่วงเดือนที่รัฐบาลกำหนดให้เป็นเดือนแห่งการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงของครอบครัว คณะกรรมาธิการได้จัดทำแถลงการณ์มาตรการยุติความรุนแรงในครอบครัวเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อเป็นข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล โดยมีเนื้อหามาตรการ ๑๕ ข้อ ดังนี้

๑. ให้รัฐบาลเร่งทำร่างพระราชบัญญัติป้องกันและแก้ไขความรุนแรงในครอบครัว
๒. ให้รัฐบาลตราพระราชบัญญัติโอนามัยการเจริญพันธุ์โดยเร็ว
๓. ให้รัฐบาลแก้ไขกฎหมายลงโทษผู้กระทำความผิดคดีข่มขืนให้รุนแรงขึ้นกว่าปัจจุบัน
๔. ให้รัฐบาลกำหนดมาตรการลงโทษข้าราชการ ลูกจ้างของรัฐและรัฐวิสาหกิจที่กระทำความผิดในการก่อความรุนแรงในครอบครัวและความผิดทางเพศอย่างเด็ดขาด
๕. ให้รัฐบาลกำจัดสื่อลามกอนาจารทุกชนิดโดยเร็วและกำหนดมาตรการควบคุมและป้องกันไม่ให้เด็กเข้าถึงสื่อลามกอนาจารอย่างได้ผล
๖. ให้รัฐบาลประสานกับสื่อมวลชนทุกประเภท เพื่อขอให้นำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการยุติความรุนแรงในครอบครัวให้มากขึ้น และลดการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ยั่วความรุนแรงและก่อให้เกิดความผิดทางเพศ
๗. ให้รัฐบาลขอความร่วมมือภาคเอกชนให้เลิกผลิตและเผยแพร่ปฏิทินโป๊และสื่อลามกทางเพศ
๘. ให้รัฐบาลโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนดนโยบายและแผนการรณรงค์สร้างจิตสำนึกที่ดีแก่บุรุษและสตรีเพื่อยุติความรุนแรงในครอบครัวและปัญหาความผิดทางเพศที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น
๙. ให้รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณแก่ภาคเอกชนที่มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขความรุนแรงในครอบครัวอย่างต่อเนื่อง
๑๐. ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณอุดหนุนแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำไปจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัวและปัญหาความผิดทางเพศอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

๑๑. ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณแก่คณะสงฆ์และนักบวชทุกศาสนา เพื่อนำไปจัดกิจกรรม เสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

๑๒. ให้รัฐบาลโดยกระทรวงศึกษาธิการกำหนดหลักสูตร จัดการเรียนการสอนในด้านการ ป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาทในครอบครัวและความผิดทางเพศแก่เด็กและเยาวชน

๑๓. ให้รัฐบาลรณรงค์สร้างค่านิยมให้เด็กและเยาวชน รวมทั้งคนหนุ่มสาวให้รู้จักรักษามารยาท ไม่มั่วสุมทางเพศ ไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรโดยเร่งด่วน

๑๔. ให้รัฐบาลจัดโครงการทบทวนความรู้และทักษะการเป็นพ่อแม่ที่ดี (โรงเรียนพ่อแม่) อย่างทั่วถึงโดยเร็ว

๑๕. ให้รัฐบาลเร่งดำเนินการจัดตั้งสถานนีโทรทัศน์เพื่อเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะ

๘. ติดตามผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖

เนื่องจากพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๖ คณะกรรมการการต้องการที่จะทราบว่า จากพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมีกฎระเบียบอะไรที่ต้องดำเนินการ แก้ไข โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับสิทธิของผู้สูงอายุ และกองทุนผู้สูงอายุ

โดยที่ประชุมได้มีการเชิญหน่วยงานต่างๆ เข้าร่วมประชุม ดังนี้

๑. ตัวแทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๒. ตัวแทนจากสำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ

ที่ประชุมได้รับฟังคำชี้แจงและความคิดเห็นจากตัวแทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และตัวแทนจากสำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุแล้ว สรุปได้รับทราบข้อเท็จจริง ดังนี้

๑. คณะกรรมการผู้สูงอายุหรือ กผส. การแต่งตั้งยังไม่แล้วเสร็จ อยู่ระหว่างการเลือก ผู้ทรงคุณวุฒิจากตัวแทนองค์กรเอกชนที่ทำงานด้านผู้สูงอายุ

๒. เรื่องสิทธิผู้สูงอายุเป็นความรับผิดชอบของหลายกระทรวง เช่น เรื่องเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย ปัจจุบันผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพทั่วประเทศมีประมาณ ๑,๒๐๐,๐๐๐ คน แต่มีผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพไปแล้ว ๕๐๐,๐๐๐ คน ยังเหลือผู้สูงอายุที่ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพอีก ๗๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการของงบประมาณเพิ่มเติมไปแล้ว ผลปรากฏว่า รัฐบาลได้รับจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุจำนวน ๑.๑ ล้านบาท เป็นเงินจำนวน ๓,๘๖๓ ล้านบาท

๓. บุคคลที่บริจาคเงินหรือสิ่งของให้กับกองทุนผู้สูงอายุหรือผู้สูงอายุมีสิทธินำค่าใช้จ่ายเหล่านี้ มาเป็นค่าลดหย่อนภาษีได้

๔. ปัจจุบันกองทุนผู้สูงอายุมีเงินสนับสนุนกองทุนผู้สูงอายุแล้วประมาณ ๓๐ ล้านบาท แต่ยังไม่สามารถกระจายงบประมาณได้ เนื่องจากการจัดตั้งคณะกรรมการผู้สูงอายุยังไม่แล้วเสร็จ

นอกจากนี้คณะกรรมการได้เสนอแนวความคิดในการดูแลคุ้มครองผู้สูงอายุที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สูงอายุ ดังนี้

๑. ให้คณะกรรมการและกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ร่วมกันคิดโครงการที่จะให้ผู้สูงอายุที่ไปเป็นเจ้าแกในการไปสู้อหรือแต่งงานมีสิทธิในการดักเตือนชายและหญิงนั้นตลอดอายุของผู้สูงอายุ หากชายหญิงไม่ยอมก็อย่าไปสู้อหรือแต่งงานให้

๒. เสริมสร้างให้เยาวชนและคนไทยตระหนักถึงความกตัญญูทเวที่ผลักดันให้วันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว

๓. มีมาตรการให้ผู้สูงอายุภูมิใจในตัวเองในประสบการณ์ที่ตนเองได้สั่งสมมา กระตุ้นให้ผู้สูงอายุเห็นว่าตนยังมีคุณค่าต่อสังคม กระตุ้นให้ผู้สูงอายุเข้มแข็ง เป็นหลักชัยของครอบครัวและชุมชน

๙. พิจารณาศึกษาปัญหาพฤติกรรมเด็ก เยาวชน ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

เนื่องจากปัจจุบันมีข่าวที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่ไม่เหมาะสมออกมาเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือมีพฤติกรรมทางเพศที่น่าเป็นห่วง พฤติกรรมที่เกี่ยวกับยาเสพติด คณะกรรมการมีความเป็นห่วงในเรื่องดังกล่าว

ที่ประชุมได้เชิญหน่วยงานต่างๆ เข้าร่วมประชุม ดังนี้

๑. ตัวแทนจากกระทรวงศึกษาธิการ

จากการรับฟังคำชี้แจงของตัวแทนจากกระทรวงศึกษาธิการแล้ว ทำให้ทราบเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน กระทรวงมีการส่งผู้อำนวยการหรือผู้ตรวจการหรือสารวัตรนักเรียนออกตรวจสอบและมีการสำรวจเด็กกลุ่มเสี่ยงเพื่อเข้าค่ายอบรม และมีการเข้มงวดเกี่ยวกับสถานบริการต่างๆ เช่น ร้านอินเทอร์เน็ต หรือสถานบันเทิง เพื่อห้ามเด็กอายุ ๑๘ ปี เข้าใช้บริการ

นอกจากนี้คณะกรรมการยังได้มีการตั้งข้อสังเกตต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. ให้เด็กไทยเป็นคนเก่งและคนดี ขอให้กระทรวงศึกษาธิการประสานงานกับกรมประชาสัมพันธ์ กลั่นกรองภาพยนตร์ก่อนออกฉายด้วย

๒. เสนอให้มีการนำเอามงคล ๓๘ ประการ มาสอนเพื่อเป็นหลักในการดำเนินชีวิตด้วย

๓. ให้โรงเรียนสร้างความอบอุ่นให้นักเรียนรู้สึกที่บ้านกับโรงเรียนมีความอบอุ่นและนำวิชาลูกเสือมาสร้างวินัยให้กับนักเรียน

๔. กฎกระทรวงที่ห้ามมิให้เด็กแสดงพฤติกรรมในทางชั่วสาวในที่สาธารณะนั้น อาจครอบคลุมไปว่าไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

๕. ให้นำวิถีพุทธเข้ามาใช้ในโรงเรียน ให้มีการทำสมาธิก่อนเข้าเรียน

๑๐. พิจารณาศึกษาการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ

เนื่องจากปัจจุบันสังคมไทยมีผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเพื่อให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพที่แข็งแรง มีสุขภาพที่ดี มีอายุยืนยาว จึงควรให้ผู้สูงอายุได้ออกกำลังกาย

ที่ประชุมได้เชิญ ตัวแทนกรมอนามัย เข้าร่วมประชุม

จากการฟังคำชี้แจงจากตัวแทนกรมอนามัยแล้ว ทำให้ทราบว่าปัจจุบันกระทรวงสาธารณสุขมีโครงการรณรงค์เรื่องการออกกำลังกายของผู้สูงอายุอยู่แล้ว และมีชมรมสร้างสุขภาพผู้สูงอายุ ซึ่งมีการออกกำลังกายโดยการรำไม้พลอง กระบอง รำไทเก็ก รำมวยจีน โดยกระทรวงได้ให้การสนับสนุนโดยมีการทำเป็น VCD และแผ่นพับประชาสัมพันธ์ และปัจจุบันมีชมรมที่เกี่ยวกับการออกกำลังกายของผู้สูงอายุทั่วประเทศ ประมาณ ๕,๐๐๐ ชมรม มีผู้สูงอายุเป็นสมาชิกประมาณ ๓ ล้านคน ประกอบกับปัจจุบันกระทรวงสาธารณสุขยังมีการจัดช่องทางพิเศษสำหรับผู้สูงอายุในแผนกผู้ป่วยนอกตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข และมีคลินิกพิเศษสำหรับผู้สูงอายุมีลักษณะเป็น One Stop Service ให้บริการผู้สูงอายุถึงบ้าน คือ เมื่อมีการจำหน่ายผู้สูงอายุออกจากโรงพยาบาล ผู้สูงอายุบางท่านมีโรคเรื้อรัง กระทรวงสาธารณสุขจะมีการให้เจ้าหน้าที่ไปดูแลสุขภาพถึงบ้านโดยมีการนร่องไปแล้วกว่า ๒๖ โรงพยาบาล

๑๑. ติดตามการดำเนินการของกระทรวงมหาดไทยในเรื่อง นโยบายและแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของสตรีและผู้สูงอายุ

เนื่องจากคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้เสนอ นโยบายเรื่อง การขอรับเงินสนับสนุนคณะกรรมการพัฒนาสตรีในระดับต่างๆ โดยคณะกรรมการได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอต่อนายกรัฐมนตรี และพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้มีผลบังคับใช้แล้วนั้น โดยในพระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติคุ้มครองและให้สิทธิผู้สูงอายุหลายประการ รวมทั้งการที่ให้ผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพตามความเหมาะสมและเป็นธรรม คณะกรรมการจึงขอทราบความคืบหน้าในนโยบายเรื่องต่างๆ ดังกล่าว

โดยที่ประชุมได้มีการเชิญหน่วยงานต่างๆ เข้าร่วมประชุม ดังนี้

๑. ตัวแทนจากกรมพัฒนาชุมชน
๒. ตัวแทนจากกองวิชาการและแผน
๓. ตัวแทนจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการรับฟังคำชี้แจงแล้วทำให้ทราบว่า มีปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาสตรี เนื่องจากกิจกรรมขององค์กรสตรีไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร สตรีขาดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและเป็นผู้ดำเนินการในเรื่อง นอกจากนี้สตรียังมีค่านิยมไม่ยอมรับสตรีด้วยกันเอง แนวคิดในการพัฒนาสตรีคือ จะส่งเสริมเรื่องจริยธรรม ศีลธรรม มุ่งหวังให้สตรีเข้ามามีบทบาทในด้านต่างๆ ให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะด้านการเมือง ได้มีองค์กรนิติบุคคลบางองค์กรพยายามเคลื่อนไหวให้สตรีเข้ามามีบทบาทด้านต่างๆ ให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งกรมการพัฒนาชุมชนก็สนับสนุนในการดำเนินงานดังกล่าว

เรื่องกองทุนพัฒนาสตรี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๓๘ ไม่ได้กำหนดให้มีกองทุน แต่กรมการพัฒนาชุมชนก็ได้มีการจัดสรรงบประมาณให้บ้างแต่ก็ยังไม่เพียงพอ กระทรวงได้มีการมอบหมายให้กรมการปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแปรรูปจัดซื้อเพิ่มงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาสตรี เป็นงบประมาณทั้งสิ้น ๗๗๘ ล้านบาท โดยจะอุดหนุนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือ อ.บ.ต. แห่งละ ๑ ล้านบาท

โดยกรมการปกครองได้มีข้อเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. ให้กรมการปกครองส่วนท้องถิ่นนำระเบียบดังกล่าวเสนอต่อคณะรัฐมนตรีในวันอังคารที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๘

๒. ให้แปรรูปเพิ่มเติมงบประมาณในส่วนว่าด้วยเงินสนับสนุนคณะกรรมการพัฒนาสตรี โดยให้หารือกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้เร็วที่สุด โดยให้ได้งบประมาณทั้งสิ้น ๑,๙๐๐ ล้านบาท

การดำเนินการจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุ

ในกรณีผู้สูงอายุได้มีการถ่ายโอนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุซึ่งได้รับการถ่ายโอนจากกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งในปี ๒๕๔๖ มีผู้สูงอายุที่น่าจะได้รับเบี้ยยังชีพ ประมาณ ๑,๑๐๐,๐๐๐ คน โดยจะได้รับเบี้ยยังชีพคนละ ๓๐๐ บาทต่อเดือน โดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจะพยายามผลักดันให้ผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการร่างระเบียบขึ้นเพื่อให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้นำงบประมาณของกรมมาสนับสนุนและจัดสรรงบประมาณให้กับผู้สูงอายุได้เพียงพอ โดยร่างระเบียบดังกล่าวกำลังดำเนินการเสนอกระทรวงเพื่ออนุมัติต่อไป

ระเบียบที่ร่างขึ้นมานั้นมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. ให้ท้องถิ่นสามารถเพิ่มจำนวนคนได้มากขึ้น
๒. ให้เพิ่มจำนวนเงินให้มากกว่าที่รัฐได้จัดสรร
๓. การคัดเลือกผู้สูงอายุมาจากประชาคมหมู่บ้านและการไม่อนุมัติไม่จำเป็นต้องเสนอถึงผู้ว่าราชการจังหวัด เพียงแต่ในระดับหัวหน้าชุมชนของตนเอง

ซึ่งต่อมาในวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๘ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๙๑.๔/ว ๒๐๖๘ เรื่อง หลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินงานการใช้จ่ายงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไป โครงการส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มสตรีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเตรียมการดำเนินงานเพื่อรองรับการใช้จ่ายงบประมาณไว้ล่วงหน้า ซึ่งยังมีหลักเกณฑ์บางประการที่ควรพิจารณาปรับปรุง ดังนั้น จึงได้มีการประชุมเพื่อปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยคณะกรรมการพัฒนาสตรี พ.ศ. ๒๕๓๘ อยู่ในขณะนี้

๑๒. พิจารณาศึกษาปัญหาพฤติกรรมการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน

เนื่องจากคณะกรรมการได้ไปตรวจเยี่ยมกองกำกับการศูนย์สวัสดิภาพเด็ก เยาวชนและสตรีของกรุงเทพมหานคร และได้รับทราบปัญหาการขายบริการของเด็ก เยาวชนและผู้หญิงบริเวณท้องสนามหลวงซึ่งทำให้ภาพลักษณ์ของกรุงเทพมหานครไม่ดี คณะกรรมการมีความเป็นห่วงในปัญหานี้

โดยมีการเชิญหน่วยงานต่างๆ เข้าร่วมประชุม ดังนี้

๑. ตัวแทนจากกรุงเทพมหานคร
๒. ตัวแทนจากกองกำกับการศูนย์สวัสดิภาพเด็ก เยาวชน และสตรี
๓. ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม

จากการรับฟังคำชี้แจงจากตัวแทนหน่วยงานต่างๆ แล้ว ทำให้ทราบว่าในกรณีการขายบริการที่บริเวณท้องสนามหลวงไม่ว่าจะเป็นเด็ก เยาวชนและผู้หญิง หรือแม้กระทั่งสาวประเภทสองนั้นจะมีการแบ่งพื้นที่กัน ปัญหาจากผู้ขายบริการที่เป็นเด็กจะมาจากปัญหาด้านครอบครัวโดยเฉพาะปัญหาความยากจน และอีกส่วนหนึ่งก็จะมาจากการเที่ยวเตร่ของเด็กและกลุ่มเด็กที่ติดยาเสพติด การแก้ปัญหาต้องแก้ที่ครอบครัวให้ครอบครัวมีความอบอุ่น นอกจากนี้เด็กบางส่วนถูกทอดทิ้งอันเนื่องมาจากพ่อแม่ติดคุกไม่มีคนดูแลหรือไปอาศัยอยู่กับญาติ ส่วนใหญ่เป็นการกระทำโดยสมัครใจ

ในส่วนของการแก้ไขปัญหาดังกล่าวยังทราบว่ามีอุปสรรคในการแก้ปัญหา เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีในปัจจุบันมีสภาพบังคับที่น้อยมาก โดยมากจะมีโทษแค่ปรับและการดำเนินการบางครั้งจะมีองค์กรบางองค์กรออกมาต่อต้านโดยอ้างว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนและยังมีปัญหาในด้านงบประมาณ

โดยคณะกรรมการได้เสนอแนะต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. ให้มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดในบริเวณท้องสนามหลวง โดยให้กรุงเทพมหานครเป็นหน่วยงานหลักในการติดตั้ง
๒. ให้กรุงเทพมหานครมีสถานีโทรทัศน์เป็นของตัวเอง เพื่อนำเสนอปัญหาต่างๆ และร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อหาแนวทางแก้ไข
๓. ให้วัดมีส่วนในการแก้ปัญหา โดยนำเอาศีลธรรมจรรยาเข้ามาเสริมสร้างศีลธรรมให้กับประชาชน
๔. ให้ทหารเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างระเบียบวินัยให้กับประชาชน
๕. เสริมสร้างให้ชาวไทยมีความเป็นสุภาพบุรุษเพื่อให้การซื้อบริการทางเพศลดลง

๑๓. พิจารณาศึกษาการผลิตโครงการเพื่อเป็นพี่เลี้ยงการลงทุนให้แก่ผู้เปลี่ยนอาชีพ

เนื่องจากกรมการมีความเป็นห่วงแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานยังประเทศญี่ปุ่น โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบที่ไม่สามารถติดต่อธุรกรรมทางการเงินใดๆ กับธนาคารได้เลยเมื่อทำงานได้เงินก็ไม่สามารถเก็บออมเงินกลับมาสร้างอาชีพที่มั่นคงยังบ้านเกิดเพราะเมื่อมีเงินติดตัวก็จะใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย เล่นการพนัน รวมทั้งถูกรีดไถจากกลุ่มผู้มีอิทธิพล จึงได้มีการเสนอให้ส่งเสริมการออมเงินโดยการใช้เลขที่บัตรประชาชน ๑๓ หลักแทนหลักฐานเอกสารต่างๆ ในการจองซื้อหน่วยลงทุน โดยกำหนดระยะเวลาขึ้นเงิน และต้องขึ้นเงินโดยเจ้าของเลขบัตรประชาชนในประเทศไทยเท่านั้น เพื่อเป็นการบีบให้คนงานไทยเดินทางกลับประเทศเร็วขึ้น และเมื่อกลับมาก็จะได้มีเงินออกในการสร้างอาชีพและได้หารี้อร่วมกับผู้แทนกระทรวงการคลังและสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแนวทางพี่เลี้ยงการลงทุนที่จะคอยให้คำปรึกษาแก่แรงงานไทยที่ต้องการเปลี่ยนอาชีพและช่วยลดปัญหาการลักลอบเดินทางไปทำงานยังต่างประเทศอีกด้วย โดยมอบหมายให้ประธานอนุกรรมการด้านกฎหมายและการต่างประเทศ (นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์) ศึกษารายละเอียดเพื่อผลักดันโครงการให้เป็นรูปธรรมต่อไป

๑๔. พิจารณาศึกษาหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาเพศศึกษา

เนื่องจากปัจจุบันพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสของสังคมเด็กสามารถเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ ได้เร็วขึ้น แต่เป็นการเรียนรู้ในพฤติกรรมแบบผิดๆ เพราะไม่กล้าปรึกษากับผู้ปกครองหรือครูอาจารย์ อาจเนื่องมาจากช่องว่างระหว่างความสัมพันธ์ ทำให้เด็กไปเรียนรู้ด้วยตัวเอง เรียนรู้จากกลุ่มเพื่อน ซึ่งอาจทำให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรติดโรคทางเพศสัมพันธ์ ตั้งครรภ์โดยไม่พร้อม อีกทั้งหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน คณะกรรมการจึงได้เสนอแนะให้กระทรวงศึกษาธิการจัดทำหลักสูตรเพิ่มเติมให้เด็กได้เข้าใจถึงความสำคัญของการดูแลตนเอง รู้จักเตรียมตัวและรับผิดชอบโดยเน้นถึงเกียรติและศักดิ์ศรี พร้อมทั้งศีลธรรมและจริยธรรมที่ดีงาม

๑๕. พิจารณาศึกษากฎหมายอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ.

เนื่องด้วยคณะกรรมการต้องการที่จะขับเคลื่อนร่างกฎหมายอนามัยการเจริญพันธุ์จึงมีการประสานงานกับกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เข้าร่วมประชุมเพื่อเป็นการบูรณาการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าว ซึ่งตัวแทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ชี้แจงว่า ในปัจจุบันได้มีร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ

ซึ่งรอเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีหลักการเพื่อกำหนดสิทธิและหน้าที่ด้านสุขภาพ กำหนดกรอบและแนวทางในการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติ รวมทั้งกำหนดแนวทางบูรณาการองค์ความรู้และความร่วมมือด้านสุขภาพทั้งภาครัฐและประชาชนเพื่อเสริมสร้างสุขภาพของบุคคลอย่างยั่งยืน ซึ่งครอบคลุมกฎหมายอนามัยการเจริญพันธุ์อยู่แล้ว คณะกรรมาธิการจึงได้ขอให้มีการศึกษาในรายละเอียดของร่างกฎหมายอนามัยการเจริญพันธุ์และร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติว่ามีเนื้อหาสาระที่คล้ายหรือแตกต่างกันอย่างไร และได้เสนอเรื่องการนำภาษีจากสถานบริการมาช่วยสนับสนุนกองทุนตามกฎหมายฉบับนี้ โดยจะได้ร่วมหารือกับกระทรวงการคลังต่อไป

๑๖. พิจารณานโยบายของกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับการมีให้มีการจัดวางขายสินค้าประเภท บุหรี่ รวมไปถึงผลกระทบจากการจัดวางสินค้าประเภทบุหรี่ ซึ่งมีผลกระทบต่อพฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภค

เนื่องจากในปัจจุบันมีจำนวนผู้ป่วยจากการสูบบุหรี่เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งวัยของผู้สูบบุหรี่เริ่มมีอายุน้อยลง อีกทั้งสุราก็เป็นปัญหาเช่นกัน จึงได้มีการหารือร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข ประสาน ๑๒๘ องค์การเครือข่ายงดเหล้า และประธานชมรมนักกฎหมายเพื่อสังคม เพื่อหาแนวทางในการรณรงค์ลดค่านิยมที่ผิดดังกล่าว ซึ่งการรณรงค์ต่อต้านบุหรี่ยังมีกฎหมายให้อำนาจไว้อย่างชัดเจน แต่เรื่องสุราไม่ได้มีกฎหมายให้อำนาจไว้ แต่ก็มีมาตรการอย่างต่อเนื่องโดยมี สสส. เป็นหน่วยงานหลัก และในขณะนี้กระทรวงสาธารณสุขกำลังทำการยกร่างกฎหมายเพื่อต่อต้านการดื่มสุรา โดยจะมีมาตรการควบคุมเฉพาะทั้งด้านภาษีการควบคุมการเข้าถึง จำกัดสถานที่ดื่มสุรา และมีมาตรการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดสุราอีกด้วย ซึ่งคงต้องอาศัยแรงผลักดันจากทุกฝ่ายโดยเฉพาะฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งคณะกรรมาธิการได้ขอให้เครือข่าย ๑๒๘ องค์การงดเหล้าเข้าร่วมกับคณะกรรมาธิการและคณะกรรมการพัฒนาสตรีเพื่อช่วยกันรณรงค์ให้คนไทยดื่มสุราน้อยลง และให้นำการรักษาปีละ ๕ ข้อของพุทธศาสนามาใช้เป็นเครื่องมือรณรงค์ ซึ่งจะได้ประสานกับสำนักงานพระพุทธศาสนาต่อไป

๑๗. พิจารณาปรับปรุงกฎหมายการสืบพยานเด็กในคดีอาญา (ป.วิอาญา ฉบับที่ ๒๐)

จากการตั้งข้อสังเกตของคณะกรรมการการเกี่ยวกับการสืบพยานเด็กที่ต้องให้มีบุคคลในลักษณะสหวิชาชีพ กล่าวคือ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์และบุคคลที่เด็กร้องขอ เข้าร่วมในการสอบสวน ซึ่งทำให้การสอบสวนเป็นไปอย่างล่าช้าและเป็นโทษกับเด็ก โดยจากการชี้แจงของผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เห็นว่าเป็นกฎหมายที่ดีที่มีเจตนารมณ์ในการคุ้มครองเด็กแต่มีเนื้อหากว้างจนเกินไป ด้วยจำนวนคดีที่เพิ่มมากขึ้นและจำนวนบุคลากรมีน้อยทำให้ดำเนินคดีได้ช้า โดยจะได้มีการยกร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสืบพยานเด็ก แต่เนื่องจากกระทรวงไม่ได้เป็นผู้รับผิดชอบตั้งแต่แรกจึงเกรงว่าจะไม่มีอำนาจในการเสนอแก้ไขกฎหมายดังกล่าว จึงได้หารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งได้ตอบข้อหารือว่ากระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงไม่ได้ยื่นขอแก้ไข หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องอาจเสนอขอแก้ไขได้ คณะกรรมการการจึงได้มีการจัดสัมมนาร่วมกันเพื่อระดมความคิดเห็นในการแก้ไขประมวลกฎหมายดังกล่าวต่อไป

๑๘. พิจารณาศึกษาการจัดทำบ้านญาติภาคประชาชน

ในด้านการจัดทำบ้านญาติภาคประชาชน คณะกรรมการเห็นว่าเรื่องสวัสดิการของประชาชนเป็นเรื่องสำคัญจึงได้เชิญ นางมุกดา อินท๊ะสาร ที่ปรึกษาเครือข่ายศูนย์รวมน้ำใจธนาคารหมู่บ้าน มาชี้แจงข้อมูลโดยพบว่า โครงการนี้เกิดขึ้นจากการรวมตัวกันของประชาชนในท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์รวมน้ำใจธนาคารหมู่บ้าน เพราะชาวบ้านส่วนใหญ่ไม่มีสวัสดิการช่วยเหลือ บางครั้งเจ็บป่วยก็ไม่มีเงินไปรักษา จึงได้นำแนวพระราชดำริเรื่องทำนบกันเงินไปใช้ในการออมเงินในชุมชน เพื่อช่วยเหลือในยามจำเป็น ซึ่งในปัจจุบันมีหมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น ๔๐ หมู่บ้าน จาก ๔ ตำบลในจังหวัดพะเยา และกำลังพยายามขยายเครือข่ายให้มากขึ้น คณะกรรมการเห็นว่าเป็นโครงการที่ดีน่าจะสนับสนุนโครงการให้เป็นที่แพร่หลายไปทั่วประเทศ และได้เสนอแนวคิดในการหักภาษีของประชาชนที่จ่ายแก่รัฐตลอดชีวิตมาเป็นสวัสดิการให้กับผู้เสียภาษีเมื่อชราภาพลง อาจจะประมาณ ๒๐% ของภาษีที่เสียไป แต่คงต้องจัดทำกฎระเบียบให้ชัดเจน โดยอาจศึกษาด้านแบบจากสหรัฐอเมริกาได้ ซึ่งคณะกรรมการจะได้เสนอให้มีการทำเป็นแผนระดับชาติต่อไป

๑๙. พิจารณาศึกษาความคืบหน้าในการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน , พิจารณาจัดทำ ๑๐ มาตรการเร่งด่วนในการยุติปัญหาการข่มขืน อนาคต และทารุณเด็ก

เนื่องจากสภาวะแวดล้อมในปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหามากมายในสังคม อาทิ ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เกมออนไลน์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ เป็นต้น คณะกรรมการฯ ได้เล็งเห็นว่าชุมชนซึ่งเป็นรากฐานของสังคมน่าจะมีบทบาทในการช่วยเหลือดูแล เฝ้าระวังชุมชน จึงได้มีการพิจารณาให้มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวชุมชนขึ้นมาโดยให้ดำเนินการนำร่อง มีการฝึกเจ้าหน้าที่ สหวิชาชีพต่าง ๆ ชุมชนใดต้องการทราบรูปแบบการดำเนินการก็ให้จัดส่งบุคลากรมาดูงานโดยไม่ต้องก่อสร้างอาคารขึ้นใหม่ แต่ให้ใช้พื้นที่ในชุมชน เช่น วัด โรงเรียน เน้นการใช้ทุนทางสังคมเดิมที่มีอยู่จะได้ใช้งบประมาณ ที่มีไปส่งเสริมกิจการให้เต็มที่ และมีการพิจารณาให้ใช้สถานที่ของโรงเรียนที่ใกล้กับชุมชน เพื่อเปิดเป็นศูนย์ เสริมสร้างความรู้ให้เด็กในพื้นที่ได้มาหาความรู้ทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้เด็กได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ในส่วนปัญหาการข่มขืน อนาคตและทารุณเด็ก ซึ่งพบว่าสถิติสูงขึ้นเป็นอย่างมาก คณะกรรมการฯ จึงได้จัดทำ ๑๐ มาตรการเร่งด่วนยุติปัญหาการข่มขืน อนาคตและทารุณเด็ก เพื่อเสนอต่อ นายกรัฐมนตรี เพื่อให้รัฐบาลเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเร่งด่วน ดังนี้คือ

๑. รับผิดชอบต่อปัญหาสังคมขาดเมตตาธรรมโดยรณรงค์สร้างคุณธรรมและจริยธรรมอย่างจริงจัง และรณรงค์ยุติปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศ ทาง TV , วิทยุ , สิ่งพิมพ์

๒. กำหนดมาตรการห้ามแพร่ภาพข่มขืนทาง TV , สิ่งพิมพ์ , ภาพยนตร์

๓. เร่งกำจัดสื่อลามกทุกชนิด

๔. จัดตั้งสถานีโทรทัศน์เพื่อเด็กโดยเฉพาะ

๕. ปลุกฝังค่านิยมทางเพศที่ดีไว้ในหลักสูตรทุกระดับ

๖. สร้างเครือข่ายสุขภาพชุมชน

- อบรมให้ความรู้ ปัญหา สาเหตุ ผลกระทบ การป้องกัน

- แต่งตั้งเป็นเครือข่ายปกป้องคุ้มครองเด็กและสตรี

๗. เพิ่มมาตรการลงโทษผู้กระทำความผิดทางเพศให้รุนแรงขึ้น รวมทั้งมาตรการลงโทษทางสังคม

- ขึ้นบัญชีดำเป็นอาชญากรทางเพศไว้ที่กองทะเบียนประวัติอาชญากรให้ประชาชน

ตรวจสอบได้

- ไม่รับบรรจุเข้ารับราชการ

- ห้ามดำรงตำแหน่งผู้นำชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน, ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน, กำนัน, สารวัตรกำนัน

- ห้ามสมัครรับเลือกตั้งเป็นนักการเมืองระดับหมู่บ้าน ท้องถิ่น และระดับชาติ

๘. รณรงค์ละเลิกเครื่องตีมีแอลกอฮอล์

๙. ตราพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์โดยเร็ว

๑๐. กำหนดข้อบังคับให้หญิงและชายต้องเข้าอบรมเตรียมพร้อมก่อนมีลูก – ก่อนคลอด – หลังคลอดลูกเป็นวัยรุ่น โดยรัฐบาลต้องจัดหลักสูตร – วิทยากร – สถานที่ - งบประมาณไว้ชัดเจน

๒๐. พิจารณาศึกษาติดตามนโยบายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน

เนื่องด้วยคณะกรรมการต้องการเร่งรัดติดตามให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้มีการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน ทั้งปัญหาการทำร้ายเด็ก การทารุณเด็ก การทอดทิ้งเด็ก ไปจนถึงการข่มขืนกระทำอนาจารเด็ก อีกทั้งต้องการให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน ได้มีการผลักดันให้เกิดกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์สำหรับเด็ก

โดยผลจากการพิจารณาทำให้ได้ทราบว่า กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้มีการจัดกิจกรรมขึ้นในหลายรูปแบบ เช่น โครงการคาราวานเสริมสร้างเด็ก มหกรรมการ์ตูนโลก การจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนใน ๗๖ จังหวัดทั่วประเทศ การร่วมทำ M.O.U. กับกระทรวงต่างๆ เพื่อสนับสนุนเด็กอาสาให้เข้าทำกิจกรรมเพื่อสังคม เป็นต้น เพื่อเป็นการสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนไทยเก่ง ดี มีสุข สุขภาพแข็งแรง ซึ่งที่ผ่านมารัฐบาลถือว่าการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนต้องบรรจุเป็นวาระแห่งชาติ

ในส่วนของการแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อของสังคม ทั้งด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ไม่เหมาะสมจากสื่อประเภทต่างๆ การถูกหลอกไปทำงานยังต่างประเทศ ถูกหลอกไปค้าประเวณี เด็กไร้สัญชาติ ก็ได้มีการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือ ซึ่งการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กได้เพราะเป็นศูนย์ที่จัดตั้งอยู่ภายในชุมชน มีความใกล้ชิดกับคนในชุมชนและปัญหาที่เกิดขึ้น อีกทั้งยังเป็นแหล่งให้ความรู้พื้นฐานด้านต่างๆ ให้แก่คนในชุมชนได้อีกด้วย ด้านสื่อประเภทต่างๆ ได้มีการกวดขันการแพร่ภาพที่ไม่เหมาะสม เลื่อนเวลาการแพร่ภาพละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหารุนแรง หรือการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทต่างๆ ให้อยู่ในช่วงเวลาเด็ก อีกทั้งร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการช่วยกันปราบปรามสื่อลามก มอบหมายให้องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย (อสมท.) ผลิตสื่อสร้างสรรค์แก่เด็ก ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าหากต้องการให้การแก้ไขปัญหาให้หมดสิ้นไป ต้องมีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องดำเนินการด้วยความรวดเร็ว และต่อเนื่องกันไป

๒๑. พิจารณาศึกษาความคืบหน้าการจัดทำโครงการวันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว , พิจารณาศึกษาการจัดทำโครงการเข้าวัดวันเสาร์

เนื่องจากกรมการศาสนาเล็งเห็นว่าครอบครัวเป็นส่วนที่สำคัญของสังคม และการดูแลครอบครัวก็เป็นนโยบายหลักของนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะในการผลักดันโครงการวันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว ซึ่งคณะกรรมการได้มีแนวคิดที่จะประสานการดูแลทั้งด้านครอบครัว ผู้สูงอายุ เข้าเป็นโครงการเดียวกัน และเนื่องในโอกาสปีมหามงคลจึงจะได้จัดโครงการเข้าวัดวันอาทิตย์ถวายเป็นพระราชกุศลเพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสครองราชย์ครบ ๖๐ ปี ในปี ๒๕๕๙ และเจริญพระชนมพรรษาครบ ๘๐ พรรษา ในปี ๒๕๕๐ โดยเป็นโครงการที่จะให้คนในครอบครัว ทั้งพ่อแม่ลูก ปู่ย่าตายายพากันมาเข้าวัด ฟังเทศน์ฟังธรรม นั่งสมาธิ ร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งได้ทำหนังสือด่วนที่สุดถึงนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ รองนายกรัฐมนตรี เพื่อแจ้งให้ทราบถึงกิจกรรมและขอรับการสนับสนุน โดยนอกจากจะก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีแล้วยังเป็นการถวายเป็นพระราชกุศลอีกด้วย

ในด้านการจัดทำโครงการเข้าวัดวันเสาร์ เนื่องจากกรมการศาสนาเห็นว่าศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ เป็นที่พึ่งพาอาศัย ให้ความรู้กับคนในทุกยุคสมัย หากมีการผลักดันให้ประชาชนเข้าไปทำกิจกรรมในวัด ทั้งการทำบุญ ฟังเทศนา ปฏิบัติธรรม นั่งสมาธิ ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาต่างๆ จะทำให้มีการซึมซับสิ่งดีงามให้กับตนเอง และหากสามารถผลักดันให้แต่ละครอบครัวพากันเข้าวัดแล้วยังสามารถก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีภายในครอบครัวอีกด้วย โดยสำนักงานพระพุทธศาสนาได้มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เช่น ในวันวิสาขบูชาได้มีการจัดกิจกรรม Walk Rally ชรรมะ ตอบปัญหา กิจกรรมค่าย เป็นต้น ซึ่งได้มีประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมาก ซึ่งกรมการศาสนาเห็นว่ากิจกรรมต่างๆ เป็นสิ่งที่ดีแต่ได้เสนอแนะให้สำนักพระพุทธศาสนาระมัดระวังเรื่องความสำรวมด้วย และขอให้จัดทำคู่มือการไปวัด คู่มือวัดในฝัน เพื่อให้ประชาชนทั่วไปปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสม และขอให้สำนักพระพุทธศาสนาตามจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำป้ายรณรงค์ให้ประชาชนเข้าวัด และปรับปรุงวัดให้เป็นวัดให้พระสงฆ์ประพฤติตนอยู่ในพระธรรมวินัย พร้อมทั้งให้จัดแผนส่งเสริมการศึกษาธรรมบาลีเพื่อพัฒนาศักยภาพของพระสงฆ์ อีกทั้งต้องการผลักดันให้รัฐบาลออกเป็นนโยบายข้อห้ามที่จะนำมหรสพต่างๆ ที่มีการรุ่มร่ามน้อยชิ้น มีการแสดงออกไม่สุภาพเข้ามาแสดงในวัดเพราะนอกจากเป็นการลบหลู่ศาสนาแล้ว ยังเป็นการรบกวนพระสงฆ์ในวัดด้วย และคณะกรรมการมีความเป็นห่วงในเรื่องของแม่ชีตามสำนักปฏิบัติธรรมต่างๆ ที่ยังไม่มีเอกสารรับรอง จึงจะได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และคณะกรรมการศาสนา มาประชุมร่วมกันเกี่ยวกับสิทธิสตรีทางด้านพระพุทธศาสนา เพื่อให้ความช่วยเหลือดูแลต่อไป

คณะอนุกรรมการ
ในคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ

เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานตามนโยบายของคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ดังนั้นจึงได้มีการตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นตามภารกิจต่างๆ จำนวน ๑๑ คณะ ดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาการดำเนินการจัดทำโครงการ “ไทเก็ก ชีกง ร่วมใจ เทิดไท้องค์ราชินี”
๒. คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษางานด้านสังคม
๓. คณะอนุกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์
๔. คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ.
๕. คณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย และต่างประเทศ
๖. คณะอนุกรรมการด้านครอบครัว
๗. คณะอนุกรรมการด้านเด็กและเยาวชน
๘. คณะอนุกรรมการด้านสตรี
๙. คณะอนุกรรมการด้านผู้สูงอายุ
๑๐. คณะอนุกรรมการด้านแก้ไขปัญหาคาเด็กเร่ร่อน (ท้องสนามหลวง)
๑๑. คณะอนุกรรมการเพื่อติดตามผลการใช้งบประมาณส่งเสริมกิจการของคณะกรรมการพัฒนาสตรี

หมายเหตุ ลำดับที่ ๑๐ และลำดับที่ ๑๑ ยังไม่มีการประชุม

คณะอนุกรรมการชุดต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นมีหน้าที่ปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ และจะรายงานผลการปฏิบัติงานให้คณะกรรมการฯ ทราบต่อไป

สรุปผลการทำงาน
ของ
คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาการดำเนินการจัดทำโครงการ
ไทเก็ก ชี้กง ร่วมใจเทิดไท้องค์ราชินี

คณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย

๑. หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	เป็นประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นางมาลีณี อินฉัตร	เป็นอนุกรรมการ
๓. นายยุรนันท์ ภมรมนตรี	เป็นอนุกรรมการ
๔. นายกิริศักดิ์ จันทจรสวัณณ์	เป็นที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๕. นายธเนศ สุขวัฒน์	เป็นที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๖. นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนากุลเลิศ	เป็นที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๗. นางมาลีรัตน์ คุณผลิน	เป็นที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๘. นายนิคม เปี่ยมศุภทรัพย์	เป็นอนุกรรมการ
๙. นางกิตติมา รักษ์ธรรมเจริญ	เป็นอนุกรรมการ
๑๐. นายวรวิภา งามวิทยานนท์	เป็นอนุกรรมการ
๑๑. นางกัญญาณัฐ ยะตินันท์	เป็นอนุกรรมการ
๑๒. นางโชติกา คูห์ศรีวิจิ	เป็นอนุกรรมการ
๑๓. นายณัฐสร โพธิ์ศรี	เป็นอนุกรรมการ
๑๔. นายแพทย์มนู วาทีสุนทร	เป็นอนุกรรมการ

มีการประชุมทั้งหมด ๓ ครั้ง

เรื่องที่พิจารณาศึกษา

- พิจารณาศึกษาการดำเนินการจัดทำโครงการ ไทเก็ก ลมปราณ ร่วมใจเทิดไท้องค์ราชินี

ประเด็น สืบเนื่องจากในปีที่ผ่านมาทางชมรมกายบริหารออกกำลังกายมิตรสัมพันธ์บางแคและทางสมาคมมิตรภาพบางแค ได้มีการจัดกิจกรรมการรำไทเก็กเพื่อถวายเป็นความจงรักภักดีต่อองค์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าโครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่มีประโยชน์และมีความสำคัญเพราะเป็นโครงการที่ทำให้ประชาชนได้มีการออกกำลังกายและถวายเป็นความจงรักภักดี ดังนั้นคณะกรรมการจึงเห็นควรให้มีการดำเนินการจัดทำโครงการดังกล่าว

สาระสำคัญ การจัดงานไทเก็ก ลมปราณ ร่วมใจเทิดไท้องค์ราชินี จะมีการจัดในวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๘ เวลา ๑๕.๐๐ - ๑๘.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องสนามหลวงด้านทิศเหนือติดวัดพระแก้ว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสวันครบรอบวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒ สิงหาคม ตลอดจนเพื่อเป็นการรณรงค์ให้มีการออกกำลังกายในผู้สูงอายุและในทุกเพศ ทุกวัยทั่วทุกภาคของประเทศ โดยการดำเนินการนั้นจะจัดให้มีการรำไทเก็ก ลมปราณ ประกอบด้วย ท่ารำชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ (ชุดละ ๑๘ ท่า รวม ๓๖ ท่า) ซึ่งประกอบด้วยผู้เข้าร่วมประมาณ ๘,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ คน โดยได้รับงบประมาณและการสนับสนุนจากคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ (สสส.) ซึ่งจากการดำเนินการจัดทำโครงการดังกล่าวจะทำให้เป็นการปลูกกระแสให้ประชาชนทุกคนทุกเพศ ทุกวัยหันมาใส่ใจในเรื่องการออกกำลังกายโดยเฉพาะผู้สูงอายุ นอกจากจะทำให้ร่างกายแข็งแรงจิตใจแจ่มใส อายุยืนยาวแล้วยังเป็นการสร้างชาติดังคำขวัญที่ว่า “คนไทยแข็งแรง ประเทศไทยแข็งแรง”

**สรุปผลการทำงาน
ของ
คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษางานด้านสังคม**

คณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย

๑. นายเอกธวัช อินทร์รอด	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายยุรพันธ์ ภมรมนตรี	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายวชิระมณฑ์ คุณะเกษมธนาวัฒน์	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
๔. นายเอกรินทร์ สถานนท์ชัย	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
๕. นายจำรัส เวียงสงค์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๖. นายนารายา สุวิทย์	อนุกรรมการ
๗. พันตำรวจโท ธรรมบุญ มั่นคง	อนุกรรมการ
๘. นายภูเบศ โพธิ์ไชยะ	อนุกรรมการ
๙. นายพงษ์ศักดิ์ อาชีวะ	อนุกรรมการ
๑๐. นางศิริพร หอัสจกุล	อนุกรรมการ

มีการประชุมทั้งหมด ๒ ครั้ง

เรื่องที่พิจารณาศึกษา

๑. พิจารณาศึกษาแนวทางและกรอบการดำเนินงาน
๒. พิจารณาศึกษานโยบายและแนวทางการดำเนินงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่เกี่ยวกับปัญหาด้านสังคม , พิจารณาศึกษานโยบายและแนวทางการดำเนินงานของกระทรวงแรงงานที่เกี่ยวกับการดูแลสวัสดิการให้กับแรงงานไทยและครอบครัวที่ไปทำงานในต่างประเทศ และแรงงานไทยที่ไปประกอบอาชีพนอกท้องถิ่นของตนเอง

สรุปสาระโดยสังเขปของเรื่องที่พิจารณา

๑. พิจารณาศึกษาแนวทางและกรอบการดำเนินงาน

สาระสำคัญ เพื่อเป็นการวางกรอบการดำเนินงานและให้มีการตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษาข้อมูลจากฝ่ายบริหารและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงแรงงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ โดยจะทำการผลักดันกิจกรรมทำวันอาทิตย์ให้เป็นวันครอบครัว รวมทั้งการแก้ไขปัญหาบุตรของผู้ใช้แรงงานทั่วประเทศที่ขาดผู้ดูแล

ข้อสรุป ในการดำเนินการของคณะอนุกรรมการให้มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาสังคม ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานในส่วนกลางหรือท้องถิ่นเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา

๒. พิจารณาศึกษานโยบายและแนวทางการดำเนินงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่เกี่ยวกับปัญหาด้านสังคม , พิจารณาศึกษานโยบายและแนวทางการดำเนินงานของกระทรวงแรงงานที่เกี่ยวกับการดูแลสวัสดิการให้กับแรงงานไทยและครอบครัวที่ไปทำงานในต่างประเทศ และแรงงานไทยที่ไปประกอบอาชีพนอกท้องถิ่นของตนเอง

ผู้ชี้แจง

๑. นางสาวกฤษณาภา สามาพุทธิ	กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๒. นางสาวณีย์ ขิมพัตร	กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๓. นางสาวสุลาลัย ทัศนานุตริยะ	สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๔. นางศุภลักษณ์ จันทร์เจริญ	สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคม
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๕. นางอัมพร นิตสิริ	กระทรวงแรงงาน

สาระสำคัญ เนื่องจากคณะกรรมการต้องการทราบแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนตามนโยบายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เนื่องจากปัจจุบันปัญหาเด็กและเยาวชนทวีความรุนแรงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเด็กเร่ร่อน เด็กถูกทำร้าย เด็กขายพวงมาลัย เป็นต้น โดยได้รับทราบข้อมูลจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีนโยบายสำคัญหลายด้าน ดังนี้คือ

๑. นโยบายทางด้านการพัฒนาเด็กเล็กและเยาวชน
๒. นโยบายด้านผู้สูงอายุ
๓. นโยบายด้านที่อยู่อาศัยสำหรับผู้ด้อยโอกาส
๔. นโยบายด้านการค้ามนุษย์และแสวงหาประโยชน์จากเด็กและสตรีโดยมิชอบ
๕. นโยบายด้านครอบครัวโดยเน้นการแก้ไขปัญหาที่พื้นฐาน

ซึ่งขณะนี้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีแนวคิดที่จะจัดทำแผนพัฒนาสังคมโดยเฉพาะเพื่อให้มีเป้าหมายในการพัฒนาสังคมอย่างถูกต้องและเป็นรูปธรรม นอกจากนี้คณะกรรมการยังได้เสนอแนะให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ทำการประชาสัมพันธ์การทำงานของกระทรวงให้มากกว่านี้ เพื่อให้สังคมได้รับทราบการทำงาน อีกทั้งจะมีผลต่อการขอรับงบประมาณจากรัฐบาลและการสนับสนุนจากภาคเอกชน และขอให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประสานงานกับสำนักงานกฤษฎีกาเพื่อผลักดันร่างพระราชบัญญัติป้องกันและแก้ไขการใช้ความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. เข้าสู่การพิจารณาของรัฐบาลโดยเร็ว

ในส่วนของการดูแลสวัสดิการให้กับแรงงานไทยและครอบครัวที่ไปทำงานในต่างประเทศ และแรงงานไทยที่ไปประกอบอาชีพนอกท้องถิ่นของตนเอง กระทรวงแรงงานมีนโยบายที่จะให้แรงงานไทยเหล่านั้นได้มีโอกาสโทรศัพท์ติดต่อกับญาติพี่น้องในประเทศไทยได้ในราคาประหยัด เพราะปัญหาการติดต่อสื่อสารเป็นปัญหาสำคัญในขณะนี้ คณะอนุกรรมการจึงขอให้กระทรวงแรงงานเร่งประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

**สรุปผลการทำงาน
ของ
คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณารับเรื่องราวร้องทุกข์**

คณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย

๑. นางลดาวัลลิ์ วงศ์ศรีวงศ์	เป็นประธานคณะอนุกรรมการ
๒. หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	เป็นรองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่ ๑
๓. นางสาวอาภาภรณ์ พุทธปวน	เป็นรองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่ ๒
๔. นางมาลินี อินันตร	เป็นรองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่ ๓
๕. นางสาวผ่องเพ็ญ สัมมาพันธ์	เป็นรองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่ ๔
๖. นายจรัสหล้า ภูมิวัฒน์	เป็นเลขานุการคณะอนุกรรมการ
๗. นายปรีชา กาบแก้ว	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ
๘. นายณรงค์ ดุติง	เป็นอนุกรรมการ
๙. พันตำรวจโท ธรรมบุญ มั่นคง	เป็นอนุกรรมการ
๑๐. นางวิศรดา แก้วสิทธิ์	เป็นอนุกรรมการ

มีการประชุมทั้งหมด ๑๑ ครั้ง

เรื่องที่พิจารณาศึกษา

๑. พิจารณาเรื่องร้องเรียนของนางสาวจำเรียน พิมพ์เพชร จังหวัดศรีสะเกษ กรณีเกี่ยวกับการไม่ได้รับความเป็นธรรมในการสอบคัดเลือกการผลิตพยาบาล ๑ ตำบล ๑ ทุน
๒. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอความช่วยเหลือจากนางเงิน คำประเสริฐ จังหวัดพะเยา เกี่ยวกับกรณีนางสาวลลิตา สายสุวรรณ บุตรสาวถูกกักขังหนองเหินยว
๓. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของนางมณีวรรณ ครุฑสาคร กรณีเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสารของตนเพื่อนำไปทำบัตรเครดิตจนตนเองมีหนี้สินโดยไม่ได้เป็นผู้ก่อหนี้
๔. พิจารณาเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครองโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ กรณีเกี่ยวกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่งให้สถานีตำรวจนครบาลบึงกุ่มนำผู้ติดยาเสพติดให้โทษมาควบคุมตัวระหว่างการตรวจพิสูจน์และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่สมาคมป้องกันภัย
๕. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอความช่วยเหลือของนางบุญศิริ เขียงหว่อง กรณีเกี่ยวกับการถูกข่มขู่กลั่นแกล้งและทำลายทรัพย์สินจากเพื่อนบ้าน
๖. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอความช่วยเหลือของนายสุรัตน์ กองบุญมา จังหวัดสระบุรี กรณีบุตรชาย คือ นายประวัติ กองบุญมา ไม่สามารถมีบัตรประชาชนได้เนื่องจากไม่มีใบเกิด

๗. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอความช่วยเหลือของเด็กหญิงบานชื่น คำฝิว จังหวัดอุดรดิตถ์ กรณีขาดทุนทรัพย์ในการศึกษา

๘. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของนายสมอ นันขุนทด จังหวัดนครราชสีมา กรณีนำบุตรชายไปรักษาที่สถานือนามัยใกล้บ้านจนเกิดการพิการ

๙. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของนางสมพร โพธิ์เรือง จังหวัดนครราชสีมา กรณีบุตรสาวป่วยเป็นโรคขาดฮอร์โมนในการเจริญเติบโต

๑๐. พิจารณาเรื่องร้องเรียนของนายเผด็จ ชัยพัฒน์นารณ กรณีบุตรสาวถูกผู้อำนวยการโรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดาถากถั่นแกล้ง

สรุปสาระโดยสังเขปของเรื่องที่พิจารณา

๑. พิจารณาเรื่องร้องเรียนของนางสาวจำเรียน พิมพ์เพ็ชร จังหวัดศรีสะเกษ กรณีเกี่ยวกับการไม่ได้รับความเป็นธรรมในการสอบคัดเลือกการผลิตพยาบาล ๑ ตำบล ๑ ทู่น เนื่องจากตนสอบได้ลำดับที่ ๑ แต่กลับไม่ได้รับทุน ผู้ที่ได้รับทุนเป็นผู้ที่สอบได้ลำดับที่ ๒

การพิจารณาและผลการพิจารณา ได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และให้ความเป็นธรรมแก่นางสาวจำเรียน พิมพ์เพ็ชร

๒. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอความช่วยเหลือจากนางเงิน คำประเสริฐ จังหวัดพะเยา เกี่ยวกับการฉ้อโกงนางสาวลลิตา สายสุวรรณ บุตรสาวถูกกักขังหน่วงเหนี่ยวโดยนายสมชายอยู่ที่ยวนายาง จังหวัดตรัง

การพิจารณา ได้มีหนังสือถึงผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรจังหวัดตรังให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว และหากเป็นจริงดังที่ร้องทุกข์ก็ขอให้ทำการช่วยเหลือต่อไป

ผลการพิจารณา ผลจากการตรวจสอบมิได้เป็นเรื่องจริงตามที่ร้องทุกข์มาแต่ประการใด นางสาวลลิตา สายสุวรรณ อยู่กินกับนายสมชาย จันทน์สามิภรรยาทั่วไป

๓. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของนางมณีวรรณ ครุฑสาคร กรณีเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสารของตนเพื่อนำไปทำบัตรเครดิตจนตนเองมีหนี้สินโดยไม่ได้เป็นผู้ก่อหนี้

การพิจารณา เชิญ ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลบางเขน มาชี้แจงในฐานะเป็นผู้รับแจ้งความเรื่องดังกล่าว และผลการติดตามผู้กระทำผิดว่าคืบหน้าไปเพียงไร

ผลการพิจารณา ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลบางเขนได้มีการประสานงานกับธนาคารต้นเรื่องให้ทราบข้อเท็จจริง และให้ปล่อยเครดิตให้กับนางมณีวรรณ ครุฑสาคร เนื่องจากได้ติดตามคดีดังกล่าวแล้วนางมณีวรรณ ครุฑสาคร ไม่ได้เป็นผู้ก่อหนี้ดังกล่าวและกำลังติดตามผู้ต้องหาตัวจริง เพื่อนำตัวมาดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

๔. พิจารณาเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครองโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ กรณีเกี่ยวกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่งให้สถานีตำรวจนครบาลบึงกุ่มนำผู้ติดยาเสพติดให้โทษมาควบคุมตัวระหว่างการตรวจพิสูจน์และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่สมาคมป้องกันภัย ซึ่งตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกับโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ ซึ่งผู้ปกครองไม่เห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวเพราะเกรงว่าจะเกิดความไม่ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ทั้งกับเด็กนักเรียนและประชาชนในละแวกใกล้เคียง

การพิจารณา เชิญ ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลบึงกุ่ม มาชี้แจงเกี่ยวกับข้อเท็จจริงดังกล่าว และหาความเป็นไปได้ในการย้ายผู้ติดยาเสพติดดังกล่าวไปควบคุมตัวในสถานที่อื่นที่เหมาะสม

ผลการพิจารณา สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่งย้ายสถานที่ควบคุมตัวผู้ติดยาเสพติดไปยังบริเวณเขตหนองจอกซึ่งอยู่ห่างไกลชุมชน

๕. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอความช่วยเหลือของนางบุญศิริ เชียงหว่อง กรณีเกี่ยวกับการถูกข่มขู่กลั่นแกล้งและทำลายทรัพย์สินจากเพื่อนบ้านจนไม่สามารถอาศัยอยู่บ้านตนเองได้ และได้เข้าแจ้งความกับสถานีตำรวจภูธรบางบัวทอง

การพิจารณา เชิญ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางบัวทอง มาชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวและความคืบหน้าของคดี

ผลการพิจารณา ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางบัวทองได้เข้าไปไกล่เกลี่ยอีกครั้งหลังจากได้มีการรับแจ้งความลงบันทึกประจำวันไว้แล้ว และอยู่ในระหว่างดำเนินคดี

๖. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอความช่วยเหลือของนายสุรรัตน์ กองบุญมา จังหวัดสระบุรี กรณีบุตรชายคือ นายประวัติ กองบุญมา ไม่สามารถมีบัตรประชาชนได้เนื่องจากไม่มีใบเกิดจึงได้ไปแจ้งขอหนังสือรับรองการเกิดจากโรงพยาบาลบางจากซึ่งเป็นสถานที่เกิด และนำไปรับรองไปขอทำบัตรประชาชนยังสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลลัดหลวง จังหวัดสมุทรปราการ แต่ทางสำนักทะเบียนปฏิเสธการทำบัตรประชาชนให้กับนายประวัติ กองบุญมา

การพิจารณา เชิญ นายทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลลัดหลวง มาชี้แจงถึงเหตุผลของการที่ไม่สามารถออกบัตรประชาชนให้กับนายประวัติ กองบุญมาได้

ผลการพิจารณา เหตุผลที่ไม่สามารถออกบัตรประชาชนให้นายประวัติ กองบุญมา ได้นั้นเนื่องจากถึงแม้จะมีใบรับรองการเกิดจากโรงพยาบาลบางจากสมุทรปราการแล้วก็ตาม แต่ยังต้องมีพยานบุคคลจากสถานที่อยู่อาศัยปัจจุบันว่านายประวัติ กองบุญมา เป็นบุตรของนายสุรรัตน์ กองบุญมา จริงเนื่องจากเวลาล่วงเลยมาเกิน ๑๐ ปีแล้ว คณะอนุกรรมการจึงขอให้สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลลัดหลวงให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ร้องทุกข์

อย่างเต็มที่ และขอให้ยกเว้นเรื่องพยานบุคคลหากเป็นไปได้เนื่องจากนายสุรัตน์ กองบุญมา ปัจจุบันอาศัยอยู่จังหวัดสระบุรี และมีฐานะยากจนมีความลำบากในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทาง รวมถึงบุคคลที่จะมาเป็นพยานก็ไม่สะดวกในการเดินทาง

๗. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอความช่วยเหลือของเด็กหญิงบานชื่น คำผิว จังหวัดอุดรธานี กรณีขาดทุนทรัพย์ในการศึกษา เนื่องจากครอบครัวมีฐานะยากจน บิดาเสียชีวิตแล้ว มารดาตาบอดทั้ง ๒ ข้าง ตนยังต้องรับจ้างทำงานพิเศษหาเลี้ยงมารดาและส่งตัวเองศึกษา

การพิจารณา ได้มีหนังสือถึงพัฒนาการจังหวัดอุดรธานีให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและให้ความช่วยเหลือหากเรื่องดังกล่าวเป็นไปตามที่ร้องทุกข์

ผลการพิจารณา พัฒนาการจังหวัดอุดรธานีได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ผลปรากฏว่าเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องจริงตามที่ร้องทุกข์ และพัฒนาการจังหวัดได้เข้าให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้นแล้ว และจะพิจารณาให้ความช่วยเหลือในลำดับต่อไป

๘. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของนายสมอ นันขุนทด จังหวัดนครราชสีมา กรณีนำบุตรชายไปรักษาที่สถานื่อนามัยใกล้บ้านจนเกิดการพิการ เนื่องจากบุตรชายตัวร้อนเป็นไข้ และทางสถานื่อนามัยได้ทำการรักษาโดยทำการฉีดยาทำให้บุตรชายช็อกเกร็ง หหมดสติ และหลังจากนั้นมือเท้าหงิกงอเป็นเด็กพิการช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และทางสถานื่อนามัยได้ปฏิเสธความรับผิดชอบ และได้ขอบัตรสงเคราะห์ผู้พิการไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ได้รับการปฏิเสธมาโดยตลอด

การพิจารณา เชิญ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา มาชี้แจงในประเด็นการให้ความช่วยเหลือ

ผลการพิจารณา ทางสาธารณสุขจังหวัดได้ให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้นอยู่แล้วและจะได้ให้ความช่วยเหลือในลำดับต่อไป และได้ประสานไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลท้องที่เรื่องออกบัตรสงเคราะห์ผู้พิการให้กับบุตรชายของนายสมอ นันขุนทดแล้วและทางองค์การบริหารส่วนตำบลในท้องที่ได้รับไปดำเนินการต่อไป

๙. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของนางสมพร โพธิ์เรือง จังหวัดนครราชสีมา กรณีบุตรสาวเป็นโรคขาดฮอร์โมนในการเจริญเติบโต และเนื่องจากตนมีฐานะยากจนและขายที่ดินทำกินที่มีอยู่มารักษามบุตรสาวจนไม่มีเงินจะซื้อยาในคราวต่อไป จึงเกรงว่าหากบุตรสาวขาดยาจะทำให้การรักษาไม่ต่อเนื่องและบุตรสาวจะหยุดการเจริญเติบโต

การพิจารณา เชิญ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา มาชี้แจงในประเด็นการให้ความช่วยเหลือ

ผลการพิจารณา ในขณะนี้ทางสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดได้ให้การดูแลช่วยเหลืออยู่แล้ว และทางสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดได้ประสานไปยังสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติแล้วเนื่องจากค่ายาในการรักษามีราคาสูงและอยู่นอกหลักเกณฑ์โครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค และยืนยันจะไม่ทอดทิ้งเด็กทุกคนในโรงพยาบาลมหาราช ซึ่งป่วยเป็นโรคดังกล่าวถึง ๑๒ คน

๑๐. พิจารณาเรื่องร้องเรียนของนายเผด็จ ชัยพัฒน์นารณ กรณีนบุตรสาวถูกผู้อำนวยการโรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดาลั่นแก้ง

การพิจารณา เชิญ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต ๒ และผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง มาชี้แจง

ผลการพิจารณา ในส่วนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต ๒ นั้น ได้มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยกับนางอนันต์ เขียวรักษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดาลแล้ว และจะเร่งผลการสอบสวนต่อไป และในส่วนของสถานีตำรวจนครบาลดอนเมืองในขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสั่งคดีของพนักงานอัยการ

สรุปผลการทำงาน
ของ
คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองอนามัยเจริญพันธุ์

คณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย

๑. นางสาวอาภาภรณ์ พุทธปวน	เป็นประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายณรงค์ ดุติง	เป็นอนุกรรมการ
๓. นายวชิระมณฑ์ คุณเกษมธนาวัฒน์	เป็นอนุกรรมการ
๔. นายนาราช สุวิทย์	เป็นอนุกรรมการ
๕. นางมาลินี อินันตร	เป็นอนุกรรมการ
๖. นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ	เป็นอนุกรรมการ
๗. นายกิตติศักดิ์ จันทจรสวัณน์	เป็นอนุกรรมการ
๘. นางกาญจนาภรณ์ วงศ์สังวาลย์	เป็นอนุกรรมการ
๙. นางสาวผ่องเพ็ญ สัมมาพันธ์	เป็นอนุกรรมการ
๑๐. พันตรี ธนพงษ์ จันทร์ทอง	เป็นอนุกรรมการ

มีการประชุมทั้งหมด ๒ ครั้ง

เรื่องที่พิจารณาศึกษา

- พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองอนามัยเจริญพันธุ์ พ.ศ.

โดยคณะอนุกรรมการได้มีการประชุม ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยมีการตั้งข้อสังเกตในเรื่องของกองทุนไว้ดังนี้

๑. เห็นควรให้ตัดเรื่องกองทุนออกจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้เพื่อให้กฎหมายผ่านได้โดยง่าย

๒. เห็นควรให้มีการจัดตั้งกองทุน แต่ต้องไม่มีผลให้เป็นภาระที่ผูกพันรัฐบาล

๓. เห็นควรให้มีการตัดเรื่องกองทุนในหมวด ๙ ออก แล้วนำไปบัญญัติไว้ในบทเฉพาะกาล กล่าวคือ เมื่อกฎหมายมีผลบังคับใช้แล้วจึงค่อยดำเนินการจัดตั้งกองทุนในภายหลัง

และที่ประชุมมีมติมอบหมายให้ผู้เสนอคือ นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ เป็นผู้ไปดำเนินการยกร่างแก้ไขในหมวดที่เกี่ยวกับกองทุน โดยนางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ ได้แก้ไขหมวด ๙ ในมาตรา ๕๑ (๒) เป็นดังนี้

มาตรา ๕๑ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๒) เงินที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี

- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้
- (๔) เงินอุดหนุนจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๕) เงินอุดหนุนที่รัฐวิสาหกิจบริจาคหรือมอบให้
- (๖) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนหรือกองทุนที่ได้รับตามกฎหมายหรือโดยนิติกรรม

หรือพินัยกรรม

- (๗) ดอกผลหรือกำไรที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

ซึ่งมีเหตุผลในการแก้ไขคือ ทำให้ไม่เป็นการบังคับรัฐบาล โดยรัฐบาลจะเป็นผู้พิจารณาว่าจะจัดงบประมาณในปีนั้นให้หรือไม่ก็ได้ โดยให้ขึ้นอยู่กับกรณีที่คณะกรรมการเสนอขอเป็นโครงการไป ซึ่งรัฐจะให้หรือไม่ก็ได้

และในการประชุม ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๘ คณะอนุกรรมการมีมติรับหลักการของร่างกฎหมายฉบับนี้ และจะเสนอให้ประธานคณะกรรมการส่งร่างกฎหมายฉบับนี้ให้คณะอนุกรรมการด้านกฎหมายและการต่างประเทศทำการพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ในรายละเอียดต่อไป เนื่องจากเห็นว่าหากคณะกรรมการสนใจและจะนำกฎหมายฉบับใดมาพิจารณาก็ควรจะมอบหมายให้อนุกรรมการด้านกฎหมายและการต่างประเทศนำไปพิจารณา

**สรุปผลการทำงาน
ของ
คณะอนุกรรมการด้านกฎหมายและการต่างประเทศ**

คณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย

๑. นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์	เป็นประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นางมยุรา มนะสิการ	เป็นรองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่ ๑
๓. นางกนกวรรณ วิลาวัลย์ ศรีจันทร์งาม	เป็นอนุกรรมการ
๔. นางมาลินี อินันตร	เป็นอนุกรรมการ
๕. นางสุตารัตน์ เสรีวัฒน์	เป็นอนุกรรมการ
๖. นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท	เป็นอนุกรรมการ
๗. นายสุรกิจ ลิ้มสิทธิกุล	เป็นอนุกรรมการ
๘. นายโยธิน ณ บางช้าง	เป็นอนุกรรมการ
๙. นายสมชาติ จงพิตะ	เป็นอนุกรรมการ
๑๐. นายณัฐกร ศรีแก้ว	เป็นอนุกรรมการ
๑๑. นายณรงค์รัฐ ภูติธยา	เป็นที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๒. นายธเนศ สุขวัฒน์	เป็นที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

มีการประชุมทั้งหมด ๒ ครั้ง

เรื่องที่พิจารณาศึกษา

- พิจารณาศึกษาการสร้างเครื่องมือการออมสำหรับแรงงานไทยนอกระบบในต่างประเทศ

ประเด็น ในปัจจุบันมีคนไทยโดยเฉพาะหญิงไทยไปทำงานในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีทั้งที่ไปโดยชอบและไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่คนไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจะไม่สามารถเปิดบัญชีออมทรัพย์ต่อธนาคารได้ ดังนั้นคนไทยเหล่านี้จึงมักจะเก็บเงินไว้ในรูปของเงินสดหรือทองคำรูปพรรณ ซึ่งจะทำให้มีปัญหาเรื่องการลักขโมยหรือถูกผู้มีอิทธิพลรีดไถหรืออาจจะส่งกลับมาให้สามี ภรรยาหรือญาติในประเทศไทย ซึ่งจะทำให้เมื่อคนไทยเหล่านี้กลับมาก็จะไม่มีเงินเก็บเป็นของตนเองหรือมีจำนวนน้อยไม่สามารถตั้งตัวได้ ดังนั้นรัฐบาลควรที่จะส่งเสริมให้มีตราสารทางการเงินชนิดใดชนิดหนึ่งเพื่อส่งเสริมการออมระยะสั้นให้คนไทยที่ไปทำงานนอกระบบในต่างประเทศมีเงินออมเป็นของตนเอง

ผู้มาชี้แจง

๑. ผู้อำนวยการโครงการระบบพี่เลี้ยง สำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๒. รองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๓. ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายการออม สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
๔. ผู้แทนกรมการจัดหางาน
๕. ผู้แทนกรมการกงสุล

สาระสำคัญ แนวความคิดในเรื่องของการสร้างเครื่องมือการออมโดยทำเป็นตราสารทางการเงินชนิดใดชนิดหนึ่งถ้าสามารถทำให้เกิดขึ้นได้จริงจะเป็นประโยชน์ต่อคนไทยที่ไปทำงานนอกระบบในต่างประเทศเป็นอย่างมาก และจะเป็นการแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ได้อีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งการดำเนินการก็คือการจัดทำเป็นตราสารทางการเงิน และเมื่อบุคคลดังกล่าวกลับมาประเทศไทยก็จะสามารถนำเงินจำนวนนี้ตั้งตัวใหม่ได้โดยจะเป็นตราสารประเภทเปลี่ยนมือไม่ได้เว้นแต่จะโอนโดยทางมรดกและจะต้องนำเงินขึ้นเงินในประเทศไทยภายในระยะเวลาที่กำหนดเพื่อจูงใจให้คนไทยเหล่านี้กลับมาประเทศไทยโดยการซื้อตราสารจะใช้เลข ๑๓ หลักตามบัตรประจำตัวประชาชน และถึงแม้ตราสารนี้จะหายแต่ก็ยังสามารถนำเงินขึ้นเงินได้ถ้าหากมีเลข ๑๓ หลักตามบัตรประจำตัวประชาชนและเมื่อบุคคลเหล่านี้นำตราสารมาขึ้นเงินจะมีหน่วยงานในประเทศไทย เช่น สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) คอยให้คำปรึกษาว่าจะนำเงินเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์หรือดำเนินธุรกิจอย่างไร

ปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นในการออกตราสารและแนวทางแก้ไข มีดังนี้

๑. ภาคเอกชนไม่มีปัญหาในการออกตราสารแต่อาจมีปัญหาติดขัดทางด้านกฎหมายและด้านความสัมพันธ์ทางการทูต ดังนั้นจึงไม่ควรทำในระบบราชการ ควรมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการและการซื้อตราสารควรทำได้โดยง่ายและสะดวก โดยอาจจะทำในรูปแบบของโครงการออมทรัพย์สัจจะสะสม ซึ่งใช้ความไว้น้ำใจเชื่อใจของผู้นำชุมชนเป็นต้น โดยให้คนไทยที่มีวีซ่าถูกต้องตามกฎหมายเป็นผู้ซื้อตราสารแทน ทั้งนี้เพราะคนไทยที่ไปทำงานต่างประเทศบางคนไม่มีบัตรประจำตัวประชาชน ส่วนปัญหาด้านภาษีนั้นหากมีการออมมากเท่าไรก็ยิ่งจะได้ลดหย่อนภาษีมากเท่านั้น และการใช้หลักความไว้น้ำใจเชื่อใจอาจจะมีปัญหาได้เพราะคนไทยขาดความไว้น้ำใจเชื่อใจกัน

๒. การเปิดบัญชีก่อนจะไปทำงานในต่างประเทศนั้น สามารถทำได้แต่จะติดขัดเกี่ยวกับปัญหาที่บางธนาคารไม่มีสาขาในต่างประเทศบางประเทศ และการโอนผ่านธนาคารก็จะเสียค่าใช้จ่ายสูง

๓. องค์กรที่จะเป็นผู้ออกตราสารจะเป็นองค์กรใดและมีความน่าเชื่อถือเพียงใด จะซื้อตราสารได้อย่างไรและจะมีองค์กรที่จะให้คำปรึกษาในการประกอบธุรกิจสำหรับคนไทยที่ไปทำงานนอกระบบในต่างประเทศได้อย่างไร

๔. การซื้อตราสารของคนไทยที่ไปทำงานนอกระบบในต่างประเทศควรใช้หลักโนตารีพับบลิตตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์คือ ให้มีคนกลางที่น่าเชื่อถือซึ่งเป็นคนไทยที่มีหนังสือเดินทางถูกต้องตามกฎหมายเป็นคนไปซื้อให้กับคนไทยที่ไปทำงานนอกระบบในต่างประเทศ

ข้อสรุป การออกตราสารนั้นควรที่จะให้บริษัทเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ โดยองค์กรที่เหมาะสมที่จะเข้ามารับผิดชอบคือธนาคาร ซึ่งควรที่จะให้มีการซื้อตราสารได้โดยง่ายและสะดวก และมีสิทธิประโยชน์ เช่น ดอกเบี้ยที่เหมาะสมให้กับผู้ที่ซื้อตราสาร เพื่อจูงใจให้บุคคลเหล่านี้เข้ามาซื้อตราสารโดยตราสารควรจะมีอายุประมาณ ๒ ปี และควรจะมีหน่วยงานเช่น สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) เข้าไปให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่นำตราสารมาขอขึ้นเงินว่าจะนำเงินไปดำเนินธุรกิจอย่างไรให้เหมาะสมมากที่สุด

**สรุปผลการทำงาน
ของ
คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษางานด้านครอบครัว**

คณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย

๑. นายยุรพันธ์ ภูมิรมนตรี	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายวชิระมณฑ์ คุณะเกษมธนาวัฒน์	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นางมาลินี อินันตร	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
๔. นางสาวสุนิสา เจิมพิพัฒน์	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
๕. นายผืนเด่น จรรย์ยานากร	โฆษกคณะอนุกรรมการ
๖. แพทย์หญิง อัมพร เบญจพลพิทักษ์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๗. นายวิสุทธิ์ สันติกุล	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๘. นายศักดิ์ชัย กิ่งทอง	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๙. นายอาศุชิน เป้าอารีย์	อนุกรรมการ
๑๐. นายอโณทัย คุณาลัย	อนุกรรมการ
๑๑. นายวิสุทธิ์ชัย จิตพิมลมาศ	อนุกรรมการ
๑๒. พันตำรวจโท ยุทธ มารยาตร์	อนุกรรมการ
๑๓. นายจิรพัฒน์ อุดมผล	อนุกรรมการ

มีการประชุมทั้งหมด ๔ ครั้ง

เรื่องที่พิจารณาศึกษา

๑. พิจารณากรอบการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ
๒. พิจารณาศึกษาโครงการสุขภาพบุรุษ , การจัดระเบียบขอทานและการกำหนดให้วันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว
๓. พิจารณาศึกษาโครงการวันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว
๔. พิจารณาศึกษาโครงการเนื่องในวันผู้สูงอายุและวันครอบครัว

สรุปสาระโดยสังเขปของเรื่องที่พิจารณา

๑. พิจารณากรอบการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร ได้มีมติตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณางานด้านครอบครัว เพื่อที่จะได้ศึกษาปัญหาครอบครัวและทำให้ครอบครัวมีความเข้มแข็งเพื่อนำสังคมเข้มแข็งต่อไป

ในเบื้องต้นคณะอนุกรรมการจะได้มีการพิจารณาศึกษา

๑. โครงการจัดระเบียบขอตาน จะมีการรณรงค์การให้ทานแก่ขอตานเพื่อให้ขอตานลดลง
๒. โครงการสุขภาพบุรุษ โดยมีแนวคิดที่จะลดปัญหาการกระทำรุนแรงต่อเด็กและสตรี โดยจะมีการรณรงค์ให้ชายไทยมีความเป็นสุขภาพบุรุษ ปัญหาความรุนแรงต่อเด็กและสตรีก็จะลดน้อยลงโดยปลูกฝังความเป็นสุขภาพบุรุษตั้งแต่เด็ก โดยจะมีการปลูกฝังในโรงเรียนไปจนถึงระดับผู้ใหญ่ เพื่อให้ชายไทยมีความเป็นสุขภาพบุรุษมากขึ้น
๓. โครงการวันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว ควรจะมีรายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับครอบครัว และรัฐควรมีกิจกรรมให้แต่ละครอบครัวทำเป็นพิเศษ อาจจะมีการให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ แก่ครอบครัวที่เข้าร่วมกิจกรรม เช่น สิทธิประโยชน์ด้านการรับบริการจากโรงพยาบาลนร ร้านอาหาร หรือองค์การขนส่งมวลชนที่เข้าร่วมโครงการ เป็นต้น

๒. พิจารณาศึกษาโครงการสุขภาพบุรุษ, การจัดระเบียบขอตานและการกำหนดให้วันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว

ประเด็น เรื่องการจัดระเบียบขอตาน และเสนอโครงการให้วันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว

ผู้มาชี้แจง ตัวแทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

สาระสำคัญ เรื่องการจัดระเบียบขอตาน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ดำเนินการไปแล้วนั้น มีดังต่อไปนี้

๑. การฝึกอาชีพและจำแนกประเภทของขอตาน โดยกระทรวงได้มอบหมายให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ ปัจจุบันมีขอตานในกรุงเทพมหานครประมาณ ๓,๐๐๐ คน ส่วนหนึ่งอยู่ในการดูแลของสถานสงเคราะห์ประมาณ ๖๐๐ คน และส่วนหนึ่งจะอพยพไปเรื่อยๆ ทำให้ยากต่อการสำรวจ โดยกระทรวงมีนโยบายให้ขอตานเหล่านี้กลับไปยังภูมิลำเนาของตนเอง

๒. ด้านการจับกุม การจำแนกว่าใครเป็นขอตานหรือเป็นฉก ซึ่งไม่อยู่ในความหมายของขอตานตามพระราชบัญญัติขอตาน พ.ศ. ๒๕๔๔ ก็จำแนกได้ยาก ดังนั้นควรมีการแก้กฎหมายในประเด็นนี้ให้มีความชัดเจน

๓. ด้านการช่วยเหลือ โดยการฝึกอาชีพให้กับขอตาน รวมทั้งการฝึกอาชีพระยะสั้น รวมถึงการสนับสนุนงบประมาณ

๔. ด้านการประชาสัมพันธ์ จากการสำรวจพบว่า คนที่ให้ทาน ร้อยละ ๖๑ ให้ทานเพราะความสงสาร ถ้าหากประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของปัญหาขอตานและรณรงค์ลดการให้ทานแก่ขอตานได้ เมื่อผู้ให้ทานน้อยลง ขอตานก็จะลดลงเป็นการแก้ปัญหาที่ยั่งยืน

เรื่องกำหนดให้วันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว โดยกระทรวงจะเน้นที่การสร้างพัฒนาการให้กับเด็กปฐมวัยอายุ ๐ - ๖ ปี เพราะถ้าสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กวัยนี้ได้ดี ทำดีได้ ครอบครัวและสังคมก็จะมีความเข้มแข็ง ปัญหาสังคมก็จะลดน้อยลง โดยมีโครงการโลกที่เหมาะสมกับเด็ก รวมทั้งมีการขับเคลื่อนขององค์การสหประชาชาติมาด้วย รวมทั้งมีการประสานงานกับสภาพัฒนา เศรษฐกิจ เพื่อขอให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะแผนพัฒนาสังคมที่สมบูรณ์

ข้อสรุป

๑. คณะกรรมการให้กระทรวงเน้นด้านการพัฒนาและฟื้นฟู
๒. คณะกรรมการให้กระทรวงนำเรื่องการจัดระเบียบขอทานเป็นนโยบายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๓. คณะกรรมการได้มีการหารือกับนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ รองนายกรัฐมนตรี ซึ่งดูแลในเรื่องสังคมให้มีโครงการหรือกิจกรรมเรื่องครอบครัวและให้ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคเอกชนที่มีความสนใจ และให้รณรงค์ให้วันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว และได้มีการตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเรื่องนี้

๓. พิจารณาศึกษาโครงการวันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว

ประเด็น คณะกรรมการติดตามถึงความคืบหน้าโครงการวันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว

ผู้มาชี้แจง ตัวแทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และผู้แทนจากสมาคมชอนต้า สมาคมโรตารี

สาระสำคัญ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นหน่วยงานที่ทำงานด้านครอบครัว แต่ก็มีหลายหน่วยงานที่ร่วมกันทำงานด้านครอบครัว โดยขณะนี้ก็มีแผนพัฒนาสถาบันครอบครัว และได้มีการทำแผนปฏิบัติการไปแล้ว และมีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนขึ้น ปัจจุบันมีการจัดตั้งไปแล้วประมาณ ๑,๐๐๐ แห่ง เป็นองค์กรภาคประชาชนที่จะช่วยดูแลปัญหาครอบครัวที่จะเกิดขึ้น และกำลังหาแนวทางในการจัดตั้งศูนย์พัฒนาในชุมชนเพิ่มขึ้น ปัจจุบันศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนอยู่ในความดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และได้รับงบประมาณจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และในส่วนของกระทรวงมีงบประมาณให้กับศูนย์ดังกล่าวในการจัดตั้งและเลือกคณะกรรมการ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ เบื้องต้นแห่งละ ๒๐,๐๐๐ บาท และงบประมาณในการจัดสัมมนาแห่งละ ๑๐,๐๐๐ บาท ปัจจุบันมีประมาณ ๒๐ ศูนย์ที่กระทรวงดำเนินการเป็นศูนย์ต้นแบบ สำหรับการการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนในกรุงเทพมหานครที่ผ่านมากกระทรวงได้มีการเชิญผู้นำชุมชนหรือตัวแทนเขตต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร โดยถ้าเขตไหนมีความพร้อมก็สามารถจัดตั้งศูนย์ดังกล่าวได้

ข้อสรุป คณะกรรมการเสนอให้ควรมีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีการนำร่องที่เขตดินแดง หากประสบความสำเร็จจะได้เป็นต้นแบบกระจายไปยังเขตอื่นๆ

๔. พิจารณาศึกษาโครงการเนื่องในวันผู้สูงอายุและวันครอบครัว

ประเด็น คณะอนุกรรมการจะดำเนินการทำกิจกรรมเพื่อเป็นการส่งเสริมวันที่ ๑๓ และ ๑๔ เมษายน ซึ่งเป็นวันผู้สูงอายุ และวันครอบครัว ซึ่งในกรุงเทพมหานครยังไม่มีจัดงานใหญ่ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงการส่งเสริมและให้ความสำคัญแก่ผู้สูงอายุ โดยในปีนี้จะใช้เขตดินแดงเป็นพื้นที่นำร่องในการทำกิจกรรม

ผู้มาชี้แจง ตัวแทนคณะอนุกรรมการด้านผู้สูงอายุ ประธานสภาเขตดินแดง และสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เขตดินแดง

สาระสำคัญ ในเบื้องต้นที่ประชุมเห็นควรจัดงานในวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๔๙ แต่เมื่อพิจารณากันอย่างรอบคอบแล้ว วันที่ ๑๔ เมษายน ตรงกับวันศุกร์ซึ่งจะเป็นช่วงวันหยุดยาว คือ ๑๓ - ๑๖ เมษายน จะทำให้คนกลับต่างจังหวัดกันมาก จะส่งผลให้คนมาร่วมงานกันน้อย

ข้อสรุป ประธานคณะอนุกรรมการจะนำเรื่องนี้หารือต่อคณะกรรมการกิจการเด็กฯ และเห็นควรเชิญกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลเรื่องผู้สูงอายุและครอบครัว มาชี้แจงในช่วงวันเวลาดังกล่าวกระทรวงได้มีการเตรียมงานจัดกิจกรรมอะไรบ้าง เพื่อเป็นการรณรงค์ให้คนในสังคมหันมาดูแลเอาใจใส่ผู้สูงอายุและครอบครัวให้มากขึ้น

สรุปผลการทำงาน
ของ
คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษางานด้านเด็กและเยาวชน

คณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย

๑. หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายนารายณ์ สุวิทย์	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นางสาวอาภาภรณ์ พุทธิพน	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
๔. นางสาวยศพร ปัตนกุล	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
๕. นางกนกนุช นาคสุวรรณ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ
๖. นายธเนศ สุขวัฒน์	โฆษกคณะอนุกรรมการ
๗. พันเอก ศิวะวุฒิ วานิชย์	ผู้ช่วยโฆษกคณะอนุกรรมการ
๘. นางวิษชุดา สกลนันท์	อนุกรรมการ
๙. นางอนัญญาญจน์ กวินมนตร์	อนุกรรมการ
๑๐. นางวันทนา ชิงห์	อนุกรรมการ

มีการประชุมทั้งหมด ๙ ครั้ง

เรื่องที่พิจารณาศึกษา

๑. พิจารณาศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน
๒. พิจารณาศึกษาแนวทางดำเนินการโครงการเด็กรักชาติ
๓. พิจารณาศึกษาแนวทางการรับเรื่องร้องเรียนของคณะอนุกรรมการ
๔. พิจารณาศึกษาแนวทางการลด ละ เลิก ความรุนแรงต่อเด็กและในครอบครัว
๕. พิจารณาศึกษากรณีแม่จูงลูกไปขายบริการตามที่มีข่าวในหนังสือพิมพ์
๖. พิจารณาเรื่องการเดินทางไปประชุมนอกสถานที่และศึกษาดูงาน ณ ศูนย์พัฒนาครอบครัว และชุมชนของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
๗. พิจารณาศึกษาเรื่องการที่จะทำให้ผู้เยาว์บรรลุนิติภาวะเมื่ออายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์ เป็นการสมควรหรือไม่
๘. พิจารณาศึกษาเรื่องการจัดทำซุ้มของคณะกรรมการเนื่องในวันเด็กแห่งชาติประจำปี

สรุปสาระโดยสังเขปของเรื่องที่พิจารณา

๑. พิจารณาศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

ประเด็น เพื่อจะได้ศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะ โดยจะศึกษาร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.

ผู้มาชี้แจง นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ ประธานคณะอนุกรรมการด้านกฎหมายและการต่างประเทศ

สาระสำคัญ ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. จะเน้นเรื่องการพัฒนาเด็กและเยาวชน จะให้ความสำคัญคุ้มครองบุคคลอายุต่ำกว่า ๒๕ ปีลงมา ร่างพระราชบัญญัตินี้หากมีผลบังคับใช้จะเป็นการยกเลิกกฎหมายสำนักงานเยาวชนแห่งชาติ (ส.ย.ช.) จะทำให้เกิดความเชื่อมโยงทั้งในภาครัฐส่วนกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน มีคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้กำหนดทิศทางของตนเอง ซึ่งในส่วนของบริษัทเฉพาะกาลคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติจะปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๘๐ วัน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นคณะกรรมการตามร่างพระราชบัญญัตินี้

ข้อสรุป ที่ประชุมคณะอนุกรรมการเห็นด้วยกับหลักการ สาระสำคัญของร่างนี้ และขอให้ นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ ประธานคณะอนุกรรมการด้านกฎหมายและการต่างประเทศ ได้ศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้โดยละเอียด เพื่อจะได้ช่วยกันผลักดันให้เป็นกฎหมายมีผลบังคับใช้ต่อไป

๒. พิจารณาศึกษาแนวทางดำเนินการโครงการเด็กรักชาติ

ประเด็น คณะกรรมการกิจการเด็กฯ มีแผนงานที่จะปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนมีความรักชาติและภาคภูมิใจในความเป็นไทย จึงมีแนวคิดในการรณรงค์และจัดกิจกรรมโครงการเด็กรักชาติขึ้น

ผู้มาชี้แจง -

สาระสำคัญ ที่ประชุมได้พิจารณาและเห็นควรทำโครงการนาร่องโดยให้สอนให้เด็กร้องเพลงชาติให้ถูกต้อง โดยกลุ่มเป้าหมายจะเป็นเด็กชาวเขาทางภาคเหนือ

ข้อสรุป ที่ประชุมคณะอนุกรรมการได้เสนอโครงการ “ฟีสอนน้องร้องเพลงชาติ” ให้แก่คณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการมีเป้าหมายจะเดินทางไปจังหวัดเชียงรายในเดือนมีนาคม ๒๕๔๙ เพื่อดำเนินการตามโครงการนี้

๓. พิจารณาศึกษาแนวทางการรับเรื่องราวร้องเรียนของคณะอนุกรรมการ

ประเด็น การรับเรื่องราวร้องทุกข์เกี่ยวกับคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษางานด้านเด็กและเยาวชนจะดำเนินการอย่างไร

ผู้มาชี้แจง -

สาระสำคัญ -

ข้อสรุป เนื่องจากคณะกรรมการกิจการเด็กฯ จะมีคณะอนุกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์อยู่แล้ว เห็นสมควรให้มีการส่งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนมาให้คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษางานด้านเด็กและเยาวชนได้ดำเนินการต่อไป

๔. พิจารณาศึกษาแนวทางการลด ละ เลิก ความรุนแรงต่อเด็กและในครอบครัว

ประเด็น ในสังคมปัจจุบันปัญหาความรุนแรงต่อเด็กและบุคคลในครอบครัวนั้นวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ทำอย่างไรให้ปัญหาในเรื่องนี้ลดน้อยลง

ผู้มาชี้แจง แพทย์หญิงพรพรรณพิมล หล่อตระกูล ผู้อำนวยการสถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

สาระสำคัญ ปัญหาส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากสื่อมีส่วนกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการลอกเลียนแบบ กรมสุขภาพจิตได้ทำงานร่วมกับกลุ่มที่ดูแลเรื่องสื่อลามก การทำโครงการโรงเรียนปลอดภัยร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ และศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน แต่กระบวนการต่างๆ ยังไม่ค่อยเห็นผลเป็นรูปธรรมมากนัก เพราะติดขัดในเรื่องงบประมาณ บุคลากร และโดยเฉพาะศูนย์พัฒนาครอบครัวในเขตกรุงเทพมหานครยังขาดความร่วมมือกันในชุมชน

ข้อสรุป ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันเพราะไม่อาจแก้ไขได้ในระยะสั้น กรมสุขภาพจิตเป็นเพียงหน่วยงานหนึ่งเท่านั้นที่จะให้ความรู้ได้ในเชิงวิชาการ แต่การปฏิบัติต้องให้ทุกฝ่ายร่วมมือกันแก้ไข

๕. พิจารณาศึกษากรณีแม่จูงลูกไปขายบริการตามที่มีข่าวในหนังสือพิมพ์

ประเด็น ตามที่มีข่าวเรื่องแม่จูงลูกไปขายบริการเพื่อนำเงินไปชำระหนี้ และมีข่าวว่าผู้ซื้อบริการเป็นข้าราชการด้วย เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงมาก

ผู้มาชี้แจง ตัวแทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๑. นางนภา เศรษฐกร	รองอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
๒. นางญาณี เลิศไกร	ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาค้าหญิงและเด็ก
๓. นางสาวลัดดา เบญจเดชะ	ผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านเกร็ด
- ตระการ

สาระสำคัญ เด็กที่ขายบริการทางเพศคนนี้เคยอยู่บ้านเกร็ดตระการมาก่อนแล้ว แม่มาขอรับตัวกลับไปเนื่องจากบิดาป่วยหนัก และที่ขายบริการเพราะอ้างว่าไม่มีเงินที่จะรักษาบิดาจึงต้องทำแบบนี้ โดยแม่เป็นผู้พาไปขายบริการ จากสภาพสังคมบีบบังคับแต่สิ่งที่สำคัญคือ จิตสำนึกว่าควรทำอะไร อย่างไร กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ ได้ดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ที่จะคุ้มครองดูแลเยียวยา แต่ก็ต้องยอมรับว่าไม่อาจดูแลได้ทุกตัวบุคคล และกรณีผู้ซื้อบริการเป็นข้าราชการ กระทรวงได้ประสานงานกับทางตำรวจให้ติดตามนำตัวบุคคลเหล่านั้นมาลงโทษตามกฎหมายต่อไป

ข้อสรุป การสร้างจิตสำนึกเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดที่ให้ความละเอียดและไม่กล้ากระทำในสิ่งที่ผิด ควรมีการปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนไทยตระหนักในเรื่องนี้

๖. พิจารณาเรื่องการเดินทางไปประชุมนอกสถานที่และศึกษาดูงาน ณ ศูนย์พัฒนาครอบครัว และชุมชนของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ประเด็น คณะอนุกรรมการต้องการรับทราบข้อมูลความเป็นมา และการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาครอบครัวและชุมชน ซึ่งศูนย์นี้เป็นศูนย์ต้นแบบในกรุงเทพมหานคร

ผู้มาชี้แจง

๑. นางมณฑิพย์ เทพวรินทร์มาศ ประธานคณะทำงานศูนย์บริการครอบครัวชุมชนวัดพระธาตูปือธรรม
๒. นางทองไพเราะ ปุยตระกูล หัวหน้าฝ่ายพัฒนาเด็กและสังคม มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

สาระสำคัญ ชุมชนวัดพระธาตูปือธรรม เขตดุสิตนี้เป็นชุมชนใหญ่ ปัญหาที่ติดตามาคือ ยาเสพติด และป่อนการพนัน จนกระทั่งนางมณฑิพย์ เทพวรินทร์มาศ และสมาคมไลอ้อนส์เข้ามาช่วยเหลือ โดยรวมตัวคนในชุมชนจัดตั้งศูนย์เพื่อให้พ่อแม่ลูกมีกิจกรรมร่วมกัน ทำให้ครอบครัวมีความเอื้ออาทรและอบอุ่นขึ้น มีการสอนพิเศษและสอนธรรมะ มีการฝึกอาชีพควบคู่ไปด้วยโดยการเพิ่มที่ผ้าบุติก ศูนย์นี้เป็นศูนย์ต้นแบบซึ่งในเขตกรุงเทพมหานครจะจัดตั้งได้ยากมาก เพราะเป็นสังคมแบบเดี่ยวไม่พึ่งพาอาศัยกันเหมือนต่างจังหวัด เรื่องงบประมาณจะเป็นเรื่องใหญ่ ส่วนใหญ่ได้มาจากกองทุนจากต่างประเทศ (NGO) ภาคเอกชน คนในชุมชนและจากรัฐบาลมีเพียงส่วนน้อย เงินงบประมาณจะนำไปทำกิจกรรมร่วมกัน ครอบครัวที่มาร่วมกิจกรรมจะต้องมา ๘ ครั้ง ซึ่งมีการเลี้ยงอาหารกลางวันและมีของที่ระลึกแจก สิ่งที่สำคัญคือคนในชุมชนต้องร่วมมือกัน ต้องอาศัยความสมัครใจและความเสียสละ งบประมาณแต่ละรุ่นใช้จำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท

ข้อสรุป นับได้ว่าเป็นการรวมตัวกันเพื่อแก้ไขปัญหาในชุมชนนั้นๆ ทำให้ชุมชนเข้มแข็ง ควรได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและขยายแนวความคิดเช่นนี้ให้ครอบคลุมพื้นที่ต่างๆ ให้มากยิ่งขึ้น

๗. พิจารณาศึกษาเรื่องที่จะทำให้ผู้เยาว์บรรลุนิติภาวะเมื่ออายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์ เป็นการสมควรหรือไม่

ประเด็น เนื่องจากในปัจจุบันยังมีความลักลั่นกันทางกฎหมาย เพราะรัฐธรรมนูญบัญญัติให้บุคคลที่มีอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์สามารถใช้สิทธิเลือกตั้งได้ แต่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กลับถือว่าบุคคลอายุไม่ถึง ๒๐ ปีบริบูรณ์ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ไม่อาจทำนิติกรรมใดๆ ได้ด้วยตนเอง

ผู้มาชี้แจง

๑. รองศาสตราจารย์ ประไพพรรณ ภูมิวิมุติสาร รองคณบดีคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๒. นางรัตมี ไวยเนตร สภานายความ

สาระสำคัญ ในทางจิตวิทยา เด็กอายุ ๑๘ ปี และ ๒๐ ปี ไม่มีความแตกต่างกันทั้งทางร่างกาย และแนวความคิด แต่ในปัจจุบันค่านิยมได้เปลี่ยนแปลงไปในเรื่องเพศ ควรมีการสร้างจิตสำนึกที่ดีให้แก่เยาวชน บิดามารดา ครูอาจารย์จะต้องช่วยกันอบรมสั่งสอน

ในส่วนความเห็นของสภาทนายความเห็นว่า การกำหนดให้ผู้เยาว์บรรลุนิติภาวะเมื่ออายุ ๒๐ ปี บริบูรณ์นั้นเหมาะสมแล้ว

ข้อสรุป การที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้เด็กอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์ สามารถใช้สิทธิไปเลือกตั้งได้นั้นเป็น กุศโลบายเพื่อให้เยาวชนหันมาสนใจปัญหาบ้านเมือง ส่วนเรื่องการบรรลุนิติภาวะต้องมีอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์นั้น เป็นสิ่งที่เหมาะสมแล้ว

๘. พิจารณาศึกษาเรื่องการจัดทำซุ้มของคณะกรรมการเนื่องในวันเด็กแห่งชาติประจำปี ๒๕๔๙ ประเด็น เพื่อให้คณะกรรมการกิจการเด็กฯ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับเด็ก และเป็น การประชาสัมพันธ์คณะกรรมการ

ผู้มาชี้แจง -

สาระสำคัญ ให้มีการออกซุ้มเผยแพร่ประชาสัมพันธ์คณะกรรมการ มีการเล่นเกมส์ มีของที่ระลึก แจก เช่น ปากกา ดินสอ ไม้บรรทัด ฯลฯ และมีการจำลองให้เด็กได้พูดบนเวทีและออกโทรทัศน์วงจรปิด และมี กล้องรับฟังความคิดเห็นของเด็กๆ ด้วย

ข้อสรุป จัดวันเสาร์ที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๙ ณ บริเวณห้องโถงชั้นล่าง อาคารรัฐสภา ๑

**สรุปผลการทำงาน
ของ
คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษางานด้านสตรี**

คณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย

๑. นางมยุรา มนะสิการ	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. คุณหญิงสมจินตนา ภักดิ์ศรีวงศ์	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นางสาวเพ็ญชิสรา หงษ์อุปถัมภ์ไชย	อนุกรรมการ
๔. นางสาวอาภาภรณ์ พุทธิปวน	อนุกรรมการ
๕. นางสุกัลยา ไชคบำรุง	อนุกรรมการ
๖. นายธเนศ สุขวัฒน์	อนุกรรมการ
๗. รองศาสตราจารย์ รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร	อนุกรรมการ
๘. นายจุมพฏ ประเสริฐสุข	อนุกรรมการ
๙. นางเมทีนี พงษ์เวช	อนุกรรมการ
๑๐. นางสาวสุเพ็ญศรี พึ่งโคกสูง	อนุกรรมการ
๑๑. นางวิษชุดา สกลนันทน์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

มีการประชุมทั้งหมด ๖ ครั้ง

เรื่องที่พิจารณาศึกษา

๑. พิจารณาศึกษาการจัดทำโครงการเพื่อรณรงค์ให้เด็กและเยาวชนรักนวลสงวนตัว
๒. พิจารณาศึกษาแนวทางดำเนินการเพื่อจัดการได้ว่าที่สำหรับเด็กและเยาวชนในโครงการส่งเสริมการรักนวลสงวนตัว

สรุปสาระโดยสังเขปของเรื่องที่พิจารณา

๑. พิจารณาศึกษาการจัดทำโครงการเพื่อรณรงค์ให้เด็กและเยาวชนรักนวลสงวนตัว

สาระสำคัญ เนื่องจากคณะอนุกรรมการได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการให้ศึกษาและแนวทางเพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งเป็นเหตุแห่งการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ ตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ และปัญหาสังคมอื่นๆ ตามมา รวมทั้งจัดทำโครงการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนรักนวลสงวนตัว รู้จักวางตัวให้เหมาะสม คณะอนุกรรมการจึงมีแนวคิดที่จะจัดกิจกรรมการได้ว่าที่ เพราะเห็นว่าเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่าย และเป็นอีกเวทีหนึ่งที่จะได้ให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้แสดงความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ข้อสรุป คณะอนุกรรมการจะได้จัดทำโครงการโต้วาทีขึ้น โดยจะเชิญ นางกรรณิกา ธรรมเกษร และทีมงาน เข้าร่วมประชุมเพื่อหารูปแบบการดำเนินโครงการต่อไป

๒. พิจารณาศึกษาแนวทางดำเนินการเพื่อจัดการโต้วาทีสำหรับเด็กและเยาวชนในโครงการส่งเสริมการรักษาวาสวนตัว

สาระสำคัญ คณะอนุกรรมการได้ประชุมเพื่อจัดทำรูปแบบโครงการโต้วาที โดยเชิญ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นายสมชาย หนองฮี และทีมงานบริษัท แม็กซีไมซ์ มีเดีย แอนด์ มาร์เก็ตติ้ง จำกัด เข้าร่วมประชุม ซึ่งได้มีการเสนอแนวคิดให้จัดโครงการโต้วาทีทั้งในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา โดยจัดแข่งขันทั่วประเทศ รอบตัดสินจะมีการถ่ายทอดสดทางสถานีโทรทัศน์ และในระหว่างการแข่งขันจะมีการจัดเข้าค่ายอบรมเกี่ยวกับการโต้วาทีและความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา และจะได้จัดให้โครงการโต้วาทีเป็นโครงการเพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองราชย์ครบ ๖๐ ปี และอาจขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) หรือจากผู้สนับสนุนอื่น โดยในระหว่างรอการสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำโครงการขอให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาผลักดันให้มีการจัดตั้งชมรมโต้วาทีขึ้นภายในสถานศึกษาเพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนก่อน

ข้อสรุป ได้มีการจัดทำรูปแบบโครงการโต้วาที โดย บริษัท แม็กซีไมซ์ มีเดีย แอนด์ มาร์เก็ตติ้ง จำกัด เป็นผู้เสนอขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ ซึ่งในส่วนของระดับมัธยมศึกษาจะใช้งบประมาณในการดำเนินการทั่วประเทศทั้งสิ้น จำนวน ๗,๙๙๒,๖๐๐ บาท (เจ็ดล้านเก้าแสนเก้าหมื่นสองพันหกร้อยบาทถ้วน) และของระดับอาชีวศึกษาจะใช้งบประมาณในการดำเนินการทั่วประเทศทั้งสิ้น จำนวน ๗,๙๙๒,๖๐๐ บาท (เจ็ดล้านเก้าแสนเก้าหมื่นสองพันหกร้อยบาทถ้วน) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๕,๙๘๕,๒๐๐ บาท (สิบห้าล้านเก้าแสนแปดหมื่นห้าพันสองร้อยบาทถ้วน) ซึ่งคณะอนุกรรมการเห็นว่าเป็นจำนวนที่สูงมาก จึงได้เสนอโครงการต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สรุปผลการทำงาน
ของ
คณะกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษางานด้านผู้สูงอายุ

คณะกรรมการ ประกอบด้วย

๑. นายนิพนธ์ บุญญามณี	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายณรงค์ ดุดิง	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๑
๓. คุณหญิงสมจินตนา ภักดิ์ศรีวงศ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๒
๔. นายนิคม เปี่ยมสุภทรัพย์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๕. นายจุมพฏ ประเสริฐสุข	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
๖. นายนาราช สุวิทย์	เป็นอนุกรรมการ
๗. นางสาวอาภาภรณ์ พุทธปวน	เป็นอนุกรรมการ
๘. นายอภิชัย เทพธราทิพย์	เป็นอนุกรรมการ
๙. นางโชติกา คูห์ศรีวินิจ	เป็นอนุกรรมการ
๑๐. พันเอก ศิวะวุฒิ วานิชย์	เป็นอนุกรรมการ

มีการประชุมทั้งหมด ๔ ครั้ง

เรื่องที่พิจารณาศึกษา

๑. พิจารณากรอบการดำเนินงานของคณะกรรมการ
๒. พิจารณาเรื่องการจัดสัมมนา “ไทเก็ก ลมปราณ ๑๘ ท่า” ในวันศุกร์ที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๘
๓. พิจารณาการศึกษาการจัดสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุในประเด็นเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
๔. พิจารณาการศึกษาการจัดสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุในประเด็นเกี่ยวกับหลักประกันสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุ

สรุปสาระโดยสังเขปของเรื่องที่พิจารณา

๑. พิจารณากรอบการดำเนินงานของคณะกรรมการ
ที่ประชุมคณะกรรมการได้มีมติในการพิจารณากรอบการดำเนินงาน ดังนี้
๑. การศึกษาด้านสุขภาพอนามัยของผู้สูงอายุ
๒. การศึกษาเรื่องเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุตามกฎหมาย
๓. การศึกษาเรื่องการจัดสวัสดิการต่าง ๆ สำหรับผู้สูงอายุ

๔. การศึกษาเรื่องการจัดกิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุ

๕. การศึกษาเรื่องหลักประกันสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ

๒. พิจารณาเรื่องการจัดสัมมนา “ไทเก็ก ลมปราณ ๑๘ ท่า” ในวันศุกร์ที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๘
ผู้มาชี้แจง -

สาระสำคัญ ที่ประชุมได้กำหนดให้มีการจัดสัมมนาในวันศุกร์ที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ ณ อาคารรัฐสภา โดยจะได้มีการเชิญ ประมาจารย์หลินโฮวเซิน จากประเทศจีนมาเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษและสาธิตการรำไทเก็ก โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมาย คือ หน่วยงานราชการและประชาชนชมรมไทเก็กต่างๆ จำนวน ๓๐๐ คน

๓. พิจารณาศึกษาการจัดสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุในประเด็นเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

ประเด็น ในปัจจุบันสังคมไทยมีผู้สูงอายุเพิ่มจำนวนมากขึ้น และมีจำนวนไม่น้อยที่มีความยากจน ไม่มีบุตรหลานดูแลและไม่ได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐอย่างทั่วถึง ดังนั้นคณะอนุกรรมการจึงเห็นควรให้มีการพิจารณาเรื่องดังกล่าวเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป

ผู้มาชี้แจง ตัวแทนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สาระสำคัญ การจัดสรรเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ อยู่ในความรับผิดชอบของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยผู้สูงอายุจะได้รับเบี้ยยังชีพคนละ ๓๐๐ บาทต่อเดือน ส่วนผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์จะได้รับเบี้ยยังชีพคนละ ๕๐๐ บาทต่อเดือน ซึ่งสามารถเบิกได้เดือนละหนึ่งครั้ง หรือสามเดือนต่อหนึ่งครั้ง หรือหกเดือนต่อหนึ่งครั้ง ตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๔

นอกจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะเป็นผู้ดูแลในส่วนของเบี้ยยังชีพแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ก็สามารถดูแลในเรื่องนี้ได้เช่นกันโดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุได้โดยใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง ซึ่งการพิจารณาว่าจะให้เท่าใดนั้นเป็นอำนาจขององค์กร โดยอาจจะให้มากกว่า ๓๐๐ บาทก็ได้แต่ต้องไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท และสามารถจ่ายได้ ๑ เดือนต่อครั้ง

ในการจ่ายเบี้ยยังชีพ ๖ เดือนต่อครั้งนั้น เป็นการจ่ายเงินล่วงหน้าและถ้าหากผู้สูงอายุเสียชีวิตลงภายในระยะเวลาที่ได้รับเบี้ยยังชีพ รัฐบาลจะไม่เรียกเงินคืนและจะได้รับการผลักดันให้ออกประกาศกระทรวงมหาดไทยให้สามารถจ่ายเบี้ยยังชีพได้เดือนละ ๑ ครั้ง สำหรับเบี้ยยังชีพที่เป็นงบประมาณจากส่วนกลาง

ข้อสรุป ที่ประชุมคณะอนุกรรมการขอให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปทราบเกี่ยวกับรายละเอียดของการได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจและได้รับประโยชน์ ตลอดจนควรแก้ไขระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับการจ่ายเบี้ยยังชีพ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๔. พิจารณาศึกษาการจัดสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุในประเด็นเกี่ยวกับหลักประกันสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ

ประเด็น เพื่อให้ทราบว่าในปัจจุบันผู้สูงอายุได้รับการประกันสุขภาพในเรื่องใดบ้าง และมีการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวอย่างไร

ผู้มาชี้แจง ผู้แทนจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุข

สาระสำคัญ กระทรวงสาธารณสุขได้มีการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ดังนี้

ตามพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุเป็นกลุ่มที่มีสิทธิได้รับการประกันสุขภาพโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย คือ บุคคลที่อายุเกิน ๖๐ ปี ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลและมีสิทธิอื่นๆ โดยจัดเป็นการสนับสนุนโครงการเฉพาะ เช่น ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ มีโครงการพินทุยพระราชทาน โดยกำหนดให้ผู้สูงอายุประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ราย ได้รับการตรวจสุขภาพ และ ๓๐,๐๐๐ ราย ได้รับการใส่ฟันปลอมโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ยังมีโครงการตรวจสุขภาพและสนับสนุนให้มีการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้สูงอายุให้สามารถดูแลสุขภาพตนเองได้ โดยมีการอบรมตัวแทนผู้สูงอายุทั้ง ๔ ภาค โดยให้มีแกนนำผู้สูงอายุทุกจังหวัด ซึ่งจะมีการดำเนินการในเดือนมกราคม

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้มีการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ดังนี้
หน่วยงานที่ดูแลด้านผู้สูงอายุโดยตรง คือ สำนักงานพิทักษ์และส่งเสริมผู้สูงอายุ มีภารกิจในการดูแลคุ้มครอง ส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ ซึ่งการบริการสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ที่กระทรวงได้จัดให้กับผู้สูงอายุ มีดังนี้ คือ

ในสถานสงเคราะห์มีการให้การอุปการะผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์ ซึ่งเดิมมีอยู่ ๒๐ แห่งทั่วประเทศ ปัจจุบันได้มีการถ่ายโอนไปอยู่ในความดูแลของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและกรุงเทพมหานครจำนวน ๑๓ แห่ง โดยทำหน้าที่ให้การอุปการะผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความทุกข์ยากเดือดร้อน เช่น ถูกทอดทิ้ง ไม่มีที่อยู่อาศัย ไม่มีผู้อุปการะดูแล เป็นต้น

สำหรับการให้บริการในชุมชน กระทรวงได้มีการดำเนินการ ดังนี้

๑. การจัดบริการศูนย์บริการผู้สูงอายุ ซึ่งเดิมมีอยู่ ๑๙ แห่ง แต่ได้มีการโอนให้กับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นไปแล้ว ๑๑ แห่ง เหลือในส่วนที่กระทรวงจะต้องดูแลอีก ๘ แห่ง ซึ่งให้บริการในกิจกรรม ๒ ลักษณะ ดังนี้

๑.๑ การให้บริการภายในศูนย์ ได้แก่ การให้บริการด้านสุขภาพ กายภาพบำบัด กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมทัศนศึกษา กิจกรรมทางศาสนา เป็นต้น

๑.๒ การให้บริการบ้านพักฉุกเฉิน เป็นบริการช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า โดยรับเข้าพักในบ้านฉุกเฉิน และให้บริการในด้านปัจจัย ๔ หรือส่งไปรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น

๒. โครงการอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน (Home Care) โดยมีการเริ่มโครงการตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ โดยมีการนำร่อง ๔ ภาคฯ ละ ๒ จังหวัด โดยการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือดูแลผู้สูงอายุในชุมชนของตน การดำเนินงานดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่ออบรมความรู้และฝึกทักษะให้แก่อาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้านในการเข้าไปดูแลช่วยเหลือและฟื้นฟูเพื่อให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในครอบครัวและชุมชนได้อย่างปกติสุข โดยผ่านกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนจนกระทั่งบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการ สามารถสร้างอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุได้จำนวน ๕๖๔ คน ให้การดูแลผู้สูงอายุได้จำนวนทั้งสิ้น ๕,๕๙๓ คน และปัจจุบันได้มีการอบรมและพัฒนาอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุเพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งในการดูแลผู้สูงอายุจนในปัจจุบันโครงการอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุมีรวมทั้งสิ้น ๖๓ จังหวัด

๓. การจัดบริการหน่วยเคลื่อนที่ เป็นการบริการในเชิงรุกที่จัดขึ้นเพื่อออกเยี่ยมเยียนผู้สูงอายุในชุมชนต่างๆ นำข้อมูลข่าวสารและการบริการไปเผยแพร่ให้บริการในด้านคำแนะนำ การรักษาพยาบาลเบื้องต้น ตลอดจนให้การช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาให้ได้รับการบริการที่เหมาะสมต่อไป

๔. กองทุนผู้สูงอายุ กระทรวงได้มีการจัดตั้งกองทุนผู้สูงอายุขึ้นตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครอง ส่งเสริมและสนับสนุนผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัติ ซึ่งรวมถึงการจัดกิจกรรมทางสังคมและการสนับสนุนเงินทุนกู้ยืมเพื่อประกอบอาชีพให้ผู้สูงอายุที่ยังคงมีศักยภาพสามารถดูแลตนเองเพื่อลดภาระครอบครัวและสังคมได้

สรุปผลการทำงาน
ของ
คณะกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาการดำเนินการมอบโล่รางวัลแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้
ความสนใจและดูแลกิจกรรมของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และครอบครัว

คณะกรรมการ ประกอบด้วย

๑. คุณหญิงสมจินตนา ภักดิ์ศรีวงศ์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นางสาวผ่องเพ็ญ สัมมาพันธ์	รองประธานคณะกรรมการ
๓. นายธเนศ สุขวัฒน์	คณะกรรมการ
๔. นายจุมพฏ ประเสริฐสุข	คณะกรรมการ
๕. นางวิศรดา แก้วสิทธิ์	คณะกรรมการ
๖. นางศิริพร หอสังกุล	คณะกรรมการ
๗. นายปรีชา กาบแก้ว	คณะกรรมการ
๘. นายไรวินท์ เลขวรรณท์	คณะกรรมการ
๙. นางนารีนารถ เหนือนุรักษ์	คณะกรรมการ

มีการประชุมทั้งหมด ๖ ครั้ง

เรื่องที่พิจารณาศึกษา

- พิจารณาการศึกษาการดำเนินการมอบโล่รางวัลแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้ความสนใจและดูแลกิจกรรมของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และครอบครัว

ประเด็น เนื่องจากที่ผ่านมาไม่มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อสนับสนุนกิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่สตรีและเด็กเท่าที่ควรทำให้โครงการต่างๆ ที่เป็นประโยชน์แก่เด็กและสตรีไม่ได้รับการสนับสนุนและก่อให้เกิดความยากลำบากในการทำงาน คณะกรรมการกิจการเด็กฯ จึงได้มีโครงการที่จะมอบโล่และเงินรางวัลให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้การสนับสนุนโครงการอันเกี่ยวกับกิจกรรมของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และครอบครัวดีเด่น ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างขวัญ กำลังใจให้กับองค์กรดังกล่าว

สาระสำคัญ

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นการส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้การสนับสนุนงบประมาณและการพัฒนาโครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและครอบครัว

๒. ลักษณะและหลักเกณฑ์ของการส่งผลงานเข้าประกวด

๑. โครงการหรือกิจกรรมต้องมีวัตถุประสงค์ทางด้านการประกอบอาชีพและมืงานทำ
๒. โครงการหรือกิจกรรมต้องมีวัตถุประสงค์ทางด้านสุขภาพและอนามัยทั้งของตนเองและชุมชน
๓. โครงการหรือกิจกรรมต้องมีวัตถุประสงค์ทางการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม
๔. โครงการหรือกิจกรรมต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

๓. หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกและตัดสิน

๑. โครงการหรือกิจกรรมต้องแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของสมาชิกที่เข้มแข็ง
๒. โครงการหรือกิจกรรมต้องเป็นการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนและเป็นที่ยอมรับของชุมชน
๓. โครงการหรือกิจกรรมต้องมีการดำเนินการและพัฒนากิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
๔. โครงการหรือกิจกรรมต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับกิจกรรมของเด็ก เยาวชน

สตรี ผู้สูงอายุและครอบครัว

๔. คุณสมบัติของผู้ส่งผลงานเข้าประกวด

๑. ผู้ส่งผลงานต้องเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาล
๒. การส่งผลงานจะต้องแนบผลงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละจังหวัด โดยสรุปผลงานในรูปแบบของ VCD ส่วนรายละเอียดต่างๆ ให้แนบเป็นเอกสาร โดยให้นับย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ - ๒๕๔๘
๓. การส่งสรุปผลงานเป็นภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวและบันทึกลงบนแผ่นในรูปแบบของ VCD และต้องมีความยาวไม่เกิน ๑๕ นาที

๕. ระยะเวลาและสถานที่ส่งผลงานเข้าประกวด

ส่งผลงานเข้าประกวดได้ตั้งแต่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๙ จนถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙ โดยถือวันประทับตราไปรษณีย์เป็นสำคัญ ประกาศผลในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ และรับรางวัลภายในเดือนมิถุนายน ๒๕๔๙ สอบถามรายละเอียดได้ที่ กลุ่มงานคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สำนักงานกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนอุททองใน เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๐๐ - ๑ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๐๑

๖. รางวัลการประกวด**รางวัลชนะเลิศ**

๑. องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่สนับสนุนงบประมาณด้านเด็กและสตรีดีเด่น รางวัลเงินสด ๑๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมโล่รางวัล
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลที่สนับสนุนงบประมาณด้านเด็กและสตรีดีเด่น รางวัลเงินสด ๑๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมโล่รางวัล
๓. เทศบาลที่สนับสนุนงบประมาณด้านเด็กและสตรีดีเด่น รางวัลเงินสด ๑๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมโล่รางวัล

รางวัลรองชนะเลิศ

- รองอันดับ ๑ ได้รับโล่เกียรตินิยม
- รองอันดับ ๒ ได้รับโล่เกียรตินิยม

รวมรางวัลทั้งสิ้น เป็นเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน) และโล่ จำนวน ๙ รางวัล

สรุปผลการศึกษาดูงาน ณ สิบสองปันนา สาธารณรัฐประชาชนจีน
ระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เป้าหมายและวัตถุประสงค์

๑. เพื่อเชื่อมสัมพันธ์ไมตรี
๒. ศึกษาดูงานด้านเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ

๑. เพื่อเชื่อมสัมพันธ์ไมตรี

คณะกรรมการการได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากผู้ว่าเขตปกครองตนเองสิบสองปันนา และนำไปสู่การประชุมหารือในอันที่จะให้ความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องสินค้าการเกษตร โดยฝ่ายไทยมีผลผลิตลำไยมากจะขอส่งเป็นลำไยอบแห้งไปยังสิบสองปันนา ซึ่งทางสิบสองปันนาก็ยินดีรับแต่ขอให้ได้มาตรฐานด้านคุณภาพด้วย สินค้าเกษตรอีกอย่างคือ ยางพารา คณะกรรมการได้เสนอน่าจะมีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีในการผลิตยางพารา การเอายางพารามาผสมแอสฟัลแทนยางมะตอย ซึ่งได้รับการรับรองแล้ว หากจีนต้องการซื้อยางพาราเพิ่มมากขึ้นไทยจะยินดีมาก ในอนาคตเส้นทางภูมิศาสตร์ยุทธศาสตร์จะสร้างเสร็จ โดยจะมีถนนจากสิบสองปันนามายังลาวและเชื่อมมายังประเทศไทย การคมนาคมโดยทางรถยนต์จะสะดวกขึ้น จะเป็นเส้นทางทางการค้าในอนาคตนอกเหนือจากเส้นทางทางอากาศและทางน้ำ

ในด้านวัฒนธรรม “ไทลื้อ” เป็นชนเผ่าที่มีมากที่สุดในสิบสองปันนา ประธานคณะกรรมการก็มีเชื้อสายไทลื้อ และจะได้จัดงานสืบสานตำนานไทลื้อทั่วโลก โดยจะจัดที่จังหวัดพะเยาในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘

๒. ศึกษาดูงาน

๒.๑ คณะกรรมการศึกษาดูงาน Youth Center

Youth Center เป็นศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับเยาวชน ๒๐,๐๐๐ กว่าคน ศูนย์ข้อมูลนี้ได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ดังนี้

๑. ดูแลเยาวชน ส่งเสริม อบรมอาชีพ เน้นเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการท่องเที่ยว การโฆษณาประชาสัมพันธ์ท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมและสอนให้เยาวชนมีความรู้เรื่องเกษตรกรรม สอนทางด้านเทคนิค
๓. ควบคุมดูแลด้าน Internet เพราะสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลสำหรับเด็ก กฎหมายก็มีห้ามไว้ว่าเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี จะห้ามเข้า Internet ที่ควบคุม ถ้าอยู่บ้านพ่อแม่ก็ต้องดูแล
๔. มีการจัดอบรมผู้ประกอบการจะต้องสอนลูกๆ อย่างไร
๕. ทำข้อมูลการติดเอดส์ในวัยรุ่นมี ๗๐% ติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กันเองมีมากกว่าการไปเที่ยวผู้หญิงบริการ

๖. วัฒนธรรมตะวันตกมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นน่านบ้างพอสมควร เช่น เรื่องการแต่งตัว อาหารการกิน ทานพิซซ่า แต่ทางโรงเรียนก็ได้ปลูกฝังให้เด็กรักษาวัฒนธรรมแบบเดิมๆ ไว้ เช่น สอนให้รำและเผยแพร่ วัฒนธรรมด้วย ในสิบสองปันนาได้มีการส่งเสริมเยาวชนที่เก่ง กล้าคิด กล้าทำ

ในเรื่องการออกเรือน หนุ่มสาวแต่งงานแล้วอาจจะอยู่กับพ่อแม่หรือไม่อยู่ก็ได้ ปัญหาความรุนแรงจะคงมีอยู่ในครอบครัว เหล้าก็เป็นสาเหตุหนึ่งด้วย หากสตรีถูกทำร้ายก็สามารถฟ้องร้องได้ และหากมีคนมาร้องทุกข์กับสมาคมสตรีก็จะได้รับการไกล่เกลี่ย ถ้าพ่อแม่เลิกกัน ลูกจะอยู่กับใครนั้นเป็นเรื่องของ ศาลชี้ขาดถ้าตกลงกันไม่ได้

๗. การค้าประเวณียังคงมีอยู่บ้าง ถึงแม้จะมีกฎหมายหากมีการไปค้ายังต่างประเทศ กฎหมายไม่อาจตามไปถึง แต่ต่างประเทศจะจับส่งกลับมาเอง แต่หญิงไปค้าบริการไม่ค่อยมี

๘. คนในสิบสองปันนาส่วนใหญ่รู้จักประเทศไทย เด็กๆ ก็รู้จักประเทศไทย หากมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ก็ยินดีเช่นกัน

๙. ในจีนมีนโยบายให้สิทธิสตรีเท่าเทียมกับบุรุษ สมัยก่อนผู้ชายทำงานหนักกว่าผู้หญิง จีนมีนโยบายให้มีลูกได้ ๑ คน ถ้าใครมี ๒ คนจะปรับ ๑๖๐,๐๐๐ หยวน (๑ หยวน $\cong$ ๕ บาท) ในระบบ การเมือง สัดส่วนของชายต่อหญิงคือ ๓ ต่อ ๑ และในสภาพจังหวัดสิบสองปันนาจะมีผู้หญิงไม่น้อยกว่า ๒๕% หญิงเกษียณที่อายุ ๕๕ ปี ชายเกษียณอายุ ๖๐ ปี จีนจะมองในแง่ให้สวัสดิการแก่หญิง ให้หญิงได้พักเร็วขึ้น แต่ยังคงมีเงินเดือนสวัสดิการให้เหมือนเดิมหลังเกษียณไปแล้ว แต่สมาคมสตรีก็เรียกร้องว่า อยากเกษียณ เมื่ออายุ ๖๐ ปี เพื่อจะได้ก้าวเข้าสู่ตำแหน่งบริหารสูงๆ ได้

การลาคลอดลูกของสตรี จะลาได้ ๖๐ วัน โดยมีเงินเดือนให้ตามปกติ และสามีลาเลี้ยงลูกได้ ๗ วัน

๑๐. ในเรื่องการใช้นามสกุล จีนไม่บังคับในเรื่องการใช้นามสกุล ลูกจะใช้ของพ่อหรือของแม่ก็ได้ ชาวไทลื้อไม่มีนามสกุล ผู้ชายใช้คำว่า “อ้าย” นำหน้า ผู้หญิงใช้คำว่า “อี” นำหน้า

๑๑. กฎหมายเกี่ยวกับเยาวชนมีสาระสำคัญเกี่ยวกับ

- การเข้าโรงเรียน
- พ่อแม่จะต้องดูแลลูกอย่างไร
- สมาคมจะให้ความดูแลครอบครัวอย่างไร

การบรรลุนิติภาวะของเยาวชน นับอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป

๒.๒ คณะกรรมการศึกษาดูงานบ้านผู้สูงอายุเมืองไห่ (Menghai)

คณะกรรมการได้รับการต้อนรับจากนายอำเภอและปลัดเมืองไห่ และนำชมสถานสงเคราะห์ ผู้สูงอายุของเมืองไห่ ซึ่งเป็นเรือนพักตึกแถวสองชั้น ประมาณ ๓๗ ห้อง โดยผู้สูงอายุจะอยู่คนละ ๑ ห้อง ปัจจุบันมีผู้สูงอายุ ๑๓ คน อายุระหว่าง ๖๐ - ๘๐ ปี รัฐบาลให้งบประมาณค่าอาหาร ๑๗๖ หยวนต่อคนต่อ เดือน (๑ หยวน = ๕.๕ บาท) ผู้สูงอายุเหล่านี้จะเป็นผู้ที่ไม่มีคนดูแล ถูกทอดทิ้งและพิการ ทางอำเภอจะออก หลักฐานให้และสามารถเข้ามาอยู่ในสถานสงเคราะห์ได้ ในอำเภอเมืองไห่มี ๓ แห่งที่รับผู้สูงอายุแบบนี้

นอกจากนี้หากมีลูกหลานแต่ไม่มีเวลาดูแลก็สามารถมาฝากให้ดูแลได้ โดยเสียค่าใช้จ่าย ๔๕๐ หยวนต่อเดือน ซึ่งสถานสงเคราะห์เหล่านี้ค่ารักษาพยาบาลผู้สูงอายุ รัฐบาลดูแลให้หมด หากเสียชีวิตก็มีค่าทำศพให้การบริหารจัดการอยู่ภายใต้ต้องการบริหารส่วนตำบล

จากนั้นได้มีการประชุมโดยรับทราบข้อมูลทั่วไปของอำเภอเมืองให้ว่ามีพลเมืองจำนวนประมาณ ๒๔๐,๐๐๐ คน เป็นคนที่อยู่ในเมืองประมาณ ๕๕,๐๐๐ คน เป็นชาวไทลื้อประมาณ ๑๔๐,๐๐๐ คน นอกนั้นกระจายไปทั่วบริเวณทล ชาวไทลื้อส่วนใหญ่มีฐานะดีในเมืองให้ ผู้สูงอายุก็มีจำนวนมากแต่ยังไม่ได้ทำการสำรวจอย่างจริงจังในเมืองให้จะมีสำนักงานที่จะดูแลผู้สูงอายุโดยเฉพาะ มีสวัสดิการให้ เบี้ยยังชีพก็มีบ้างแต่ไม่มาก จะมีการทำบัตรผู้สูงอายุให้ ซึ่งจะได้รับสิทธิต่าง ๆ แต่ค่าโดยสารรถประจำทางต้องจ่ายเอง การลดภาษีให้ลูกที่เลี้ยงพ่อแม่ยังไม่ มีงบประมาณที่อำเภอเมืองให้ได้รับเป็นจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ หยวน และยังมีเงินสำหรับจัดกิจกรรมอีกส่วนหนึ่ง โดยผู้สูงอายุจะมีการตั้งชมรมและมีการทำกิจกรรมร่วมกัน มีการจัดการแข่งขันในโอกาสต่างๆ

วันผู้สูงอายุตรงกับวันที่ ๙ กันยายน ของทุกปี มีการจัดกิจกรรมร่วมกัน มีการแข่งขันร้องเพลง เล่นฟุตบอลบนมือ ฯลฯ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญแก่เรื่องผู้สูงอายุ ข้าราชการผู้ชายนั้นเกษียณที่อายุ ๖๐ ปี แต่ข้าราชการผู้หญิงเกษียณอายุ ๕๕ ปี เมื่อเกษียณแล้วได้เงินและสวัสดิการเท่าเดิม แต่ถ้าเป็นข้าราชการผู้หญิงและเป็นชนเผ่ากลุ่มน้อยจะให้เกษียณที่อายุ ๖๐ ปีได้ เพราะจะเป็นประเภท Key Person

ในเรื่องของตำแหน่งผู้บริหารเมืองให้ ตำแหน่งรองปลัด รองนายอำเภอ ต้องเป็นชนกลุ่มน้อย (อาข่า) จะต้องเป็นผู้หญิง ส่วนนายอำเภอจะต้องเป็นชาวไทลื้อ โดยชนกลุ่มน้อยนั้นจะมี ๒๖ กลุ่ม เช่น ลีซอ, ลาฮู, อาข่า, เล่าเห่อ, ชีเก้อ, ชาวไต, ลั้ว, มอญ ฯลฯ การประกอบอาชีพจะเป็นเกษตรกรรม ๙๕% ปลูกข้าว ปลูกผัก โดยเฉพาะตำบลเมืองเจ เป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในสิบสองปันนา การนับถือศาสนาจะนับถือศาสนาพุทธเป็นหลัก

โดยภาพรวมแล้ว จะเห็นได้ว่า รัฐบาลของสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ให้ความสำคัญแก่เด็ก สตรี และผู้สูงอายุอย่างมาก เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างปัจจัยพื้นฐานด้านทรัพยากรมนุษย์ให้แข็งแรง ประเทศชาติจะได้เข้มแข็งตามไปด้วย

สรุปผลการศึกษาดูงาน ณ สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ และสาธารณรัฐฝรั่งเศส
ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๘

๑. ศึกษาดูงาน ณ สถานีโทรทัศน์ BBC ที่สหราชอาณาจักร

เนื่องจากสภาพของปัญหาในปัจจุบันมีความรุนแรงในสังคม ซึ่งส่วนหนึ่งมีอิทธิพลมาจาก “สื่อ” หาก “สื่อ” สามารถถ่ายทอดมาได้ดีก็จะลดความรุนแรงของปัญหาลงได้ คณะกรรมการจึงได้มาศึกษาดูงาน ณ สถานีโทรทัศน์ BBC ณ กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร เพื่อดูด้านบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ ซึ่งขอสรุปเป็นสาระสำคัญ ดังนี้

๑. สถานีวิทยุโทรทัศน์ BBC มีช่องสำหรับเด็ก จำนวน ๒ ช่อง คือ

๑.๑ Cbeebies สำหรับเด็กเล็กอายุ ๐ - ๕ ปี ออกอากาศเวลา ๐๖.๐๐ - ๑๙.๐๐ นาฬิกา

๑.๒ Cbbc สำหรับเด็กโตอายุ ๖ - ๑๒ ปี ออกอากาศเวลา ๐๗.๐๐ - ๑๙.๐๐ นาฬิกา

เหตุที่ออกอากาศถึง ๑๙.๐๐ นาฬิกา เนื่องจากเน้นเรื่องสุขภาพของเด็ก จะได้เข้านอนแต่หัวค่ำ เวลาที่ออกนี้ ทำกันมาแต่ดั้งเดิม ไม่มีการตลาดเข้ามาเกี่ยวข้อง รายการที่ออกในแต่ละช่องจะฉายครบ ๔ ชั่วโมง แล้วฉายซ้ำ วันหยุดก็เช่นเดียวกัน เด็กไม่ควรดูอะไรเกิน ๔ ชั่วโมงต่อวัน การฉายซ้ำจะทำให้เด็กจำได้ และเด็กก็จะชอบดูเรื่องที่ซ้ำๆ ด้วย

๒. จากการสำรวจพบว่ามีเด็กที่อยู่ในช่วงวัยเหล่านี้ ๑๒ ล้านคน มี ๕๐๐,๐๐๐ คน ที่ไม่ได้ไปโรงเรียน ซึ่งจะได้ดูรายการเหล่านี้จะทำให้เป็นประโยชน์ต่อเด็กมาก

๓. นโยบายของรัฐบาลอังกฤษต้องการให้ BBC ทำรายการในเรื่อง

๓.๑ ละคร

๓.๒ สุขภาพ อนามัย เช่น อาหารที่มีประโยชน์ การออกกำลังกาย

๓.๓ การศึกษา

๓.๔ อื่นๆ

ซึ่งหัวข้อ ๓.๑ - ๓.๓ จะเป็นเรื่องหลัก

โดยเน้นในเรื่องของความเป็นอังกฤษในแง่ของวัฒนธรรม ประเพณี ภาษา เช่น ภาพยนตร์ การ์ตูน ที่สร้างในสหรัฐอเมริกา แต่เมื่อนำมาฉายจะใช้เสียงพากย์ที่เป็นคนอังกฤษพากย์

๔. โปรแกรมต่างๆ มี ๔ ประเภท

๔.๑ Origination : ส่วนใหญ่จะผลิตในประเทศอังกฤษ เป็น ๗๔% ของงบประมาณการลงทุน และเป็น ๑๐% ของเวลาที่ฉาย ส่วนการถ่ายทำจะทำในสตูดิโอเพราะถ้าถ่ายทำนอกสถานที่จะมีต้นทุนที่แพง และหากฝนตกก็จะมีอุปสรรคในการถ่ายทำ

๔.๒ Repeat จาก Origination มีสัดส่วน ๗๐% ของเวลาการฉาย คิดเป็น ๖% ของงบประมาณ เด็กๆ ชอบดูเรื่องซ้ำๆ ซึ่งจะประสบความสำเร็จอย่างมาก

๔.๓ โปรแกรมที่ซื้อมาจากต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ยุโรป จะมีการพากย์ภาษาอังกฤษโดยชาวอังกฤษ เพื่อไม่ให้ภาษาผิดเพี้ยน

๔.๔ On Air presentation เป็นการเชื่อมต่อระหว่างรายการต่อรายการ จะมี Presenter เป็นพิธีกรสดในการพูดชักจูงในเข้ารายการ จะทำให้เด็กๆ เห็นภาพของ BBC ชัดๆ เน้นในเรื่อง Brand Image ส่วนใหญ่ Presenter นี้จะเป็นรุ่นหนุ่มสาวที่มีพลังและจิตวิญญาณในการทำสื่อเพื่อเด็กจริงๆ แต่ละคนจะมีเอกลักษณ์และจุดเด่นที่หลากหลายในการดึงดูดเด็กให้ดูรายการ BBC ได้ให้โอกาสแก่คนพิการให้ทำงานผลิตสื่อด้วยเช่นเดียวกับคนปกติ จะเห็นได้ว่ามี Presenter ที่เป็นคนพิการด้วย Presenter เหล่านี้จะ เป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิตแก่เด็กๆ และในอนาคต Presenter เหล่านี้จะดำเนินรายการที่ใหญ่กว่านี้

๕. ในการผลิตทั้งหมด ๖๕% ของการผลิตทั้งหมดจะเป็นการผลิตเองตามข้อกำหนดของรัฐบาล ซึ่งจะเป็นละคร การศึกษา ข้อมูลที่เป็นข้อห้ามต่างๆ และ ๓๕% จะเป็นการผลิตโดยโปรแกรมอิสระที่มาจากภายนอกและต้องมีโปรแกรมอิสระไม่ต่ำกว่า ๒๕% เพื่อป้องกันการผูกขาด ซึ่งในลักษณะนี้ทุกฝ่ายต่างมีความพอใจ เพราะจะได้มีการหมุนเวียนคนผลิตที่จะสามารถสร้างสรรค์งานด้วยแนวความคิดใหม่ๆ และหลากหลาย หากจะเปรียบเทียบกับประเทศไทยรัฐบาลของไทยจะไม่เน้นในเรื่องนี้

๖. Rate ของราคาโทรทัศน์จะขึ้นอยู่กับโปรแกรม

- ด้านการศึกษา จะมีราคา ๒๕,๐๐๐ ปอนด์ต่อชั่วโมง
- ด้านการละคร จะมีราคาที่สูงกว่าด้านอื่นๆ ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ปอนด์ต่อชั่วโมง

๗. ดำเนินงบประมาณ รัฐบาลจะดูแลถึง ๘๙% โดยเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้บริโภคที่มีโทรทัศน์ทุกหลังคาเรือนในราคา ๑๒๕ ปอนด์ต่อปีต่อหลังคาเรือน โดยงบประมาณ ๕% จะเป็นการทำรายการโทรทัศน์เพื่อเด็กโดยไม่มีโฆษณา

๘. BBC มีเทคนิคในการดึงดูดเด็กๆ ให้สนใจรายการ โดยรู้พฤติกรรมเด็กว่าต้องการให้มีการ Interact เชื่อมโยงกับพิธีกร เพราะเด็กโดยทั่วไปจะมีสมาธิสั้นๆ ในช่วงเวลาหนึ่งๆ เท่านั้น จะให้มีการส่ง SMS โทรศัพท์ ส่ง E-mail ให้เด็กๆ ได้ส่งข้อความ โดยราคาเหล่านี้จะให้ต่ำที่สุด โดยโทรศัพท์จะคิดราคา ๖ Penny ส่วน SMS ครั้งละ ๑๐ Penny โดยไม่มีค่า Premium เด็กๆ สามารถกดผ่าน Remote ของตนเองเข้าระบบของโทรทัศน์ BBC ได้เลย จะมีการทำเหมือนแมกกาซีนสำหรับเด็ก จะมีข้อความตัววิ่งที่หน้าจอโทรทัศน์ มีการดูแลที่ Monitor ตลอดเวลา

๙. ขณะนี้ BBC กำลังจะขยายในเรื่องของ Website ให้หลากหลายมากขึ้น โดยมีการสอนวิธีเข้า Web และพยายามให้ทุกช่องได้เชื่อมโยงกับให้เด็กๆ ได้เข้าสู่วงจรเดียวกัน

๑๐. วิสัยทัศน์ในอนาคตของ BBC จะเน้นเรื่อง On Demand กล่าวคือ ผู้บริโภคสามารถเรียกดูได้เมื่อต้องการได้ตลอดเวลา เด็กๆ สามารถจะ Down Load รายการโทรทัศน์เข้ามือถือ เข้าเครื่อง Computer สามารถดูรายการได้ เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการดูโทรทัศน์

๑๑. รายการที่คนนิยมดูกันมากในขณะนี้ คือ รายการเรื่อง Tracy Beaker คิดเป็น ๑๕ - ๒๐% ของคนดูทั้งหมด ซึ่งถือว่าเป็นตัวเลขที่สูงมาก

๑๒. ในเรื่องการศึกษา BBC ได้ให้ความสำคัญ โดย

๑๒.๑ ทำเป็นเครื่องมือในการสอนของครู เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรของรัฐบาลที่ได้วางไว้ รายการจะฉายให้เด็กดู กลางคืนครูจะอัดรายการไว้แล้วเอาไปฉายให้เด็กดูตอนกลางวันได้อีก

- หลักสูตร Primary School ใช้ถึง ๙๕%

- หลักสูตร Secondary School ใช้ถึง ๘๔%

โดยช่องของ Cebeebies จะเป็นการเรียนรู้ผ่านการเล่น (learning to play) แต่ถ้าเป็น Cbbc จะเป็นการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน (learning to fun)

๑๒.๒ จะเป็น Program ที่ผลิตมาใช้ในรายการโทรทัศน์

๑๓. การ Check feed back ว่าได้รับการตอบรับในการดูโทรทัศน์มากน้อยแค่ไหน ทาง BBC จะมีทีมงานตรวจสอบทั้งภายในและภายนอก โดยดูพฤติกรรมของเด็กๆ

๑๔. ภาพยนตร์ที่ฉายก่อน ๒๑.๐๐ นาฬิกา จะต้องเหมาะสมกับเด็กและครอบครัว แต่ถ้าเป็นภาพยนตร์ที่มีความรุนแรง โหดร้าย จะฉายหลังจากนั้น เพื่อเด็กจะได้ไม่ต้องดูเพราะเข้านอนแล้ว

จากข้อสรุปดังกล่าวข้างต้นจึงมีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์เพื่อเด็กและครอบครัว แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับงบประมาณ โดยของ BBC รัฐบาลจะสนับสนุนงบประมาณ ๙๙% โดยมีการเรียกเก็บจากผู้บริโภคที่มีโทรทัศน์ทุกหลังคาเรือนในราคา ๑๒๕ ปอนด์/ปี/หลังคาเรือน โดยงบประมาณ ๕% จะเป็นการทำรายการโทรทัศน์เพื่อเด็กโดยไม่มีโฆษณา

๒. การศึกษาดูงานชมรมสตรีไทยในฝรั่งเศส

ชมรมสตรีไทยในฝรั่งเศสก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๔ และได้รับการประกาศแจ้งอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๔ โดยความสนับสนุนของเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงปารีส ด้วยความตระหนักถึงปัญหาและความเดือดร้อนต่างๆ ของคนไทยที่พำนักอยู่ในประเทศฝรั่งเศส โดยมีหญิงไทยที่ใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศฝรั่งเศสกลุ่มหนึ่งเป็นอาสาสมัครส่วนตัวที่ไม่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนใดๆ คอยให้ความช่วยเหลือทั้งด้านภาษา ด้านเอกสาร และปัญหาด้านอื่นๆ ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายด้วยความเป็นกลางทางการเมืองและทางศาสนา อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างภาพพจน์ที่ดีงามของหญิงไทยในต่างแดน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ในรูปแบบวารสารชื่อ “บุษบา” และเอกสารแผ่นพับ จัดสัมมนาอบรม รวมไปถึงการประสานงานกับองค์กรหรือหน่วยงานในประเทศฝรั่งเศสและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของคนไทยในประเทศฝรั่งเศส

ประเด็นปัญหาของชมรมสตรีไทยในฝรั่งเศสที่ต้องการให้รัฐบาลช่วยแก้ไขและส่งเสริม ได้แก่

๑. การขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินการด้านการผลิตวารสาร “บุษบา” ซึ่งออกราย ๓ เดือนต่อ ๑ เล่ม ค่าใช้จ่ายครั้งละ ๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งประธานคณะกรรมการได้เสนอแนะให้ประสานงานกับวัดไทยธรรมประทีปเพื่ออุดหนุนงบประมาณ

๒. บุคลากรซึ่งเป็นอาสาสมัครมีจำนวนน้อยและมีข้อจำกัดในความรู้ด้านกฎหมาย
๓. ปัญหาด้านภาษา เพราะส่วนใหญ่หญิงไทยที่แต่งงานกับชาวฝรั่งเศสมีความรู้น้อย ไม่ได้เรียนรู้ภาษามาก่อน แต่งงานเพื่อยกฐานะครอบครัวให้ดีขึ้นเท่านั้น

๓. การศึกษาดูงานสมาคมนักเรียนไทยในฝรั่งเศส

สมาคมนักเรียนไทยในฝรั่งเศส ก่อตั้งขึ้นเพื่อคอยช่วยเหลือนักเรียนไทย เน้นเรื่องความสัมพันธ์ในหมู่นักเรียนไทยทั้งทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ปัจจุบันนอกจากนักเรียนไทยที่ได้รับทุนของประเทศฝรั่งเศสยังมีนักเรียนในโครงการ ๑ ตำบล ๑ ทุน (ODOS) มาศึกษาอยู่ ๑๘๒ คน สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้แล้ว ๑๕๒ คน อีก ๓๐ คน ยังต้องศึกษาภาษาเพิ่มเติมอย่างเข้มข้น ซึ่งนอกจากสติปัญญาแล้ว นักเรียนที่จะมาเรียนที่ประเทศฝรั่งเศสจะต้องเตรียมความพร้อมทั้งด้านภาษาและด้านจิตใจ การคัดเลือกนักเรียนจึงต้องมีมาตรฐานเดียวกันและคำนึงถึงความพร้อมของนักเรียนด้วย

ในส่วนของปัญหา นอกจากด้านภาษาและความพร้อมของนักเรียนแล้ว ยังมีปัญหาเรื่องหอพักของนักเรียนทุน ODOS เพราะจะไม่ได้รับสิทธิในการพักในหอพักเท่าเทียมกับนักเรียนทุนฝรั่งเศส แต่ได้มีการแก้ไขโดยรัฐบาลได้ทำความตกลงต่อสัญญาปีต่อปีและมีผู้รับรองกับประเทศฝรั่งเศสแล้ว

สรุปผลการศึกษาดูงาน ณ ประเทศญี่ปุ่น
ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๒๗ กันยายน ๒๕๕๘

ศึกษาดูงาน ณ จังหวัดโออิตะ เกี่ยวกับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

โครงการ OTOF ของจังหวัดโออิตะ ได้มีการริเริ่มขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๗๙ บนพื้นฐานของหลักการที่ว่า ผลิตภัณฑ์ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงการบริการ การพัฒนาแลกเปลี่ยน ศิลปวัฒนธรรมและการแสดงท้องถิ่นจากคนสู่คน จากหมู่บ้านสู่เมือง และจากจังหวัดโออิตะสู่ระดับสากล

โครงการ OTOF นี้ไม่หวังเพียงเพื่อขยายผล ในระดับจังหวัดโออิตะเท่านั้น หากมุ่งเน้นให้ก้าวสู่ระดับสากล ความก้าวหน้าของโครงการ OTOF ยังได้ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนกันระหว่างบุคคลสู่บุคคล หมู่บ้านสู่เมือง และจากจังหวัดโออิตะสู่นานาชาติ ความสำเร็จของโครงการมิได้เพียงแต่จำกัดอยู่ในตัวจังหวัดเท่านั้น หากแต่ได้ขยายอิทธิพลไปสู่ประเทศต่างๆ ด้วย

ความสำเร็จอันนำมาซึ่งความมั่นใจและด้วยจิตวิญญาณที่มุ่งมั่นทำให้สามารถพัฒนาโครงการสู่ขั้นต่อไปอันเป็นขั้นที่ประชาชนทุกคนต้องทุ่มเทและอุทิศตนเพื่อโครงการเป็นอย่างมาก

โครงการ OTOF ยึดหลักการ ๓ ประการเป็นสิ่งสำคัญ คือ

๑. ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล

ใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นผสมผสานกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาพื้นบ้านที่เป็นเอกลักษณ์ในการผลิตสินค้าเพื่อให้เป็นที่รู้จักในระดับประเทศและในระดับนานาชาติ

๒. พึ่งพาตนเองและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ส่งเสริมให้ชาวบ้านคิดริเริ่มและพัฒนาสินค้าขึ้นเองโดยไม่จำกัดว่าในแต่ละหมู่บ้านจะต้องเน้นพัฒนาสินค้าเพียงชนิดเดียวในหนึ่งหมู่บ้าน อาจผลิตสินค้าได้มากกว่าหนึ่งชนิดและในทางกลับกันสินค้าชนิดหนึ่งอาจได้รับการพัฒนาร่วมกันจากหลายหมู่บ้าน ในส่วนของทางรัฐบาลเองจะส่งเสริมในด้านความรู้ เทคโนโลยีและข้อมูลทางการตลาด

๓. เสริมสร้างและพัฒนาบุคลากร

โครงการ OTOF นี้จะไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์นี้ได้หากขาดผู้นำชุมชนที่ดี ดังนั้น โครงการจึงมุ่งผลิตบุคลากรที่มีความคิดกว้างไกล มีความรู้ความสามารถให้เกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่น

แนวความคิดพื้นฐานของโครงการ OTOF คือการทำอะไรจึงจะสามารถดึงเอาพลังงานและทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างสูงสุดและเชื่อมโยงกัน พร้อมทั้งก้าวไปสู่อนาคตอย่างมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง หัวใจสำคัญของงานคือการส่งเสริมสร้างอนาคตที่สดใสและมั่นคงของชุมชนเมือง

ผลิตภัณฑ์หลายชนิดของจังหวัดโออิตะได้รับการพัฒนาจนเป็นที่ยอมรับในระดับประเทศภายหลัง ๒๕ ปี ของการริเริ่มโครงการ

- ๑๙๘๐ ยอดขายสินค้าทั้งหมดจำนวน ๑๔๓ ชนิด คิดเป็นมูลค่า ๓๕.๙ พันล้านเยน
- ๒๐๐๑ ยอดขายสินค้าทั้งหมดจำนวน ๓๓๖ ชนิด คิดเป็นมูลค่า ๑,๔๑๐ พันล้านเยน สินค้า ๑๘ ชนิดพิเศษในจำนวนสินค้าทั้งหมดสามารถทำยอดขายได้เกิด ๑๐ พันล้านเยน

ตัวอย่างสินค้าในจังหวัดโออิตะ

- กุหลาบ
- ส้มที่เพาะพันธุ์ในเรือนกระจก
- ปลาซาตินตากแห้ง
- เหล้าขาวผลิตจากข้าวบาเลย์ญี่ปุ่น (Shochu)
- เหินหอมชีตะเกะ
- มะนาวคะโบสุ ผลิตได้ในเฉพาะจังหวัดโออิตะ
- เนื้อวัวพันธุ์บุงโกะ
- ปลาทุ และปลาซาบะ เป็นต้น

โครงการ OTOP แผ่ขยายในรูปแบบของนิทรรศการท้องถิ่น กิจกรรมทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศญี่ปุ่น เช่น เทศกาลหิมะ (เมืองโคโคโนะเอะ) , งานแสดงดนตรีของอัลเกลิจ (เมืองเบบปู) , เทศการงานปั้นโออิตะ – เอเซีย (เมืองอาซะจิ) , การแข่งขันกินเนื้อย่างและตะโกน (เมืองยูฟุอิน) , การแสดงเต้นระบำโซไนคาคุระ (เมืองโซไน) เป็นต้น

ประเด็นการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์

ปัจจุบันมีคนไทยพำนักอยู่ในญี่ปุ่นประมาณ ๕๐,๐๐๐ คนเศษ ในจำนวนนี้น่าจะเป็นผู้ที่พำนักอยู่อย่างผิดกฎหมาย ประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน โดยปี ๒๕๓๖ เป็นปีที่สถิติทางการของญี่ปุ่นระบุว่าคนไทยอยู่อย่างผิดกฎหมายมากที่สุด คือ เกือบ ๖๐,๐๐๐ คน

สันนิษฐานได้ว่า คนไทยที่พำนักอยู่อย่างผิดกฎหมายจำนวนมากเดินทางเข้าญี่ปุ่นโดยผ่านการดำเนินการของขบวนการค้ามนุษย์ ทั้งที่ถูกหลอกลวงและด้วยความสมัครใจ บางคนได้เปลี่ยนสถานะเป็นพำนักอยู่อย่างถูกต้องในภายหลังโดยการสมรสกับคนญี่ปุ่น สถานเอกอัครราชทูตฯ ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหา จึงได้ร่วมมือกับทางการญี่ปุ่น เช่น กระทรวงการต่างประเทศญี่ปุ่น National Police Agency (NPA) สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง องค์การพัฒนาเอกชนต่างๆ รวมถึงสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศที่ตั้งอยู่ในญี่ปุ่น ในการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์มาเป็นเวลานานหลายปี โดยได้พยายามกระตุ้นเตือนและเร่งรัดหน่วยงาน

ญี่ปุ่นมาโดยตลอด ทั้งนี้ สถานเอกอัครราชทูตฯ ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานในประเทศไทย เช่น กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มูลนิธิพัฒนาการคุ้มครองเด็ก (FACE) และองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยสิ่งที่สถานเอกอัครราชทูตฯ ได้ดำเนินการ ได้แก่

- การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้คนไทยทราบถึงสภาพที่แท้จริงในญี่ปุ่น เช่น การที่เอกอัครราชทูตฯ ไปบรรยายในจังหวัดภาคเหนือของไทย การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ เช่น หนังสือคู่มือการดำรงชีวิตในญี่ปุ่น
- การส่งเสริมให้หญิงไทยในญี่ปุ่นมีวิชาชีพติดตัว เช่น การจัดโครงการฝึกอาชีพนวดแผนไทย
- การเข้มงวดในการออกหนังสือเดินทางให้ผู้ที่ใช้หนังสือเดินทางของบุคคลอื่นเดินทางเข้าญี่ปุ่นหรือไม่ได้เข้าญี่ปุ่นด้วยวิธีการที่ถูกกฎหมาย
- การประสานงานช่วยเหลือหญิงไทยจากสถานบริการ และการช่วยเหลือส่งกลับประเทศไทย รวมถึงการฟื้นฟูสภาพจิตใจ
- การเชิญจิตแพทย์จากประเทศไทยไปให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหาชีวิตของคนไทยในญี่ปุ่น และการร่วมมือกับแพทย์อาสาชาวญี่ปุ่นในการช่วยให้คนไทยได้รับการรักษาพยาบาล รวมถึงการจัดหน่วยเคลื่อนที่ไปให้บริการกงสุลสัญจรในจังหวัดต่างๆ ของญี่ปุ่น
- การให้ความช่วยเหลือบุตรหลานคนไทยที่อยู่ในสภาพถูกทอดทิ้งและไร้สัญชาติ โดยร่วมมือกับอาสาสมัครคนไทยและญี่ปุ่น
- การประสานงานกับหน่วยงานญี่ปุ่นและไทยในการจับกุมสมาชิกขบวนการค้ำมนุษย์

ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ รัฐบาลญี่ปุ่นเริ่มกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์หลังจากที่ถูกสหรัฐฯ ตำหนิว่าปล่อยปละละเลยปัญหาดังกล่าว รัฐบาลญี่ปุ่นได้จัดทำแผนปฏิบัติการที่ครอบคลุมมาตรการต่างๆ เช่น การแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเพื่อเพิ่มบทลงโทษผู้เกี่ยวข้องกับขบวนการค้ำมนุษย์ การเพิ่มความเข้มงวดของกระบวนการตรวจคนเข้าเมือง การทบทวนการตรวจลงตรา การช่วยเหลือและคุ้มครองเหยื่อ ซึ่งรวมถึงการให้สถานะพิเศษในการพำนักในญี่ปุ่น การเพิ่มงบประมาณให้บ้านพักฉุกเฉิน และการออกค่าใช้จ่ายให้เหยื่อเดินทางกลับภูมิลำเนา การมีมาตรการระงับการสมรสบังหน้า (false marriages) และมาตรการป้องกันการจ้างคนงานที่ผิดกฎหมาย เป็นต้น

จากมาตรการต่างๆ ดังกล่าวส่งผลให้การดำเนินธุรกิจของขบวนการค้ำมนุษย์ในญี่ปุ่นเป็นไปอย่างไม่ราบรื่นเหมือนเดิม นอกจากนี้ผลประการหนึ่งต่อคนไทยในญี่ปุ่นคือ ทำให้คนไทยที่ทำงานอยู่ในญี่ปุ่นอย่างผิดกฎหมายถูกจับกุมและเนรเทศกลับประเทศไทยเป็นจำนวนมาก และอีกจำนวนหนึ่งก็แสดงความสมัครใจไปมอบตัวกับทางการญี่ปุ่นเพื่อเดินทางกลับประเทศไทยเนื่องจากไม่มีคนจ้าง ซึ่งทำให้สถานเอกอัครราชทูตฯ มีภาระในการช่วยเหลือส่งกลับประเทศไทยมากขึ้น

ตามสถิติของทางการญี่ปุ่นในปี ๒๕๔๗ มีคดีที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ที่เป็นผู้หญิงต่างชาติในญี่ปุ่น จำนวน ๗๙ ราย จับกุมสมาชิกขบวนการได้ ๕๘ ราย มีผู้หญิงต่างชาติตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์จำนวน ๗๗ ราย เป็นผู้หญิงไทยมากที่สุดคือ ๔๘ ราย สำหรับปี ๒๕๔๘ (มกราคม – มิถุนายน) มี ๒๙ คดี จับกุมสมาชิกขบวนการได้ ๒๙ ราย ช่วยเหลือเหยื่อได้ ๕๑ ราย เป็นคนไทย ๑๗ ราย

อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงจำนวนหญิงต่างชาติที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ในญี่ปุ่นน่าจะมีจำนวนหลายพันคน ซึ่งตัวเลขที่เปิดเผยดังกล่าวอาจทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อนได้ว่า หญิงไทยเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุดในบรรดาเหยื่อของขบวนการค้ามนุษย์ในญี่ปุ่น ยังไม่มีสถิติแจ้งชัดว่า เหยื่อของการค้ามนุษย์ในญี่ปุ่นกลุ่มใหญ่ที่สุดคือคนชาติใด แต่ข้อเท็จจริงที่ทราบจากทางการญี่ปุ่นคือสถานเอกอัครราชทูตไทยเป็นสถานเอกอัครราชทูตเดียวที่ดำเนินงานเรื่องนี้อย่างเป็นระบบ และให้การคุ้มครองคนไทยโดยประสานงานใกล้ชิดกับทางการญี่ปุ่น จึงทำให้เหยื่อสัญชาติไทยได้รับการช่วยเหลือมากกว่าชาติอื่น ทั้งๆ ที่จากการอนุมานเหยื่อกลุ่มใหญ่น่าจะเป็นจากฟิลิปปินส์ จีน เกาหลีใต้และอเมริกาใต้ ดังนั้น การที่ทางการไทยให้ความช่วยเหลือคนไทยมากกว่าที่ประเทศอื่นๆ ช่วยเหลือคนชาติของตนก็อาจทำให้เกิดภาพลักษณ์ในทางลบต่อประเทศได้เช่นกัน

โครงการของสถานเอกอัครราชทูตฯ ที่อยู่ในข่ายงานร่วมแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ คือ

๑. โครงการเชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจและ NGO ของไทยไปเก็บข้อมูลที่ญี่ปุ่น ๑๖ สิงหาคม - ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗
๒. โครงการฝึกอาชีพการนวดแผนไทย/โครงการสอนทำอาหาร/วัฒนธรรมไทย
๓. โครงการสอนภาษาไทยแก่เด็กไทยในญี่ปุ่น/โครงการศูนย์การเรียนรู้ทางไกล
๔. โครงการเชิญจิตแพทย์ไทยไปให้คำปรึกษาแก่คนไทยในญี่ปุ่น
๕. โครงการจัดทำคู่มือการดำรงชีวิตในญี่ปุ่น
๖. โครงการให้เงินสนับสนุนสมาคม/ชมรมคนไทยที่ช่วยเหลือคนไทยในญี่ปุ่น
๗. โครงการจัดการสัมมนาอาสาสมัครและองค์กรพัฒนาเอกชน
๘. โครงการกงสุลสัญจร
๙. โครงการถ่านทำสารคดีโทรทัศน์เผยแพร่ประเทศไทย (ร่วมกับกรมการกงสุล)

สรุปเกี่ยวกับนักเรียนทุนโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งทุน (ODOS)

โครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งทุนเป็นโครงการที่รัฐบาลจัดทำขึ้นเพื่อให้โอกาสเด็กไทยยากจนที่เรียนดีและความประพฤติดีจากอำเภอและกิ่งอำเภอทั่วประเทศมีโอกาสศึกษาต่อระดับปริญญาตรีทั้งในและต่างประเทศในสาขาที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง ชุมชน และท้องถิ่น กรณีศึกษาต่อต่างประเทศ

สามารถเลือกศึกษาต่อได้ในประเทศที่มีความชำนาญการซึ่งกำหนดไว้ นักเรียนทุนที่ได้รับทุนไปศึกษาต่อยังประเทศญี่ปุ่น จำนวนทั้งสิ้น ๑๒๑ คน แบ่งตามกลุ่มสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีได้ ๗ กลุ่มสาขา ดังต่อไปนี้

๑. วิทยาศาสตร์
๒. วิศวกรรมศาสตร์/อุตสาหกรรม
๓. สังคมศาสตร์
๔. สุขภาพ
๕. ศิลปะ
๖. เกษตร
๗. บริการ

อย่างไรก็ตาม จากการสอบถามนักเรียนทุนเมื่อเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา พบว่า ๔๔ ราย ต้องการเปลี่ยนสาขาวิชาขั้นต้นที่ได้เลือกไว้ก่อนเดินทางมาประเทศญี่ปุ่น โดยยังอยู่ระหว่างการพิจารณาตัดสินใจว่าจะเลือกศึกษาสาขาวิชาใด ทั้งนี้สำนักงาน ก.พ. ได้อนุมัติแล้วให้นักเรียนทุนดำเนินการขอเปลี่ยนสาขาวิชาได้ตามความเหมาะสม

ปัจจุบันนักเรียนทุนกำลังศึกษาอยู่ ณ โรงเรียนสอนภาษาญี่ปุ่นในโตเกียวหลักสูตร ๑ ปีครึ่ง รวมทั้งสิ้น ๗ แห่ง ได้แก่ ABK ๒๒ คน , BUNKA ๑๕ คน , GALAXY ๑๐ คน , JASSO ๑๙ คน , JCLI ๑๕ คน , JET ๒๐ คน , SHINJUKU ๒๐ คน เพื่อเตรียมความพร้อมในด้านต่อไปนี้

๑. ภาษาญี่ปุ่น เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการเรียนระดับมหาวิทยาลัย
๒. การสอบวัดระดับสำหรับชาวต่างชาติเพื่อศึกษาต่อในประเทศญี่ปุ่น (การสอบ EJU หรือ Examination for Japanese University Admission for International Students) ปกติจะจัดสอบปีละ ๒ ครั้ง คือ ในเดือนมิถุนายนและเดือนพฤศจิกายน โดยผลการสอบนี้จะถูกนำไปใช้ในการพิจารณาเพื่อสมัครสอบเข้าสถาบันการศึกษาของญี่ปุ่น วิชาที่จัดสอบสำหรับสายวิทย์ ได้แก่ วิชาฟิสิกส์ เคมี ชีวะ (เลือกสอบเพียง ๒ วิชา) คณิตศาสตร์ ๒ และภาษาญี่ปุ่น ส่วนวิชาที่จัดสอบสำหรับสายศิลป์ ได้แก่ ความรู้ทั่วไป คณิตศาสตร์ ๑ และภาษาญี่ปุ่น

ตัวอย่างผลคะแนนสอบครั้งที่ ๑ เฉพาะวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวนผู้สอบจาก ๕๗ ประเทศรวมทั้งสิ้น ๑๐,๖๘๖ คน คะแนนเต็ม ๔๐๐ คะแนน พบว่า คะแนนเฉลี่ย ๒๓๓ คะแนน คะแนนสูงสุด ๓๘๐ คะแนน คะแนนต่ำสุด ๕๔ คะแนน นักเรียนทุนอำเภอฯ ที่มีผลสอบวิชานี้เกินคะแนนเฉลี่ยมีจำนวนเพียง ๕ คน จาก ๑๒๑ คน อย่างไรก็ตามนักเรียนทุนเข้าร่วมการสอบครั้งนี้เพื่อให้ทราบแนวข้อสอบ เพื่อให้ให้นักเรียนทุนประเมินความสามารถของตนเอง ณ ปัจจุบันได้ และเพื่อให้โรงเรียนภาษาหาแนวทางรองรับเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนทุนสำหรับการสอบในเดือนพฤศจิกายนที่จะถึง โดยสถานศึกษาส่วนใหญ่จะใช้ผลการสอบครั้งหลังนี้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกนักศึกษา

๓. การสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งเริ่มแล้วตั้งแต่เดือนสิงหาคมเรื่อยไปจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ปีหน้า

ในช่วงแรกที่นักเรียนทุนเดินทางมาถึงประเทศญี่ปุ่น สถานเอกอัครราชทูตฯ และสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนได้จัดอาสาสมัครและพี่เลี้ยงชาวไทยไว้คอยให้คำปรึกษา ดูแลเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต ซึ่งนักเรียนสามารถติดต่อหาหรือขอรับคำแนะนำได้เมื่อต้องการคำปรึกษา นักเรียนทุนส่วนใหญ่สามารถปรับตัวได้ดีพอควร และได้รับการประเมินในแง่บวกจากอาจารย์โรงเรียนสอนภาษาว่าเป็นผู้มีความตั้งใจจริงในการเรียนพยายามช่วยเหลือตนเองทั้งในด้านการเรียน การดำเนินชีวิต และมีสัมมาคารวะ ทว่าข้อเสนอแนะจากทางโรงเรียนภาษาญี่ปุ่นเกี่ยวกับเกณฑ์การคัดเลือกนักเรียนทุนรุ่นต่อไปคือ ควรพิจารณาพื้นฐานความรู้วิชาวิทยาศาสตร์ (ฟิสิกส์ เคมี ชีวะ) คณิตศาสตร์ (สำหรับผู้ประสงค์จะศึกษาต่อสายวิทย์) และวิชาคณิตศาสตร์ภาษาอังกฤษ (สำหรับผู้ประสงค์จะศึกษาต่อสายศิลป์) เนื่องจากจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสอบคัดเลือกและศึกษาต่อประเทศญี่ปุ่น นักเรียนทุนที่มีพื้นฐานวิชาเหล่านี้ไม่แน่นพอจะประสบปัญหาเมื่อต้องเรียนวิชาเหล่านี้ทบทวนเป็นภาษาญี่ปุ่น และเมื่อต้องเรียนรวมกับชาวญี่ปุ่นในระดับมหาวิทยาลัย

สำนักงานผู้ดูแลนักเรียน ประเทศญี่ปุ่น มีเจ้าหน้าที่ ๒ คน ทำหน้าที่ดูแล ให้คำแนะนำทางการศึกษาและชีวิตความเป็นอยู่แก่นักเรียนทุนอำเภอโดยตรง มีการจัดกิจกรรมทางการศึกษาเป็นครั้งคราว เช่น

๑. การจัดสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น ระดับ ๔ ซึ่งเป็นการวัดความรู้ทางไวยากรณ์และการสนทนาในระดับต้น โดยอ้างอิงจากตัวอย่างข้อสอบที่ผ่านมา มีการสร้างบรรยากาศการสอบให้คล้ายคลึงของจริงมากที่สุด เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๘ เพื่อวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

- ให้ทราบพัฒนาการทางภาษาของนักเรียนทุนหลังผ่านการศึกษาในประเทศญี่ปุ่นมาแล้ว ๓ เดือน

- เพื่อสร้างบรรยากาศกระตุ้นให้นักเรียนทุนวางแผนการเรียน การสอบเพื่อศึกษาต่อแต่เนิ่นๆ
- เพื่อให้ทราบมาตรฐานการสอนของโรงเรียนภาษาแต่ละโรงเรียน

๒. จัดแนะแนวการศึกษา เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ นักเรียนทุนทราบข้อควรรู้ ข้อควรระวังทั่วไปในการเตรียมตัวสอบ และเพื่อให้ นักเรียนทุนมีโอกาสรับฟังประสบการณ์จริงจากรุ่นพี่ในการวางแผนและเตรียมตัวสอบเข้า ให้ทราบรูปแบบการเรียนการสอนและเนื้อหาวิชาที่เรียนในสถาบันการศึกษาต่างๆ โดยในโอกาสนี้ สำนักงาน ก.พ. ได้ประสานงานกับสำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต จัดส่งบุคลากรมาให้คำบรรยายเกี่ยวกับทักษะการแก้ไขปัญหาและแนวทางบรรเทาความเครียด อีกทั้งให้คำปรึกษาปัญหารายบุคคลแก่นักเรียนทุนอีกด้วย

ปัจจุบันนักเรียนทุกกำลังอยู่ในระหว่างการเลือกคณะและสถานศึกษา ซึ่งสามารถเลือกสมัครสอบได้ทั้งมหาวิทยาลัย วิทยาลัย และโรงเรียนวิชาชีพ โดยไม่จำกัดว่าเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐบาลหรือเอกชน มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยของเอกชนจะเริ่มเปิดรับสมัครตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ส่วนของรัฐบาลจะเริ่มเปิดรับสมัครตั้งแต่เดือนมกราคม และเริ่มสอบเข้าระหว่างเดือนสิงหาคมไปจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ สำหรับโรงเรียนวิชาชีพ (เฉพาะทาง) ส่วนใหญ่จะเริ่มเปิดรับสมัครตั้งแต่เดือนตุลาคมไปจนถึงเดือนมีนาคม และเริ่มสอบเข้าระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมีนาคม

นักเรียนทุนจะต้องดำเนินการสมัครและสอบเข้าสถานศึกษาด้วยตนเอง โดยอาจต้องผ่านการสอบหลายประเภทนอกเหนือจากการสอบคัดเลือกเฉพาะของแต่ละสถานศึกษา เช่น การสอบ EJU สอบ TOEFL ความถนัดเฉพาะทาง สอบเรียงความ สอบสัมภาษณ์ เป็นต้น ซึ่งคะแนนสอบเหล่านี้จะถูกใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณารับนักศึกษาควบคู่กันไป ทั้งนี้ นักเรียนทุนที่สอบผ่านจะเริ่มภาคเรียนใหม่ตั้งแต่เดือนเมษายนปีหน้า

สรุปข้อมูลสถานการณ์แรงงานไทยในประเทศญี่ปุ่น

นโยบายด้านแรงงานต่างชาติ

- ญี่ปุ่นเปิดรับเฉพาะแรงงานมีฝีมือ ไม่เปิดรับแรงงานไร้ฝีมือ
- กำหนดคุณสมบัติของแรงงานมีฝีมือไว้เข้มงวดมาก เช่น ส่วนใหญ่ต้องมีประสบการณ์ ๑๐ ปีขึ้นไป
- ปัจจุบันมีปัญหาภาวะสังคมชรา มีเด็กน้อย ซึ่งอนาคตอันใกล้จะมีการขาดแคลนแรงงาน อาจจำเป็นต้องเปิดรับแรงงานต่างชาติมากขึ้น ขณะนี้กำลังทบทวนแก้ไขกฎหมายควบคุมการเข้าเมืองและผู้อพยพเพื่อเปิดรับแรงงานมากขึ้น

สถานการณ์แรงงานในญี่ปุ่น

- ปี ๔๖ การว่างงานรุนแรงเฉลี่ยร้อยละ ๕.๓ และลดลงมาเหลือเฉลี่ยร้อยละ ๔.๗ ในปี ๔๗ ล่าสุดเดือนกรกฎาคม ๔๘ อยู่ที่ร้อยละ ๔.๔ เนื่องจากเศรษฐกิจฟื้นตัว
- ปัจจุบันมีแรงงานต่างชาติกว่า ๗๑๐,๐๐๐ คนในญี่ปุ่น ประกอบด้วย แรงงานถูกกฎหมาย ประมาณ ๒๑๐,๐๐๐ คน , แรงงานที่เป็นผู้สืบเชื้อสายชาวญี่ปุ่นประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คน , ผู้ฝึกงาน ประมาณ ๑๖,๐๐๐ คน และแรงงานผิดกฎหมาย (ผู้อยู่เกินกำหนด) ประมาณ ๑๘๔,๐๐๐ คน
- แรงงานไทยในญี่ปุ่นมีประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน จำแนกเป็นแรงงานถูกกฎหมายราว ๗,๐๐๐ คน ได้แก่ แรงงานมีฝีมือ ๑,๕๐๐ คน , ผู้ฝึกงาน ๓,๐๐๐ คน และแรงงานในสถานะอื่นๆ ที่ทำงานได้อีก ๒,๕๐๐ คน และแรงงานผิดกฎหมาย (ผู้อยู่เกินกำหนด) อีกประมาณ ๑๓,๐๐๐ คน
- แรงงานไทยคิดเป็นร้อยละ ๒.๙ ของยอดรวมแรงงานต่างชาติ โดยแรงงานผิดกฎหมายมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่แรงงานถูกกฎหมายเพิ่มขึ้น
- แรงงานมีฝีมือชาวไทย เป็นผู้ปรุงอาหารมากที่สุด รองลงมาคือผู้ที่ทำงานกับบริษัทสาขาในต่างประเทศ เงินเดือนส่วนใหญ่อยู่ในช่วง ๒๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ เยน
- แรงงานผิดกฎหมาย ชายส่วนใหญ่ทำงานก่อสร้าง และงานในโรงงาน ในขณะที่ผู้หญิงจะทำงานตามบาร์ และงานในโรงงาน รายได้วันละประมาณ ๗,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ เยน

แนวโน้มการจ้างแรงงานไทย

- มีการจ้างแรงงานไทยถูกกฎหมายเพิ่มขึ้น แต่ไม่มากนักเนื่องจากสาขาอาชีพที่เปิดรับไม่ค่อยตรงกับสาขาที่ไทยมีศักยภาพในการแข่งขัน เช่น กู้ก เป็นต้น
- การขยายการจัดส่งผู้ฝึกงานไทยมาฝึกงานภายใต้โครงการฝึกงานและฝึกปฏิบัติงานเทคนิค ขณะนี้มีราว ๑,๐๐๐ คน ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะขยายตัวได้มาก
- การขยายการจ้างงานในสาขาที่กระทรวงแรงงานสนับสนุนตามโครงการส่งเสริมศักยภาพแรงงานไทยเพื่อการขยายตลาดแรงงานในต่างประเทศใน ๕ สาขาอาชีพ คือ สาขาผู้ปรุงอาหารไทย สาขาผู้อุปการะผู้สูงอายุ สาขาแม่บ้านทันสมัย สาขานวดแผนไทย และสาขานวดด้วยน้ำมัน
- การจ้างแรงงานผิดกฎหมายน้อยลงเนื่องจากญี่ปุ่นเพิ่มบทลงโทษนายจ้างที่จ้างแรงงานผิดกฎหมาย

สภาพความเป็นอยู่/รายได้ส่งกลับ

- แรงงานถูกกฎหมาย ส่วนใหญ่มีสภาพความเป็นอยู่ดีเช่นเดียวกับพนักงานชาวญี่ปุ่นทั่วไป และไม่ค่อยมีปัญหาในเรื่องการถูกเอารัดเอาเปรียบ มีการทำสัญญาการจ้างงาน และตระหนักในสิทธิของตน
- แรงงานผิดกฎหมาย สภาพความเป็นอยู่ไม่ดีเท่ากับแรงงานถูกกฎหมาย เพราะต้องอยู่อย่างหลบๆ ซ่อนๆ แต่ก็ยังมีไม่น้อยที่มีความเป็นอยู่อย่างสุขสบายและมีรายได้ที่ดี (วันละมากกว่า ๓,๐๐๐ บาท) เพราะไม่ต้องชำระภาษี/ค่าประกันสังคมต่างๆ รายได้ก็ได้รับเต็มเม็ดเต็มหน่วย แต่แรงงานเหล่านี้มักถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง
- แรงงานไทยทั้งที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมายส่วนใหญ่มีเงินส่งกลับบ้านไม่ต่ำกว่าเดือนละ ๑๐๐,๐๐๐ เยน (ประมาณ ๓๖,๐๐๐ บาท) ในขณะที่ผู้ฝึกงานสามารถเก็บเงินส่งกลับได้ไม่ต่ำกว่าเดือนละ ๕๐,๐๐๐ เยน (ประมาณ ๑๘,๐๐๐ บาท) ประมาณการว่าแรงงานไทยในญี่ปุ่นสามารถส่งเงินกลับประเทศไทยไม่ต่ำกว่าเดือนละ ๑,๐๐๐ ล้านบาท

การคุ้มครองดูแลแรงงานไทย/การให้ความช่วยเหลือ

- การตรวจสอบการจ้างงานให้แรงงานไทยได้รับสิทธิประโยชน์เต็มที่เพื่อคุ้มครองและป้องกันการหลอกลวง
- ด้านแรงงานสัมพันธ์ทำการเจรจาไกล่เกลี่ย เป็นผู้ประสานงานเจรจาเมื่อเกิดปัญหาข้อพิพาทระหว่างนายจ้างและแรงงานไทย

- ให้คำแนะนำ ปรีกษา รวมถึงการจัดประชุมให้ความรู้แก่แรงงานไทยในเรื่องต่างๆ โดยการออกไปเยี่ยมเยียนตามที่ทำงาน หรือที่พักเป็นประจำ
 - การให้บริการให้คำปรึกษาและรับคำร้องทุกข์ทางโทรศัพท์สายด่วนตลอด ๒๔ ชั่วโมง จำนวน ๓ สาย
-

สรุปผลการศึกษาดูงาน ณ ราชอาณาจักรสวีเดนและสาธารณรัฐฟินแลนด์
ระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙

ศึกษาดูงานเกี่ยวกับระบบสวัสดิการสตรี เยาวชน และเด็กของราชอาณาจักรสวีเดน โดย Swedish Social Insurance Agency

คณะกรรมการได้เข้ารับฟังบรรยายสรุปเกี่ยวกับระบบสวัสดิการสตรี เยาวชน และเด็ก จาก Mr. Goran Smedmark (Director – International Affairs) ณ Adolf Fredriks Kyrkogata ๘.

ราชอาณาจักรสวีเดนมีพื้นที่ใกล้เคียงกับประเทศไทยโดยมีเนื้อที่คิดเป็น ๙๐% ของประเทศไทย มีประชากร ประมาณ ๙ ล้านคน เป็นประเทศที่มีประชากรที่มีอายุยืนค่อนข้างมากโดยเฉลี่ย ๘๐ ปี นโยบายของรัฐบาลในการดูแลผู้สูงอายุ (บุคคลที่อายุเกิน ๖๕ ปี) มีถึง ๑๗.๒%

ระบบการบริหารของรัฐบาล

ใช้ระบบรัฐสภา รัฐบาลมีขนาดค่อนข้างเล็ก มีหน่วยงานของรัฐบาลในระดับของการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลางค่อนข้างมาก บทบาทและหน้าที่ของรัฐสภาในทางสังคมจะเป็นเช่นเดียวกับประเทศต่างๆ ไป กล่าวคือ จะมีหน้าที่ในการควบคุมดูแลการออกกฎหมาย การจัดสรรงบประมาณ ฯลฯ

ในส่วนที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพจะมีกระทรวงสุขภาพและการประกันสังคมเป็นผู้ดูแลการประกันสุขภาพและการประกันสังคมของประชาชนโดยรวม หน่วยงานที่ดูแลด้านประกันสังคมจะดูแลบุคคลตลอดทั้งชีวิต นับตั้งแต่ก่อนเกิด (อยู่ในครรภ์มารดา) จนถึงวัยชรา แต่จะมีข้อยกเว้นที่ไม่ได้ดูแลคือ การประกันการว่างงาน

สิทธิประโยชน์ต่างๆ

๑. เบี้ยเลี้ยงของเด็ก

เป็นการให้สิทธิประโยชน์แก่ครอบครัวที่มีเด็กแรกเกิดถึงอายุ ๑๖ ปี โดยอัตราที่ได้จะเท่ากับเด็ก ๑ คน : ๕,๐๐๐ บาท (๑,๐๕๐ โคลน) ซึ่งเป็นตัวเลขที่มีการปรับอัตราใหม่จากเดิมจะได้เพียงแค่ ๙๐๐ โคลน สำหรับครอบครัวที่มีเด็กมากกว่าหนึ่งคน คนที่สองจะได้รับเบี้ยเลี้ยงเพิ่มอีก ๑๐๐ โคลน โดยค่าเบี้ยเลี้ยงดังกล่าวจะจ่ายให้แก่ครอบครัวซึ่งมีพ่อแม่พร้อมเท่านั้น

๒. กองทุนสำหรับการศึกษา

เป็นสวัสดิการสำหรับเด็กอายุตั้งแต่ ๑๖ - ๒๐ ปี โดยจะดูแลประมาณ ๑๐ เดือนต่อ ๑ ปี

๓. การประกันสำหรับผู้ปกครอง

การให้การดูแลในเวลาตั้งครรภ์ ถ้ามีการตั้งครรภ์เกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน เป็นหน้าที่ซึ่งกำหนดโดยกฎหมายว่านายจ้างต้องหางานที่เบากว่าที่ทำอยู่ในปัจจุบันให้ทันที และในกรณีที่นายจ้างไม่สามารถหางานชดเชยให้ได้ บุคคลเหล่านี้จะเข้ามาอยู่ในการใช้สิทธิประโยชน์สำหรับบุคคลตั้งครรภ์ โดยจะได้รับเงินค่าเบี้ยเลี้ยง ซึ่งจะเริ่มจ่ายโดยนับถอยหลังไป ๖๐ วัน และจ่ายเงินโดยรวมไม่เกิน ๕๐ วัน โดยจ่ายให้ ๘๐% ของรายได้ที่เคยได้รับ การลาคลอดสามารถทำได้ใน ๗ สัปดาห์ก่อนและหลังคลอดแล้ว

ประเทศสวีเดนมีนโยบายที่สนับสนุนให้พ่อและแม่มีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตร ดังนั้นโดยหลักการจึงมีการแบ่งวันในการเลี้ยงดูบุตรระหว่างพ่อและแม่ให้เท่าๆ กัน

สำหรับพ่อและแม่ที่เลิกกัน ฝ่ายที่ไม่ได้เลี้ยงดูลูกต้องจ่ายค่าเลี้ยงดูซึ่งศาลจะเป็นผู้ตัดสินว่าต้องจ่ายเท่าใด ซึ่งถ้าบุคคลที่ต้องจ่ายค่าเลี้ยงดูไม่จ่าย บุคคลที่เลี้ยงดูสามารถรับสิทธิประโยชน์ได้ ซึ่งมีการกำหนดอัตราไว้เท่ากับ ๑,๗๗๓ โคลนต่อเดือน

๔. เงินชดเชยสำหรับผู้ปกครองชั่วคราว

แนวคิดในเรื่องนี้เกิดขึ้นเพื่อให้พ่อและแม่ซึ่งทำงานปกติสามารถเลี้ยงดูลูกควบคู่ไปด้วยกันได้ โดยยังคงได้รับรายได้เช่นเดิม ซึ่งเด็ก ๑ คน ภายใน ๑ ปี สามารถหยุดดูแลลูกได้ไม่เกิน ๖๐ วัน การควบคุมตรงนี้ก็เพื่อกันครอบครัวที่มีบุตร ๕ - ๖ คน

การได้รับรายได้ในจุดนี้ (การหยุดงานเพื่อดูแลบุตรที่ป่วย) พ่อและแม่จะได้รับการชดเชย ๘๐% ของรายได้ แต่บุตรที่ดูแลต้องมีอายุไม่เกิน ๑๒ ปี และพ่อแม่ที่จะได้รับเงินชดเชยในจุดนี้ต้องทำงานในหน่วยงานนั้นๆ ต่อเนื่องมาไม่ต่ำกว่า ๖ เดือน ภายในเวลา ๓ ปี

๕. กองทุนที่อยู่อาศัย

กลุ่มเป้าหมายคือ ครอบครัวที่มีเด็กและหนุ่มสาวที่มีอายุตั้งแต่ ๑๖ - ๑๘ ปี ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาที่ต้องการที่พักอาศัย เมื่อมีการยื่นเรื่องขอต้องให้ข้อมูลในเรื่องของรายได้เพื่อหน่วยงานกลางจะได้คำนวณว่าจะให้เท่าใด ถ้ามีการแจ้งไม่ตรงต้องมีการคืนเงินที่จ่ายเงินให้ไป นโยบายนี้ก็เพื่อให้ครอบครัวที่มีลูกได้มีบ้านที่ดีเพื่ออยู่อาศัย

๖. กองทุนสำหรับเด็กพิการ

เป็นกองทุนสำหรับเด็กที่มีความเจ็บป่วยหรือพิการที่ได้รับความเจ็บป่วยมากกว่า ๖ เดือนขึ้นไป โดยได้รับในอัตรา ๘๒๐๘ โคลนต่อเดือน

๗. กองทุนสำหรับการรับเลี้ยงเด็กต่างชาติ

เป็นกองทุนสำหรับเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึง ๙ ขวบ โดยอัตราการได้เงินจะอยู่ที่ ๔๐,๐๐๐ โคลน ซึ่งค่าใช้จ่ายในจุดนี้ส่วนใหญ่จะเป็นค่าใช้จ่ายในเรื่องของการไปรับตัวเด็ก ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากศาลของสวีเดนหรือองค์กรที่ดูแลเกี่ยวกับการรับเลี้ยงเด็กข้ามประเทศ

ศึกษาดูงานเกี่ยวกับระบบสวัสดิการผู้สูงอายุของราชอาณาจักรสวีเดน โดย National Board of Health and Welfare (สภาการสุขภาพ)

คณะกรรมการได้เข้ารับฟังบรรยายสรุปเกี่ยวกับระบบสวัสดิการผู้สูงอายุจาก Ms. Lena Mc Elwee, (Director – Information.)

สวีเดนมีจำนวนประชากร ๙ ล้านคน ประมาณ ๑ ล้านคนอาศัยอยู่ในกรุงสต็อกโฮล์ม มีการกระจายอำนาจในด้านสังคม โดยพื้นฐานแล้วบุคคลจะมีความรับผิดชอบในการดูแลตนเองอยู่แล้ว สวีเดนแบ่งการปกครองออกเป็น ๒๑ จังหวัด ๒๙๐ ตำบล แต่ละจังหวัดจะดูแลในเรื่องของสุขภาพของประชาชนด้วย

ซึ่งรวมไปถึงการดูแลในเรื่องของการให้บริการทางสังคมหรือสังคมสงเคราะห์ และเมื่อก้าวถึงการดูแลทางสังคมก็จะหมายรวมถึงการดูแลคนชรา คนด้อยโอกาส คนพิการ และรวมตลอดไปถึงเด็ก ๆ ด้วย

หน่วยงานที่คณะกรรมการได้เข้าพบในวันนี้เป็นหน่วยงานที่ดูแลการให้บริการทางสังคมและการดูแลสุขภาพทั่วประเทศ

หน่วยงานนี้มีพนักงานทั้งหมด ๔๐๐ คน การบริหารงานของสภาการสุขภาพค่อนข้างมีอิสระ ไม่ขึ้นกับบุคคลหรือหน่วยงานใดโดยตรง มีหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการให้บริการด้านสุขภาพและสังคม มีการประสานงานและจ้างผู้เชี่ยวชาญทางวิทยาศาสตร์ จำนวน ๑๘๐ คน เพื่อให้คำปรึกษาด้านวิชาการ เพื่อให้คำแนะนำแก่หน่วยราชการในด้านสุขภาพทั่วไป

บทบาทหน้าที่อีกประการหนึ่งก็คือ การดูแลควบคุมโรคติดต่อ ซึ่งจริง ๆ แล้วจะอยู่นอกขอบข่ายวิธีการดำเนินการก็คือให้จังหวัดและตำบล ๒๙๐ ตำบลรับผิดชอบดูแลในภาคพื้นของตนเอง ส่วนหน้าที่ของ Board (หน่วยงานนี้) จะดูแลควบคุมให้การแนะนำในทุก ๆ ด้าน เป็นหน่วยงานที่กำหนดต้นแบบที่ใช้ในประเทศ

การเสนอกฎหมายจะมีกฎหมายบัญญัติออกมาก่อนแล้วเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานจึงเสนอแนะรายละเอียดเข้าไป เพราะกฎหมายบัญญัติเพื่อควบคุมสังคม จึงไม่ลงรายละเอียดเท่าหน่วยงานที่ดูแล เพราะฉะนั้นบทบาทที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การนำกฎหมายในภาพรวมมาลงรายละเอียดเพื่อให้สามารถดำเนินการในทางปฏิบัติได้จริง

หน้าที่อีกประการหนึ่งก็คือ การตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ เจ้าหน้าที่จะมีหน้าที่หลักในการพิมพ์หรือประกาศสถิติที่เกี่ยวกับการสังคมของประเทศ ในตำบลจำนวน ๒๙๐ แห่งต้องรายงานผลการเก็บตัวอย่างมาที่สภาการสุขภาพ เช่น ข้อมูลคนพิการมีเท่าใด มีจำนวนเด็กเกิดเท่าใด ฯลฯ หน้าที่อีกประการหนึ่งก็คือการให้คำแนะนำพิเศษ เช่น การกำหนดควบคุมสถิติที่ต้องนำไปใช้ในสังคม

นอกจากนี้สภาการสุขภาพยังได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อีกหลายอย่าง เช่น การสำรวจดูว่ากฎหมายที่นำไปใช้ทำให้ประชาชนอยู่อย่างมีความสุขหรือไม่อย่างไร และเมื่อมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้ารัฐมนตรีจะเรียก Board ของสภาการสุขภาพนี้เข้าไปปรึกษาหารือเพื่อหาสาเหตุให้แล้วเสร็จภายใน ๖ เดือน

การดูแลเด็กยากไร้

เป็นเรื่องที่ค่อนข้างให้ความสำคัญ เป็นส่วนหนึ่งในงานที่ต้องทำ จากนโยบายของ E.U. ได้กำหนดให้มีการดูแลในเรื่องของเด็กยากไร้ การขาดแคลนของเด็กยากไร้มีหลายด้าน เช่น ด้านเศรษฐกิจ สุขภาพ การศึกษา เพราะฉะนั้นจะมีมติในการแก้ปัญหาเด็กยากไร้ไว้ค่อนข้างมาก ได้มีบทบัญญัติกำหนดเป็นกฎหมายไว้ว่าต้องมีความเข้าใจและรู้ข้อมูลของเด็กทุกคนซึ่งถ้าเด็กคนใดได้รับปัญหาในการเลี้ยงดู ทางเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ต้องรับรู้ข้อมูลทั้งหมด นอกจากนี้ยังมีการกำหนดไว้ว่าไม่ว่าบุคคลใดที่ทำงานร่วมกับเด็ก ถ้าเด็กมีปัญหาต้องรายงานให้สภาการสุขภาพทราบ

ในการดูแลเด็กนั้นมีการนำระบบที่มีต้นแบบมาจากประเทศอังกฤษมาใช้ กล่าวคือ เป็นระบบที่ดูตามความต้องการของเด็ก โดยมีหลักการเพื่อมุ่งหวังให้เด็กยากไร้ในสังคมได้รับโอกาสในชีวิตเท่ากับเด็กทั่วไป โดยได้กำหนดให้มีการพัฒนาเด็กยากไร้ในด้านต่างๆ ดังนี้

- ด้านสุขภาพ
- ด้านการศึกษา
- ด้านความสัมพันธ์ในสังคมและครอบครัว
- ด้านการนำเสนอตนเองต่อสังคม
- ด้านอารมณ์ พฤติกรรม
- ด้านการดูแลตนเอง

การดูแลคนชรา

ในจำนวนประชากร ๙ ล้านคน จะมีคนอายุสูงกว่า ๖๕ ปี จำนวน ๑๗.๓% คนที่อายุ ๘๐ ปีขึ้นไปมี ๕.๔% และมีการคาดว่าจะว่าราชอาณาจักรสวีเดนจะมีกลุ่มคนอายุยืนมากที่สุดโดยอายุเฉลี่ยชายประมาณ ๗๘ ปี หญิงประมาณ ๘๓ ปี

การดูแลในด้านสังคม บุคคลที่อายุ ๖๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๘.๓% ได้รับการช่วยเหลือด้านที่พักอาศัย ซึ่งเป็นการสนับสนุนที่มาจากการปกครองท้องถิ่น

นโยบายที่กำหนดโดยสภาได้กำหนดไว้ว่า คนชราย่อมมีชีวิตเหมือนคนปกติทั่วไป และมีชีวิตอย่างปกติสุข ไม่เฉพาะในเรื่องของการดูแลเท่านั้น แต่จะรวมไปถึงด้านวัฒนธรรม การทำงาน และด้านสังคมทั่วไป

ใน Apartment ต่างๆ จะมีการควบคุมให้ต้องมีลิฟท์หรือทางเข้า – ออกได้อย่างสะดวก สำหรับการบริการจากสังคมที่ให้กับคนชราจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือในด้านที่อยู่อาศัย การใช้ชีวิตประจำวัน เช่น การไปธนาคาร การไปซื้อของ ฯลฯ และถ้าคนชราที่มีอายุมากไม่สามารถดูแลตนเองได้ก็จะมีคนช่วยดูแลในเรื่องของการใช้ชีวิตประจำวันให้ เช่น การอาบน้ำ การแต่งตัว ฯลฯ นอกจากนี้ถ้าคนชรามีปัญหาที่ไม่สามารถอยู่คนเดียวได้ ก็จะมีสถานบริการที่ให้พักอยู่ในช่วงสั้นๆ ได้ และจะมีบ้านพักสำหรับคนชราที่ไม่สามารถอยู่บ้านของตนเองได้

การให้สวัสดิการทั่วไป

เป้าหมายก็คือ การให้บริการที่มีมาตรฐานที่สูงเท่าเทียมกันหมด กล่าวคือการให้บริการจะให้ในระดับที่เท่ากันทั้งหมดโดยไม่คำนึงถึงรายได้หรือฐานะของผู้ได้รับสวัสดิการ ในการดำเนินการจะมีการกำหนดความสำคัญของแต่ละหัวข้อในการดูแลเพราะในปัจจุบันมีเด็กน้อยคนที่ยากดูแลคนชรา ดังนั้นจึงต้องสร้างค่านิยมตรงจุดนี้ให้เกิดขึ้นโดยรัฐบาลกลางจะเป็นผู้ให้งบประมาณในการให้ความรู้ ในการดูแลคนชรา มีการออกกฎหมายที่กำหนดว่า บุคคลที่จะดูแลผู้สูงอายุได้ต้องมีความสามารถแบบไหน

ในปี ค.ศ. ๑๑๙๘ สภาการสุขภาพได้รับมอบหมายให้ดูแลเกี่ยวกับเรื่องความรุนแรงของสตรี โดยมีหน้าที่พัฒนาบุคลากรที่จะเข้าไปช่วยเหลือในเรื่องนี้ โดยเข้าไปรับฟังปัญหาของแต่ละครอบครัว มีการเขียนตำราสำหรับการทำงานให้แก่ตำรวจ กรมประชาสงเคราะห์ โดยเขียนให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ทราบถึงปัญหาที่แท้จริง และทำให้นักการเมืองท้องถิ่นทราบว่าปัญหาที่ทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกัน โดยการดูแลจะดูแลบุคคลใน ๓ กลุ่มคือ ๑. สตรีที่ถูกทำรุนแรง ๒. เด็กที่เกิดจากการถูกกระทำรุนแรง ๓. ผู้ชายที่กระทำรุนแรง

ในแต่ละปีจะมีการรายงานถึงผู้ที่ถูกกระทำรุนแรงประมาณ ๒๐,๐๐๐ รายต่อปี ซึ่งมีการทำรุนแรงที่ทำให้เสียชีวิตซึ่งจะอยู่ในช่วงอายุ ๓๕ - ๔๔ ปี การกระทำรุนแรงต่อสตรีจะรวมไปถึงการค้าโสเภณีด้วย ซึ่งได้มีการปรับปรุงกฎหมายกำหนดให้ผู้ซื้อบริการเป็นฝ่ายผิด แต่ผู้ขายนั้นไม่ผิด ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จะมีการตั้งหน่วยงาน ๑๖ หน่วยเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ตลอดจนมีการสร้าง Website ที่เกี่ยวกับการกระทำรุนแรง เพื่อที่จะช่วยในการดูแลในส่วนที่เกี่ยวกับการถูกกระทำรุนแรงในทุกๆ เรื่อง เพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไขต่อไป

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร
จัดการสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพของคณะกรรมการพัฒนาสตรี”
ณ โรงแรมเอส.ดี.อเวนิว กรุงเทพมหานคร
วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร
 เข้าเยี่ยมคารวะ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี
 ยื่นหนังสือของงบประมาณเพื่อเป็นค่าบริหารจัดการให้แก่คณะกรรมการพัฒนาสตรี
 และให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้ทั่วถึงทุกคน
 วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๘

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร
จัดงาน ไทเก๊ก ชีกง ร่วมใจเทิดไท้องค์ราชินี ณ ท้องสนามหลวง วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๘

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร
จัดงานไทเก๊ก ชีกง ร่วมใจเทิดไท้องค์ราชินี ณ ท้องสนามหลวง วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๘

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร
เดินทางศึกษาดูงาน ณ สิบสองปันนา สาธารณรัฐประชาชนจีน
ระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๘

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร
เดินทางศึกษาดูงาน ณ สหราชอาณาจักรและสาธารณรัฐฝรั่งเศส
ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๘

ประธานลดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์

เข้าร่วมการประชุมสัมมนา เรื่อง “การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา”

ณ โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๘

โดยเชิญชวนให้ “เทเหล้า ทิ้งบุหรี่ ทุบซีดีลามก”

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร

จัดการสัมมนาเรื่อง “ทีวีสีขาว สำหรับเด็กและเยาวชน”

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๒๑๓ - ๒๑๖ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๘

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร
 เข้าร่วมพิธีมอบเกียรติบัตรและปิดการฝึกอบรมโครงการ
 “พลังผู้นำสตรี ด้านภัยยาเสพติดและการค้ามนุษย์” รุ่นที่ ๑ อ.แม่ใจ จ.พะเยา
 วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร
เลี้ยงต้อนรับผู้ว่าอำเภอจวง เขตปกครองตนเองสิบสองปันนา สาธารณรัฐประชาชนจีน
ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๘

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร
เข้าเยี่ยมคารวะ นายวัฒนา เมืองสุข
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๘

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร
จัดการสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการพัฒนาสตรี”
ณ สโมสรสัญญาบัตร กรมอุทการเรือป้อมพระจุลจอมเกล้า
ต.แหลมฟ้าผ่า อ.พระสมุทรเจดีย์ จ.สมุทรปราการ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๘

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร
จัดการสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาชีวิตผู้สูงอายุ โดยการออกกำลังกาย (ไทเก๊ก ๑๘ ท่า)”
โดยเชิญ ประมาจารย์ หลิน โฮ่ว เซ็น จากสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นวิทยากรบรรยาย
ณ ห้องประชุมคณะกรรมการธิการ หมายเลข ๒๑๓ - ๒๑๖ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒ วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๘

รายนามเจ้าหน้าที่
ประจำคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ

๑. นางนารีนารถ เหาตนุรักษ์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการกิจการเด็กฯ
๒. นางสาวชิตชนก ภูรินันท์	นิติกร ๖
๓. นางสาวเบญจมาศ สุภราชัย	วิทยาการ ๕
๔. นางสาวมณฑิชา ผลหาญ	นิติกร ๕
๕. นางสาวกรรณิการ์ ผลพัฒน์	นิติกร ๔
๖. นางสาวบุญแท้ โตดเครือ	เจ้าหน้าที่ธุรการ ๕
๗. นางอำพรพันธุ์ อินทรแพทย์	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑
๘. นายธีระเดช แสงพรหม	นักวิชาการ
๙. นายอนันดา ห้วดอน	นักวิชาการ
๑๐. นายสมศักดิ์ สวัสดิ์นาที	นักวิชาการ
๑๑. นายนิติ ลักษณะสถิตย์	นักวิชาการ

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ
สภาผู้แทนราษฎร